

Tvillingemanifestationerne

Ruhiinstituttet

Bog 4

Tvillingemanifestationerne

Ruhiinstituttet

Bøger i serien:

Nedenfor er de aktuelle titler i serien designet af Ruhiinstituttet. Bøgerne er beregnet til at blive brugt som hovedsekvensen af kurser i en systematisk indsats for at forbedre unges og voksnes evne til at tjene deres samfund. Ruhiinstituttet er også ved at udvikle et sæt kurser, der udspringer af den tredje bog i hovedsekvensen, og som bruges til uddannelse af lærere i bahá'ibørneklasser, samt et andet sæt fra Bog 5 til uddannelse af animatører af juniorgrupper. Disse er også angivet på listen nedenfor. Det skal bemærkes, at listen kan blive ændret i takt med, at erfaringerne på området bliver større, og at der vil blive tilføjet flere titler, efterhånden som en række af de læreplanslementer, der er under udvikling, når det stadie, hvor de kan gøres bredt tilgængelige.

Bog 1	<i>Refleksioner over Sjælens Liv</i>
Bog 2	<i>At Rejse sig for at Tjene</i>
Bog 3	<i>At Undervise Børn, Trin 1</i>
	<i>Teaching Children's Classes, Trin 2 (grenkursus)</i>
	<i>Teaching Children's Classes, Trin 3 (grenkursus)</i>
	<i>Teaching Children's Classes, Trin 4 (grenkursus)</i>
Bog 4	<i>Tvillingemanifestationerne</i>
Bog 5	<i>Releasing the Powers of Junior Youth</i>
	<i>Initial Impulse: The first branch course of Book 5</i>
	<i>Widening Circle: The second branch course of Book 5</i>
Bog 6	<i>At undervise i Sagen</i>
Bog 7	<i>At Vandre på Tjenestens Sti</i>
Bog 8	<i>The Covenant of Bahá'u'lláh</i>
Bog 9	<i>Gaining an Historical Perspective</i>
Bog 10	<i>Building Vibrant Communities</i>
Bog 11	<i>Material Means</i>
Bog 12	<i>Family and the Community</i>
Bog 13	<i>Engaging in Social Action</i>
Bog 14	<i>Participating in Public Discourse</i>

Copyright © 2004, 2026 by the Ruhi Foundation, Colombia
Alle rettigheder reserveret. Udgave 2.1.1. PE udgivet i 2026
Trykt i Danmark
ISBN 978-87-87155-45-8

Oprindeligt udgivet på spansk som *Las Manifestaciones Gemelas*
Copyright © 1987, 1997, 2021 Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-53332-2-2

Tilladelse til en begrænset udgivelse af denne bog på dansk er givet til det danske Bahá'í Træningsinstitut af Ruhi Instituttet, Colombia.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Bahá'í Træningsinstitutet
Bahá'í Samfundet i Danmark
Sofievej 28, 2900 Hellerup, Danmark
Email: bti@bahai.dk

Indhold

Nogle overvejelser for tutoren	v
Denne Dags storhed	1
Bábs liv	15
Bahá'u'lláhs liv	69

Nogle overvejelser for tutoren

Når deltagerne når frem til dette fjerde kursus, der tilbydes af Ruhiinstituttet, vil de være kommet et godt stykke videre på den tjenestesti, der er åbnet af hovedsekvensen. Uanset hvilken baggrund de havde, da de påbegyndte Bog 1, vil de nu være engageret i den vision om individuel og kollektiv forvandling, der er beskrevet i Bahá'u'lláhs Skrifter. Med henblik herpå vil de være begyndt at vænne sig til at læse Hans ord dagligt og vil få åndelig næring, både i andagtsmøder og i stunder med stille fordybelse, fra de bønner og råd, som Han har åbenbaret. De vil lære at tale med venner og bekendte om åndelige principper, som Han har formuleret, og de vil besøge hjem i deres landsby eller nabolag for at drøfte de forskrifter, som Han har givet for at opbygge verden på ny. Nogle vil lede klasser for børns åndelige uddannelse. På dette sted på tjenestestien vil de således være parate - ja, endda ivrige efter - at blive mere bekendt med livet for Én, hvis lære har haft så dybtgående indflydelse på dem, og at få en dybere forståelse af de historiske omstændigheder, der ledsagede fødslen og den gradvise udfoldelse af Hans åbenbaring. De tre dele, der udgør Bog 4, har til formål at give deltagerne denne mulighed.

Livet for en af Guds Manifestationer er naturligvis fundamentalt anderledes end andre menneskers liv, og Hans storhed kan ikke forstås ved blot at studere de begivenheder, der omgiver Ham. I de år, Han lever på Jorden, spredes Hans ekstraordinære kræfter over hele planeten, hvilket medfører en dybtgående ændring af alt det skabtes virkelighed og fører menneskeheden frem mod et nyt udviklingstrin. Selv om Hans liv for det fysiske øje kan synes at være fyldt med lidelser, kan det indre åndelige øje i enhver begivenhed skelne tegn på Hans herlighed og majestæt. For at forberede deltagerne på studiet af Bábs og Bahá'u'lláhs livshistorier, som behandles i henholdsvis anden og tredje del, bliver de i den første del bedt om at tænke over betydningen af den Dag, vi lever i, en Dag, der bevidnede til to Guds Manifestationers tilsynekomst.

Denne del er forholdvis kort. Den består af flere afsnit fra bahá'í skrifterne, der taler om Denne Dags storhed, samt et par enkle øvelser. Tilsammen vil disse give deltagerne mulighed for at reflektere ikke blot over karakteren af dette øjeblik i historien, hvor menneskehedens forening endelig er mulig, men også over det ansvar, som denne viden pålægger hver enkelt af os. De, der fungerer som tutorer for Bog 4, skal være opmærksomme på, at denne del forudsætter, at deltagerne allerede har en grundlæggende forståelse af visse begreber, der er grundlæggende for Troen, og som de har erhvervet både gennem deres studier af tidligere kurser og deres engagement i samfundslivet. At alle tidligere tiders religiøse bøger har henvist til den lovede Guds Dag, hvor fred og retfærdighed ville blive etableret på Jorden, at Bahá'u'lláh har hævet banneret for universel fred og opfordret menneskeheden til at anerkende dens grundlæggende enhed, at Han har fæstnet Sine tilhængeres blik på målet om en ny verdensorden - dette er nogle af de begreber, der ligger til grund for drøftelsen i "Denne Dags storhed".

De næste to dele skildrer de begivenheder, der bragte Troen fremad fra den skæbningsvangre aften i 1844, hvor Báb erklærede Sin mission, til de tidlige morgentimer næsten halvtreds år senere, hvor Bahá'u'lláhs ánd steg op fra dette jordiske eksistensplan. Denne kronologiske fortælling, især i den tredje del om Bahá'u'lláhs liv, suppleres af citater fra Skrifterne, som belyser visse åndelige temaer, der er forbundet med Manifestationens person. Flere af disse citater er efterfulgt af øvelser; andre kræver blot gentagen læsning og personlig refleksion. Selv om tutoren ønsker at sikre sig, at deltagerne får et grundigt og systematisk kendskab til Báb og Bahá'u'lláhs liv, mens de studerer, er det de dybe åndelige sandheder, der kan uddrages af de beskrevne episoder, der har den største betydning.

I forbindelse med forberedelserne til at føre en gruppe gennem anden og tredje del, bør tutoren derfor nøje overveje, hvilke åndelige temaer der skal tages op. Blandt disse er f.eks., at enhvert guddommeligt Lys manifesteres i menneskehedens verden, ikke efter eget valg, men efter Guds vilje, og at Han af Ham er udstyret med en medfødt viden; at de første, der anerkender Hans Stade, er kaldet til at udføre store heroiske gerninger, gerninger, der vidner om Hans Tros forvandlende kraft; at Han accepterer at udholde et liv i lidelse for at lede menneskeheden til sandheden og gøre Guds Vilje og hensigt kendt for Sin skabelse, og at ingen magt på Jorden, hvor mægtig den end måtte være, kan formindske Hans indflydelse eller forhindre Ham i at udføre den mission, som Han er blevet betroet. I denne forbindelse er et begreb, der behandles i den tredje del, dét om krise og sejr. En forståelse af dette begreb - at enhver krise i Guds sag tjener til at frigøre et nyt mål af dens iboende kraft - er afgørende for alle dem, der betræder tjenestens sti, ikke blot for at de kan forstå Troens historie, men også for at de kan bidrage til dens stadige udfoldelse i deres lokalsamfund, en proces, der uvægerligt går gennem en række kriser og sejre.

Refleksion over temaer som disse vil hjælpe deltagerne til, i de begivenheder, der er forbundet med Báb og Bahá'u'lláhs liv, at forstå Deres brændende kærlighed til menneskeheden og den ophøjede karakter af Deres på hinanden følgende Missioner. Det vil tjene til at bringe deres hjerter tættere på Guds Manifestation og gøre deres skridt faste på tjenestestien for Hans Sag. Den vil også øge deres evne til at tale med andre om Bahá'u'lláh og Hans åbenbaring, en evne, som de har udviklet siden de studerede historien om Hans liv i Bog 2. For evnen til at fortælle historien om Hans liv og Hans Bebuders liv på en måde, der berører lytterens hjerte, afhænger først og fremmest af en forståelse af den åndelige betydning af de begivenheder, der fortælles om. Selvfølgelig er der også brug for en del øvelse, og tutoren bør sikre, at deltagerne får rig mulighed for at fortælle hinanden episoder fra Tvillingemanifestationernes liv. Nogle deltagere vil måske endda finde det muligt at indføre det, de lærer, i samtaler, der finder sted med venner og naboer som led i en række besøg i deres hjem. Til hjælp ved disse og andre lejligheder er der vedlagt et hæfte med tegninger med korte billedtekster i hver af de to dele. Hæfterne kan kopieres efter behov eller downloades fra Ruhiinstituttets hjemmeside.

Her er det vigtigt at nævne, at de begivenheder, der er forbundet med Tvillingemanifestationernes liv, tidsmæssigt er gengivet i henhold til de gregorianske datoer, hvorpå de indtraf. I dag fejres årsdagene for de mest betydningsfulde begivenheder på deres bahá'í datoer i henhold til bestemmelserne i Badí'kalenderen, og deres gregorianske ækvivalenter kan variere fra år til år. Tutoren behøver ikke at indlede en diskussion om dette spørgsmål med gruppens medlemmer; det vil efterhånden blive klart for dem, efterhånden som de deltager i fejringen af helligdage i deres samfund. I forbindelse med disse og andre kollektive aktiviteter fortælles der faktisk ofte episoder fra Manifestationernes liv og fra Troens tidlige dage, og dette vil give deltagerne yderligere indsigt i de historiske omstændigheder, der gav den oprindelige impuls til de processer, som de fører videre i deres lokalsamfund i dag.

Denne Dags Storhed

Formål

At få indsigt i betydningen af denne dag og de løfter,
den rummer for menneskeheden

KAPITEL 1

Vi er velsignet med at leve i en særlig periode i menneskehedens historie - en æra, der er indviet af to af Guds Manifestationer, Báb og Bahá'u'lláh, som er kommet for at forny alt skabt. Vi kan med vores egne øjne se, hvordan de kræfter, som De har frigivet, ændrer samfundet, hvordan en gammel verden er ved at forsvinde og en ny er ved at blive etableret i dens sted. Det er naturligvis sandt, at en gammel ordnings død er ledsaget af umådelige lidelser. Vi kan ikke undgå at blive påvirket af og dybt bedrøvet over de ødelæggelser og lidelser, der følger heraf. Alligevel er vi ikke knuste, for vi erkender, at verden bevæger sig støt og roligt hen imod den herlige civilisation, som Bahá'u'lláh har forudset.

Dette er Guds Dag. At leve på Guds Dag er en uvurderlig gave; men det indebærer også et tungt ansvar. For at forstå omfanget af denne gave og for at udføre vores pligter effektivt, må vi ofte tænke over denne Dags betydning og storhed og blive mere og mere bevidste om Guds hensigt med menneskeheden. Formålet med denne del, som er relativt kort, er at gøre jer bekendt med nogle få uddrag fra bahá'ískrifterne, som henviser til betydningen af den tidsalder, vi lever i. Før I studerer disse uddrag og reflekterer over deres betydning, kan I måske finde det nyttigt at identificere nogle af de oplysninger, som Gud har bestemt for menneskeheden i dag. Vi ved, at foreningen af alle verdens folkeslag i én universel familie er et af de mål, der skal nås i denne tidsalder. Kan I nævne nogle andre?

KAPITEL 2

Bahá'u'lláh siger:

“Sandelig siger Jeg, dette er Dagen, hvorpå menneskeheden kan se Den Lovedes Ansigt og høre Hans Stemme. Guds Kalden er blevet opløftet, og lyset fra Hans åsyn er blevet rettet mod mennesker. Det påhviler ethvert menneske at udviske sporet efter ethvert intetsigende ord fra sit hjertes tavle og med et åbent og fordomsfrit sind se på tegnene på Hans Åbenbaring, beviserne på Hans Mission og symbolerne på Hans herlighed.”¹

1. Gør følgende sætninger færdige:
 - a. På denne dag kan vi se Den Lovedes _____, og høre _____.
 - b. _____ er blevet opløftet, og _____ fra Hans _____ er blevet rettet mod mennesker.

c. Det påhviler ethvert menneske at udviske sporet efter _____
 _____ og
 med et _____ og _____ sind se
 _____ på Hans Åbenbaring, _____ på Hans
 Mission og _____ på Hans herlighed.

2. Hvilke af følgende tanker forhindrer folk i at erkende sandheden i Bahá'u'lláhs åbenbaring?

- _____ "Mine forældres religion er god nok for mig."
- _____ "Menneskeheden har brug for et åndeligt forår."
- _____ "Religion er fint for dem, der har brug for det."
- _____ "Religion er kun årsag til konflikter, så den bør afskaffes."
- _____ "Så vidt jeg kan se, er alle religioner mere eller mindre ens; det er ligegyldigt, hvilken religion man følger."
- _____ "Gud har overladt menneskeheden til sig selv."
- _____ "Alting må fornyes, også religionen."
- _____ "Videnskaben beviser, at der ikke findes nogen Gud. Alle vore problemer kan løses, hvis vi bruger fornuftens kraft."
- _____ "Jeg ønsker ikke at forpligte mig til nogen religion."
- _____ "Jeg har ikke brug for religion for at være åndelig."
- _____ "Ethvert menneske bør have lov til at lære Gud at kende på sin egen måde. Hvorfor har vi brug for en Manifestation?"
- _____ "Vi har de Hellige Skrifter i vores egen religion. Der er ikke behov for en ny Manifestation."

3. Hvilke af de følgende udsagn er tegn på Bahá'u'lláhs herlighed?

- _____ Veltalenheden i Hans ytringer
- _____ Den gennemtrængende kraft i Hans ord
- _____ Den forvandling, der sker i hjerterne på dem, der kommer i kontakt med Hans Skrifter
- _____ Den indflydelse, som Hans lære har på menneskers tanker og handlinger
- _____ Den indflydelse, som Hans lære har på historiens retning
- _____ Hans storslåede vision for menneskehedens fremtid
- _____ De lidelser og trængsler, Han udholdt for menneskehedens skyld
- _____ Hans ophøjethed på trods af at Han var genstand for verdslige magters forfølgelse

- _____ Kraften i Hans lære til at forene mennesker af enhver religion og baggrund
- _____ Den stadige vækst af Hans tilhængeres samfund
- _____ Styrken i Hans pagt til at overvinde enhver forhindring og til at bevare enheden i Hans sag
- _____ Det storslåede i Hans Administrative Orden
- _____ Den måde, hvorpå verden bevæger sig hen imod det, som er Hans vision

KAPITEL 3

Bahá'u'lláh siger:

“Prægtig er denne Dag i sandhed! Antydningerne til den i alle de hellige Skrifter som Guds Dag vidner om dens storhed. Enhver Guds Profets sjæl, enhver Guddommelig Budbringers sjæl har tørstet efter denne vidunderlige Dag. Alle Jordens forskellige slægter har ligeledes længtes efter at nå frem til den. Men ikke så snart var Hans Åbenbarings Dagstjerne kommet til syne på Guds Viljes himmel, førend alle, undtagen de, som Den Almægtige behagede at vejlede, blev fundet lamslåede og uagtsomme”²

1. Gør følgende sætninger færdige:
 - a. _____ er denne Dag i sandhed! Antydningerne til den i alle de hellige Skrifter som Guds Dag vidner om _____ .
 - b. Enhver _____ sjæl, enhver _____ sjæl har tørstet efter denne vidunderlige Dag.
 - c. Alle _____ har ligeledes længtes efter at nå frem til den.
 - d. Men ikke så snart var Hans Åbenbarings Dagstjerne _____ , førend alle, undtagen de, som _____ , blev fundet lamslåede og uagtsomme.

2. Af ovenstående uddrag fremgår det tydeligt, at denne Dag er opfyldelsens dag. Alle Guds profeter og budbringere har forudsagt, at der ville komme en dag, hvor der ville blive skabt fred og harmoni på Jorden. Bahá'u'lláh henviser i uddraget til dem, der, selv om de ivrigt ventede på den lovede Dag, ikke accepterede Ham, da Han proklamerede dens komme. Der er mange billeder, man ser for sig, når man tænker på en sjæl, der anerkender Bahá'u'lláh. Udfyld hvert af nedenstående felter med det passende ord: at være vågen, vished, bevidsthed, tillid, håb.
 - a. Overgangen fra at være i dvale til _____

- b. Overgangen fra uopmærksomhed til _____
 - c. Overgangen fra modløshed til _____
 - d. Overgangen fra mistænksomhed til _____
 - e. Overgangen fra tvivl til _____
3. Hvad tror du, der gør et hjerte åbent for Bahá'u'lláhs Åbenbaring?

KAPITEL 4

Bahá'u'lláh siger:

“Dette er Dagen, hvorpå Guds mest fortræffelige gunstbevisninger er strømmet ud over mennesker, Dagen hvorpå Hans mægtigste nåde er blevet indgydt i alt skabt. Det påhviler alle verdens folkeslag at bilægge deres uenigheder og, i fuldkommen enighed og fred, forblive under skyggen af Hans varetægt og kærlige omsorgs Træ. Det sømmer sig for dem at klynge sig til, hvad der end på denne Dag vil bidrage til at ophøje deres stade og fremme deres bedste interesser.”³

1. Gør følgende sætninger færdige:
 - a. På denne dag er Guds mest fortræffelige _____ strømmet ud over mennesker.
 - b. På denne dag er Guds mægtigste _____ blevet _____ i alt skabt.
 - c. Det påhviler alle verdens folkeslag at _____ deres _____ og, i fuldkommen enighed og fred, forblive under skyggen af Hans _____ og _____ .
 - d. Verdens folk skal holde fast ved alt, hvad der vil _____ og fremme deres _____ .
2. Hvilke "fortræffelige gunstbevisninger", har Gud skænket menneskeheden på denne Dag? _____

3. Hvad betyder "bidrage til"? _____

4. Lav en liste over de ting, du kan gøre for at fremme menneskeheden's bedste interesser:

KAPITEL 5

Bahá'u'lláh siger:

"Dette er Dagen, hvorpå Guds nådes Hav er blevet manifesteret for menneskene, Dagen, hvorpå Hans kærlige omsorgs Dagstjerne har kastet Sin stråleglans på dem, Dagen, hvor Hans gavmilde velviljes skyer har dækket hele menneskeheden. Nu er tiden inde til at opmuntre de modløse ved hjælp af kærlighedens og venskabet's styrkende brise og venlighedens og barmhjertighedens levende vande."⁴

1. Gør følgende sætninger færdige:
- a. Dette er Dagen, hvorpå Guds _____ er blevet _____ menneskene,
 - b. Dagen, hvorpå Hans _____ Dagstjerne _____ Sin _____ på dem,
 - c. Dagen, hvor Hans _____ har _____ hele menneskeheden.
 - d. Nu er tiden inde til at _____ ved hjælp af _____ styrkende brise og _____ levende vande.

2. Hvad opmuntrer og opløfter et folk?

- _____ At få adgang til uddannelse
- _____ At øge evnen til at rådslå med andre
- _____ At blive betragtet med medynk
- _____ At drage fordel af videnskabelige fremskridt
- _____ At blive tilskyndet til at støtte et politisk parti eller fraktion
- _____ At læse og dele Guds Ord med andre
- _____ At blive overtalt til at købe ting, man ikke har brug for, på kredit
- _____ At blive mere bevidste om vigtigheden af at bede
- _____ At blive opmuntret i sine bestræbelser
- _____ At blive rustet til at fremføre klager med veltalenhed over for myndighederne på lovlig vis
- _____ At deltage i protestbevægelser
- _____ At drikke alkohol for at glemme sine problemer
- _____ At få adgang til goderne i et sundhedssystem
- _____ At have en natklub i nærheden, hvor man kan more sig
- _____ At anerkende Guds Manifestation for denne dag
- _____ At stole på den guddommelige hjælp

KAPITEL 6

Bahá'u'lláh siger:

“Verdens ligevægt er blevet forstyrret gennem den rystende indflydelse fra denne største, denne Nye Verdensorden. Menneskehedens ordnede liv er blevet gennemgribende forvandlet gennem dette unikke, dette vidunderlige Systems kraft - hvis lige jordiske øjne aldrig har været vidne til.

“Fordyb jer i Mine ords hav, at I kan afsløre dets hemmeligheder og opdage alle de visdommens perler, der ligger skjult i dets dyb. Tag jer i agt, at I ikke vakler i jeres beslutning om at tage imod denne Sags sandhed – en Sag, hvorigennem mulighederne i Guds magt er blevet åbenbaret og Hans herredømme oprettet.”⁵

1. Gør følgende sætninger færdige:

- a. Verdens _____ er blevet _____ gennem den rystende _____ fra denne største, denne Nye _____ .

- b. Menneskehedens ordnede liv er blevet _____
gennem dette unikke vidunderlige _____.
- c. Vi bør _____ os i Hans ords hav, for at vi kan
_____ dets _____ og
_____ alle de _____ perler,
der ligger skjult i dets dyb.
- d. Vi bør ikke _____ i vores _____ om
at tage imod denne Sags sandhed.
- e. Dette er en Sag, hvorigennem _____ i Guds magt er
blevet _____ og Hans herredømme oprettet.

2. Hvad betyder "ligevægt"? _____

3. Hvad har forstyrret verdens ligevægt? _____

4. Nævn nogle tegn, der tyder på, at verden har mistet sin ligevægt? _____

5. Nævn nogle tegn, der tyder på, at menneskehedens liv er blevet revolutioneret?

6. Hvad er det "vidunderlige system", som Bahá'u'lláh henviser til? _____

7. Hvordan fordyber vi os i Bahá'u'lláhs ords hav? _____

8. Hvordan bliver vores tanker påvirket, når vi fordyber os i Hans ords hav? _____

9. Hvordan påvirkes vores handlinger, når vi fordyber os i Hans ords hav?

10. Hvorfra modtager vi den åndelige energi, der er nødvendig i arbejdet for etableringen af Bahá'u'lláhs verdensorden? _____

11. Hvad betyder ordet “vakle”? _____

12. Hvordan påvirkes vores åndelige energi, hvis vi vakler med hensyn til at acceptere sandheden om Hans Sag i sin helhed? _____

KAPITEL 7

“Abdu'l-Bahá siger:

“Oh I Herrens elskede! Denne dag er foreningens dag, dagen for samlingen af hele menneskeheden. ‘I sandhed, Gud elsker dem, der kæmper for Hans Sag i tætsluttende rækker, som om de var en solid mur!’ Læg mærke til, at Han siger ‘i tætsluttende rækker’ - det betyder tæt pakket og presset sammen, den ene tæt sammenkædet med den næste, hver især støttende sine kammerater. At kæmpe, som der står i det hellige vers, betyder ikke - i denne største af alle guddommelige ordninger - at gå frem med sværd og spyd, med lanse og gennemborende pil, men snarere bevæbnet med en ren hensigt, med retskafne motiver, med nyttige og effektive råd, med gudfrygtige egenskaber, med handlinger, der behager Den Almægtige, med himmelske egenskaber. Det indebærer uddannelse for hele menneskeheden, ledelse for alle mennesker, udspredelse af åndens blide dufte vidt

omkring, forkyndelse af Guds vidnesbyrd, fremsættelse af afgørende og guddommelige beviser og udførelse af barmhjertighedsgerninger.”⁶

1. Gør følgende sætninger færdige:

- a. "Abdu'l-Bahá fortæller os, at denne dag er _____ ,
dagen for _____ af hele _____ .
- b. Han forklarer, at Gud _____ dem, der kæmper for Hans Sag,
som om de var _____ .
- c. At være "i tætsluttende rækker", forklarer 'Abdu'l-Bahá, betyder at være
_____ og _____ ,
den ene tæt _____ med _____ ,
hver især _____ .
- d. At kæmpe i tjenesten for Sagen i denne største af alle
_____ , fortæller Han os, betyder ikke at gå
frem med _____ og _____ , med _____
og _____ —men snarere bevæbnet med
_____ med _____ ,
med _____ , med _____
_____ , med _____
_____ , der _____
_____ , med _____
_____ .
- e. Ligeledes indebærer dét at kæmpe i denne guddommelige ordning
_____ for hele menneskeheden, _____ for
alle mennesker, udspredelse af _____
forkyndelse af _____ , fremsættelsen af
_____ og _____ og
udførelse af _____ .

2. Dette er dagen til forening af menneskeheden. For at forstå, hvor store de opgaver er, som vi står over for, skal man tænke på de utallige grupperinger, som menneskene har delt sig op i. Lav en liste over så mange, som I kan.

- _____ Fremmer uddannelse
- _____ Tvinger andre til at gøre, hvad vi ønsker
- _____ Underviser i Guds Sag
- _____ Forkynder Guds Sag
- _____ Opdeler os i fraktioner i henhold til vores egne interesser
- _____ Kæmper for den gruppes interesser, som vi tilhører
- _____ Udfører næstekærlige gerninger
- _____ Fremlægger afgørende argumenter for sandheden i Bahá'u'lláhs Åbenbaring
- _____ Fordyber os i Hans ords hav
- _____ Undertrykker de svage og de kuede
- _____ Beder inderligt
- _____ Røver folks ejendele
- _____ Ophober rigdom ved at stjæle fra andre

KAPITEL 8

Den øgede bevidsthed om denne Dags storhed skaber i os alle et ønske om at rejse os, at undervise, at tjene og at udføre opofrende handlinger. For at holde fokus på den følelse af uopsættelighed, hvormed I skal engagere jer i handlinger til tjeneste for Sagen, skal I huske følgende uddrag af et brev skrevet af Beskytteren:

“Der er ingen tid at miste. Der er ikke plads til vaklen. Store skarer hungrer efter Livets Brød. Scenen er sat. Det faste og uigenkaldelige Løfte er givet. Guds egen plan er sat i bevægelse. Den vinder fremdrift med hver dag, der går. Himlens og Jordens magter hjælper på mystisk vis i dens gennemførelse. En sådan mulighed er uerstattelig. Lad tvivleren rejse sig og selv berigtige sandheden i disse udsagn. At forsøge, at være udholdende er at sikre endelig og fuldstændig sejr.”⁷

HENVISNINGER

1. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), VII, par. 1, p. 10. Bahá'u'lláh, *Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, i tryk).
2. Ibid., VII, par. 2, pp. 10–11. Ibid., VII, par. 2.
3. Ibid., IV, par. 1, p. 5. Ibid., IV, par. 1.
4. Ibid., V, par. 1, p. 6. Ibid., V, par. 1.
5. Ibid., LXX, par. 1–2, p. 154. Ibid., LXX, par. 1–2.
6. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 207.2, pp. 359–60.
7. From a letter dated 28 January 1939, published in *This Decisive Hour: Messages from Shoghi Effendi to the North American Bahá'ís, 1932–1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002), p. 28.

Bábs liv

Formål

At opnå en værdsættelse af kraften i Bábs
korte og dramatiske profetgerning og
lære at fortælle historien om Hans liv

KAPITEL 1

Bábs Guddommelige Orden begyndte i 1844 og varede kun ni år. Dens primære formål var at bane vejen for Bahá'u'lláhs Åbenbaring. Selvom perioden med Bábs virke var kort, var de kræfter, som Hans Åbenbaring frigav, så intense, at deres virkning vil kunne mærkes i hundredvis af generationer fremover.

Báb, hvis navn var Siyyid 'Alí-Muḥammad, blev født den 20. oktober 1819 i Shiráz, en by i det sydlige Iran, også kendt som Persien. De fleste mennesker i Persien tilhører en gren af islam, der afventer tilsynecomsten af én, der var lovet af Gud, kaldet Qá'im. Titlen "Qá'im" betyder "Den, der rejser sig".

Báb kom fra en fornem familie, der kunne spore sine aner til Muhammad, islams profet. Hans far døde, da Han var et lille barn, og Han blev opfostret af Sin morbror. Báb var udstyret med medfødt viden og havde ikke brug for skolegang, men da Han fulgte Sin morbrors ønske, begyndte Han tidligt i skole. Snart erkendte læreren dog Bábs store evner og indså, at Han ikke havde noget at lære dette helt specielle barn. Han har fortalt følgende historie om Bábs skoletid:

“En dag bad jeg Báb om at recitere de indledende ord i Koranen ... Han tøvede og sagde bønfoldende, at medmindre Han fik at vide, hvad ordene betød, ville Han på ingen måde forsøge at udtale dem. Jeg foregav, at jeg ikke kendte deres betydning. ‘Jeg ved, hvad disse ord betyder,’ bemærkede min elev, ‘med Deres tilladelse vil jeg forklare dem.’ Han talte med en sådan viden og veltalenhed, at jeg blev slået af forundring ... Sødmen i Hans ytring lever stadig i min erindring. Jeg følte mig tilskyndet til at bringe Ham tilbage til Sin onkel og overgive ham den betroede Skat, han havde overdraget i min varetægt. Jeg besluttede at fortælle ham, hvor uværdig jeg følte mig til at undervise så bemærkelsesværdigt et barn. Jeg fandt Hans onkel alene på sit kontor. ‘Jeg har bragt Ham tilbage til dig,’ sagde jeg, ‘jeg overgiver Ham til din årvågne beskyttelse. Han skal ikke behandles som et rent barn, for i Ham kan jeg allerede skelne beviser på den mystiske kraft, som alene åbenbaringen af Qá’imen kan afsløre. Det påhviler dig at omslutte Ham med din allerkærligste omsorg. Behold Ham i dit Hus, for Han behøver sandelig ikke sådanne lærere som mig.’ Hans onkel irettesatte Báb strengt. ‘Har du glemt mine instrukser?’ sagde han. ‘Har jeg ikke allerede formanet dig om at følge dine skolekammeraters eksempel, at forholde dig tavs og lytte opmærksomt til hvert et ord din lærer taler?’ Efter at have fået Hans løfte om trofast at adlyde instrukserne, bad han Báb om at vende tilbage til skolen. Men det barns sjæl kunne imidlertid ikke holdes tilbage af Hans onkels strenge formaninger. Ingen disciplin kunne undertrykke strømmen af Hans intuitive viden. Dag efter dag fortsatte Han med at vise så bemærkelsesværdige tegn på Sin overmenneskelige visdom, at jeg ikke har kraft til at gengive dem.”¹

Endelig fik Báb lov til at forlade skolen. Derefter begyndte Han at arbejde sammen med Sin morbror som handelsmand i Búshíhr, en by sydvest for Shiráz. I den periode giftede Báb Sig. Han og Hans kone fik en søn ved navn Aḥmad, der døde som spæd året inden, Báb erklærede Sig som den lovede Qá'im.

Som ung viste Báb tegn på en kraft og storhed, som ingen kunne måle sig med. De særlige kvaliteter, der skulle kendetegne Ham gennem hele Hans korte og tragiske tjeneste, var allerede tydelige. Beskytteren omtaler Ham som "Den blide, ungdommelige og uimodståelige Báb, uforlignelig i Sin ydmyghed, urokkelig i Sin sindsro og magnetisk i Sin ytring". De afsnit,

der følger, kan kun utilstrækkeligt beskrive begivenhederne i Hans liv. Men selv denne korte beretning bør tænde en gnist i vores hjerter fra den kærlighedens ild, som Han tændte i tusinder og atter tusinder af hjerter i og udenfor Persien.

1. Hvad var Bábs navn? _____
2. Hvor blev Báb født og på hvilken dato? _____

3. Hvad betyder titlen “Qá’im”? _____
4. Til hvem kunne Bábs familie spore sine rødder? _____

5. Hvem var ansvarlig for at opdrage Báb, efter at Hans far døde? _____

6. Hvad menes der med udsagnet om, at Báb af Gud var skænket medfødt viden? _____

7. Hvad tænkte Bábs lærer, da han erkendte Hans store kapacitet? _____

8. Hvad betyder udtrykket “overmenneskelig visdom”? _____

9. Hvad lavede Báb, da Han havde forladt skolen? _____

10. Med hvilke ord refererer Beskytteren til Báb? _____

11. Skriv med dine egne ord historien om Bábs skoletid, som den blev fortalt af Hans lærer.

KAPITEL 2

Før Báb erklærede Sin mission, vidste flere mennesker rundt om i verden allerede dybt i deres hjerter, at en ny Guds dag var ved at bryde frem. Blandt dem var Siyyid Kázim, en from mand, der boede i byen Karbilá i 'Iráq. Siyyid Kázim havde mange elever, og han viede sit liv til at forberede dem på Qá'imens længe ventede komme. Han fortalte dem gentagne gange, at når han døde, skulle de forlade deres hjem og med hjerter fri for alle jordiske ønsker drage ud for at søge efter den lovede Elskede.

Efter Siyyid Kázims død tilbragte en af hans mest fremtrædende elever, Mullá Husayn, fyrre dage i bøn og meditation, hvor han åbnede sit hjerte helt for Guds inspiration. Derefter forlod han 'Iráq med to ledsagere og begyndte sin søgen. Han tog først til Búshíhr. Han blev der dog ikke længe, for han følte sig uimodståeligt draget mod nord, mod Shíráz. Da han nærmede sig byen, bad han sine to ledsagere om at gå hen til en bestemt moské og vente på, at han ville slutte sig til dem der.

Et par timer før solnedgang den dag, lige uden for porten til Shíráz, mødte han en ung Person, som bød ham velkommen og inviterede ham til sit hjem for at forfriske sig efter sin lange og vanskelige rejse. Mullá Husayn var dybt imponeret over den blide, men overbevisende måde, denne ekstraordinære unge person talte på. Han gik med Ham, og snart nåede de frem til døren til et beskedent hus. De gik ind og fortsatte til det øverste rum. Den elskværdige vært bad om at få en kande vand bragt, så Hans gæst kunne vaske støvet af sig efter rejsen. Så lavede Han selv te og serverede den for Mullá Husayn. Efter denne gæstfrihed begyndte Han at tale. Detaljerne i denne historiske samtale blev senere genfortalt af Mullá Husayn:

“Det var omkring en time efter solnedgang, da min unge vært begyndte at tale med mig. ‘Hvem efter Siyyid Kázim,’ spurgte Han mig, ‘anser du for at være hans efterfølger og jeres leder?’ ‘I sin dødsstund’, svarede jeg, ‘tilskyndede vor afdøde lærer os indtrængende til at forlade vore hjem og sprede os vidt og bredt i søgen efter den lovede Elskede. Jeg er derfor rejst til Persien, har rejst mig for at opfylde hans vilje, og er stadig optaget af min søgen.’ ‘Har din lærer’, spurgte Han videre, ‘givet dig nogle

detaljerede tegn med hensyn til Den Lovedes karakteristiske træk?’ ‘Ja’, svarede jeg, ‘Han er af ren afstamning, af berømmelig slægt, der stammer fra Fátimih. Hvad angår Hans alder, er Han over tyve år og under tredive. Han besidder medfødt kundskab. Han er af middel højde, afholder Sig fra rygning og har ingen fysiske mangler.’ Han holdt inde en stund og erklærede så med stemme: ‘Se, alle disse tegn er tydelige i Mig!’ Så tog Han hvert enkelt af de ovenfor omtalte tegn under overvejelse, ét ad gangen, og demonstrerede på afgørende måde, at de alle, hvert og ét, passede på Hans person.”²

Den aften demonstrerede Báb for Mullá Husayn, med klare og umiskendelige beviser, at Han var den lovede Qá’im. Han åbenbarede med forbløffende hurtighed den første del af Sin kommentar til Josefs Súrih, et vigtigt kapitel i Koranen. Derefter henvendte Han Sig til Mullá Husayn med disse ord:

“Oh du, som er den første til at tro på Mig! Sandelig siger Jeg, Jeg er Báb, Guds Port, og du er Bábu’l-Báb, porten til den Port. Atten sjæle skal i begyndelsen, spontant og af egen drift, acceptere Mig og erkende sandheden i Min Åbenbaring. Uden varsel og uden invitation skal de hver især uafhængigt søge at finde Mig. Og når deres antal er fuldt, er det nødvendigt at vælge en af dem til at ledsage Mig på Min pilgrimsrejse til Mekka og Medina. Der skal Jeg overbringe Guds Budskab til Mekkas Sharíf. Jeg skal så vende tilbage til Kúfih, hvor Jeg igen skal åbenbare Hans Sag i moskéen i den hellige by. Det påhviler dig, at du ikke røber, hverken til dine ledsagere eller til nogen anden sjæl, dét som du har set og hørt.”³

Denne herlige Åbenbaring fyldte Mullá Husayns sjæl med begejstring og glæde, med ærefrygt og forundring. "Hvor svag og magtesløs, hvor modløs og frygtsom havde jeg ikke følt mig tidligere!" sagde han senere. "Dengang kunne jeg hverken skrive eller gå, så meget rystede mine hænder og fødder. Men nu havde kundskaben om Hans Åbenbaring opildnet mit væsen. Jeg følte, at jeg besad et sådant mod og en sådan kraft, at skulle verden, alle dens folk og suveræne magthavere rejse sig mod mig, ville jeg, alene og frygtløs, modstå deres angreb. Universet syntes blot at være en håndfuld støv i mit greb. Jeg syntes at være personificeringen af Gabriels Stemme, der henvendte Sig til hele menneskeheden: ‘Vågn op, og hør! Morgenlyset er brudt frem. Rejs jer, for Hans Sag er kommet til syne. Porten til Hans nåde er vidt åben; træd derind, Oh verdens folk! For Han, som er jeres Lovede, er kommet!”⁴

Bábs erklæring fandt sted aftenen før den 23. maj 1844. Han var 25 år gammel. Årtier senere, i anledning af årsdagen for Bábs erklæring, talte 'Abdu'l-Bahá til de forsamlede med følgende ord:

“ Dette er den 23. maj, årsdagen for Babs budskab og Erklæring. Det er en velsignet dag og åbenbaringens morgengry, for Babs tilsynkomst var den sande morgens tidlige lys, ... det er en velsignet dag, begyndelsen på den himmelske gavmildhed, begyndelsen på den guddommelige stråleglans. På denne dag i 1844 blev Bab sendt ud for at bringe bud om og forkynde Guds Rige, for at kundgøre de glade tidender om Bahá'u'lláhs komme og for at gøre modstand mod oppositionen fra hele den persiske nation.”⁵

1. Hvad bad Siyyid Kázim sine elever om at gøre efter sin død? _____

2. Hvad gjorde Mullá Ĥusayn efter Siyyid Kázims død? _____

3. Hvordan vidste Báb, at Mullá Ĥusayn var ankommet til Shíráz? _____

4. Hvilke spørgsmål stillede Báb til Mullá Ĥusayn, da de ankom til Hans hjem? _____

5. Hvilke indikationer gav Siyyid Kázim sine elever vedrørende Qá'im'en?

6. Hvem er Fátimih datter af, og hvad vil det sige at være “af hendes slægt”? _____

7. Besad Báb de kvaliteter, som Mullá Ĥusayn søgte efter? _____

8. Hvad betyder titlen “Báb”? _____

9. Hvilken titel gav Báb til Mullá Ĥusayn? _____

10. Hvad betyder denne titel? _____

11. Hvad skulle der ske, før Báb åbent ville proklamere Sin Sag? _____

12. Udtryk med dine egne ord, hvad Mullá Husayn sagde om den mindeværdige nat, hvor han erkendte den lovede Qá'im.

13. Hvornår fandt Bábs erklæring sted? _____

14. Hvor gammel var Báb på tidspunktet for Sin Erklæring? _____

KAPITEL 3

Efter Mullá Husayn var der sytten andre enkeltpersoner, som uafhængigt af hinanden søgte og fandt deres hjertes ønske, Báb. Hver af dem blev ledt af Gud til at erkende sandheden i den nyfødte Åbenbaring, nogle gennem visioner eller drømme, nogle gennem bøn og andre under meditation. Alle undtagen én af disse velsignede sjæle opnåede Bábs nærvær i Shíráz. Den, der ikke mødte Ham, var en strålende og begavet poet ved navn Ṭáhirih. Hun mødte Báb i en drøm og erkendte, at Han var den lovede Qá'im og blev en tapper forkæmper for Hans Sag. Den attende person, der sluttede sig til Hans tilhængeres rækker, var en 22-årig ung mand kendt som Quddús. Selvom han var ung, havde Quddús en eksemplarisk karakter; få kunne måle sig med ham i mod og tro. Báb erklærede, at disse atten, sammen med Mullá Husayn, var "Den Levendes Bogstaver".

Kort efter at Den Levendes Bogstaver var fuldtallige, kaldte Báb Mullá Husayn til sig og gav ham følgende instruktioner: "Vort samværs dage nærmer sig deres afslutning. Min Pagt med dig er nu fuldført. Gør dig rede til at gøre en indsats, og rejs dig for at udbrede Min Sag. Fortvivl ikke over synet af denne generations degeneration og fordærvethed, for Pagtens Herre vil helt sikkert hjælpe dig. Han vil i sandhed omgive dig med Sin kærlige beskyttelse og vil lede dig fra sejr til sejr. Ligesom skyen, der afgiver sin gavmilde regn på Jorden, rejs du da

tværs gennem landet fra den ene ende til den anden og overøs dets folk med de velsignelser, som Den Almægtige i Sin barmhjertighed har været så nådig at tildele jer . . . På denne pilgrimsrejse, som Vi snart skal begive os ud på, har Vi udvalgt Quddús til Vor ledsager. Vi har ladet dig tilbage, for at du skal trodse en rasende og uforsonlig fjendes stormløb. Men vær forvisset om, at en ubeskrivelig glørværdig gave vil blive dig til del. Sæt kursen for din rejse mod nord og besøg på vejen Isfahan, Kashan, Qum og Teheran. Bønfald Det Almægtige Forsyn om, at Han, i den hovedstad, nådigt må gøre dig i stand til at nå frem til det sande herredømmes sæde og træde ind i Den Elskedes bolig. En hemmelighed ligger skjult i den by. Når den bliver gjort synlig, vil den forvandle Jorden til et paradys. Mit håb er, at du må få andel i dens nåde og erkende dens stråleglans.”⁶

Efter at have givet Mullá Husayn instruktioner om at tage til Tíhrán, indkaldte Báb de andre af Den Levendes Bogstaver til Sit nærvær og tildelte hver enkelt en særlig mission. I Sine afskedsord opfordrede Han dem til at lægge alle jordiske ønsker til side og sprede sig vidt og bredt for at forkynde Hans Sag. Han henvendte sig til dem og sagde:

“Oh Mine elskede venner! I er bærerne af Guds navn på denne Dag. I er blevet udvalgt som Hans mysteriums skatkamre. Det påhviler hver og én af jer at vise Guds egenskaber, og gennem jeres handlinger og ord at være eksempler og tegnene på Hans retfærdighed, Hans magt og herlighed. Selv jeres legemes lemmer skal bære vidnesbyrd om jeres formåls ædelhed, jeres livs integritet, jeres tros virkelighed og jeres hengivenheds ophøjede karakter. For i sandhed siger Jeg, dette er Dagen omtalt af Gud i Hans Bog: ‘På den dag vil Vi forsegle deres munde; alligevel skal deres hænder tale til Os, og deres fødder skal bevidne dét, som de har gjort.’ Overvej Jesu ord henvendt til Sine disciple, da Han sendte dem ud for at udbrede Guds Sag. Med ord som disse bad Han dem om at rejse sig og opfylde deres mission: ‘I er ligesom ilden, der i nattens mørke er blevet tændt på bjergtoppen. Lad jeres lys skinne for menneskenes øjne. Renheden i jeres karakter og graden af jeres forsagelse skal være sådan, at Jordens folk gennem jer må erkende og blive draget nærmere til Den Himmelske Fader, som er kilden til renhed og nåde. For ingen har set Faderen, som er i himlen. I, som er Hans åndelige børn, skal gennem jeres handlinger være eksempler på Hans dyder og vidne om Hans herlighed. I er Jordens salt, men hvis saltet har mistet sin smag, hvad skal den så saltes med? Graden af jeres frigørelse må være således, at hvilken by I end træder ind i for at forkynde og undervise i Guds Sag, så bør I ikke på nogen måde forvente hverken føde eller belønning fra menneskene. Nej, når I forlader den by, skal I ryste støvet af jeres fødder. Ligesom I er trådt ind i den, rene og ubesmittede, således skal I også forlade den by. For sandelig siger Jeg jer, Den Himmelske Fader er altid hos jer og vogter over jer. Hvis I er trofaste over for Ham, vil Han med sikkerhed overgive alle Jordens skatte i jeres hænder og vil ophøje jer over alle verdens konger og regenter.’ Oh Mine Bogstaver! Sandelig siger Jeg, umådelig ophøjet er denne dag over apostlenes dage i fortiden. Nej, umåelig er forskellen! I er vidnerne til Daggryet for Guds lovede Dag. I har lod og del i Hans Åbenbarings mystiske bøger. I skal ruste jer med stræben og være opmærksomme på Guds ord som åbenbaret i Hans Bog: ‘Se, Herren din Gud er kommet, og med Ham er kompagniet af Hans engle opstillet foran Ham!’ Rens jeres hjerter for jordisk begær, og lad englelige dyder være jeres smykke. Bestræb jer på gennem jeres dyder at kunne bære vidnesbyrd om sandheden i disse Guds ord, og vogt jer af frygt for at Han - ved at ‘vende tilbage’ - måske vil udskifte jer med et andet folk,’ som ‘ikke vil være jer lig,’ og som vil tage Guds

Rige fra jer. De dage, hvor tom tilbedelse blev anset for tilstrækkelig, er slut. Tiden er kommet, hvor intet andet end det reneste motiv, underbygget af handlinger af pletfri renhed, kan stige op til Den Højestes trone og kan godtages af Ham. 'Det gode ord stiger op til Ham, og den retfærdige handling vil få den til at blive ophøjet for Hans syn.' I er de ydmyge, om hvem Gud har talt således i Sin bog: 'Og Vi ønskede at vise velvilje mod dem, der var blevet ydmyget i landet og at gøre dem til åndelige ledere blandt menneskene og gøre dem til Vore arvinger.' I er blevet kaldet til dette stade; I vil kun opnå det, hvis I rejser jer for at træde ethvert jordisk begær under fode og bestræber jer på at blive disse 'Hans ærede tjenere som ikke taler, før Han har talt, og som adlyder Hans bud.' I er de første Bogstaver, som er blevet frembragt fra Det Første Punkt, de første kilder, som er vældet op fra denne Åbenbarings udspring. Bønfald Herren, jeres Gud, om at tilstå jer, at ingen jordiske forviklinger, ingen verdslige påvirkninger, ingen forbigående stræben må plette renheden eller forbitre sødmen i den nåde, som flyder gennem jer. Jeg forbereder jer på en mægtig Dags komme. Anstreng jer til det yderste, at Jeg, som nu giver jer instrukser, i den kommende verden foran Guds nådestol må glæde Mig over jeres gerninger og sole Mig i glansen fra jeres bedrifter. Hemmeligheden ved den dag, som skal komme, er nu skjult. Den kan hverken røbes eller beregnes. Den Dags nyfødte barn overgår de viseste og mest ærværdige mennesker i vor tid, og de mest ydmyge og ulærde i den periode skal i forståelse overgå de mest lærde og kultiverede gejstlige i denne tidsalder. Spred jer til alle hjørner af dette land og forbered vejen for Hans komme med standhaftige fødder og helliggjorte hjerter. Tænk ikke på jeres svagheder og skrøbelighed; fæst jeres blik på Herren, jeres Gud, Den Almægtiges uovervindelige magt. Har Han ikke i fordums dage ladet Abraham, på trods af Sin tilsyneladende hjælpeløshed, triumfere over Nimrods styrker? Har Han ikke gjort Moses, hvis stav var Hans eneste ledsager, i stand til at sejre over Farao og hans hærskarer? Har Han ikke fastslået Jesu overherredømme, fattig og ydmyg som Han var i menneskers øjne, over det jødiske folks samlede kræfter? Har Han ikke underkastet de barbariske og militante stammer i Arabien, Muhammads, Hans profets, hellige og forvandlende opdragelse. Rejs jer i Hans navn, sæt jeres lid fuldstændigt til Ham, og vær forsikrede om den endelige sejr."⁷

1. Hvilken titel gav Báb til de første troende, der anerkendte Ham som den lovede Qá'im?

2. Hvor mange af Den Levendes Bogstaver var der?

3. Hvem var den første, der anerkendte Báb?

4. Hvem var den sidste af Den Levendes Bogstaver?

5. Hvordan blev Den Levendes Bogstaver vejledt til at anerkende sandheden i Bábs Åbenbaring? _____

6. Hvem af Den Levendes Bogstaver opnåede ikke Bábs nærvær? _____

7. Kort tid efter at Den Levendes Bogstaver var fuldtallige, kaldte Báb Múlla Ĥusayn til Sig og gav ham følgende instruktioner: “Vort samværs dage nærmer sig deres _____ . Min pagt med dig er nu _____ . Gør dig rede, og _____ for at . _____ Min Sag. Fortvivl ikke over synet af denne generations _____ og _____ , for Pagtens Herre vil helt sikkert hjælpe dig. Sandelig, Han vil omgive dig med Sin _____ og lede dig fra _____ . Ligesom skyen, der afgiver sin _____ på Jorden, rejs du da tværs gennem landet fra den ene ende til den anden og overøs dets folk med de _____ , som Den Almægtige i Sin barnhertighed har _____ jer.”
8. Hvem valgte Báb til at ledsage Sig på pilgrimsrejsen? _____

9. Hvor instruerede Han Mullá Ĥusayn om at tage hen? _____

10. Hvilket håb udtrykte Han for Mullá Ĥusayn? _____

11. Det kan være en god idé at lære i det mindste en del af Bábs tale til Den Levendes Bogstaver udenad.

KAPITEL 4

I oktober 1844 drog Báb, ledsaget af Quddús, på pilgrimsrejse til Mekka og Medina. Disse to byer, som ligger i Saudi Arabien, betragtes som hellige af islams tilhængere. Báb og Hans ledsager gik ombord på et skib i Búshihr, som førte dem rundt om Den Arabiske Halvø,

og de ankom til Mekka omkring to måneder senere. Mens Han var i Mekka, skrev Báb et brev til sharíffen, byens overhoved og beskytter af dens hellige gravmæle. I det brev forklarede Han tydeligt Sin mission og opfordrede sharíffen til at acceptere Sin Sag. Men sharíffen, som havde travlt med sine egne anliggender, reagerede ikke på det guddommelige Budskab. Báb rejste derefter med Quddús fra Mekka til Medina, hvor profeten Muhammads jordiske rester er begravet. Efter at have besøgt den hellige by tog de tilbage til Persien med skib. De ankom til Búshíhr, og Báb instruerede Quddús om at fortsætte til Shíráz:

“De dage, hvor du har ledsaget Mig, er ved at nærme sig deres afslutning. Timen er kommet for vor adskillelse, en adskillelse som ikke vil blive fulgt af en genforening før i Guds Rige . . . I gaderne i Shiraz vil du blive overdænget med ydmygelser, og de voldsomste kvæstelser vil plage din krop. Du vil overleve dine fjenders skændige adfærd og vil opnå Hans nærhed, Han som er målet for vor tilbedelse og kærlighed. I Hans nærvær vil du glemme al den fortræd og skændsel, som er overgået dig. Den Usetes hærskarer vil haste for at hjælpe dig og vil kundgøre din heroisme og herlighed for hele verden. Du vil få den udsigelige glæde at drikke af martyriets bæger for Hans skyld. Også Jeg skal betræde opofrelsens sti, og vil blive forenet med dig i Evighedens Rige.”⁸

1. Hvornår tog Báb af sted på Sin pilgrimsrejse? _____

2. Hvilke byer rejste Báb til på Sin pilgrimsrejse? _____

3. Hvem skrev Han til i Mekka? _____

4. Hvorfor er Medina en hellig by for muslimer? _____

5. Skriv med dine egne ord i feltet nedenfor, hvad Báb sagde til Quddús, da de nåede frem til Búshíhr.

6. Hvem lovede Báb Quddús, at han ville møde? _____

KAPITEL 5

I Shíráz begyndte Quddús at dele Bábs budskab med stor iver. Men snart mødte han modstand fra det islamiske præsteskab og provinsens guvernør, som beordrede ham arresteret sammen med to af hans ledsagere. Guvernøren, som var en grusom og ond mand, beordrede, at de skulle straffes offentligt. Deres skæg blev brændt, og deres næser blev gennemboret og isat en snor, og i denne vanærede tilstand blev de ført gennem gaderne. "Det vil være et levende eksempel for folket i Shíráz, som vil få at vide, hvad straffen for kætteri vil blive,"⁹ lød guvernørens dekret. Efter at have lidt under sådanne ydmygelser blev Quddús og hans ledsagere udvist af byen, efter at de var blevet advaret om, at de ville blive dræbt, hvis de forsøgte at vende tilbage. Således gjorde disse heroiske sjæle sig fortjent til æren af at være de første, der blev forfulgt i Persien for deres nye Tros skyld. 'Abdu'l-Bahá har henvist til de tusinder, der senere skulle blive forfulgt på deres Elskedes, Bábs, vej, med disse ord:

“... de led under de mest bitre vanskeligheder og svære prøvelser. De modstod prøvelserne med vidunderlig styrke og ophøjet heltemod. Tusinder blev kastet i fængsel, straffet og forfulgt og døde som martyrer. Deres hjem blev plyndret og ødelagt, deres ejendele beslaglagt. De ofrede helt frivilligt deres liv og forblev faste i deres tro lige til det sidste. Disse vidunderlige sjæle er Guds lamper, hellighedens stjerner, som skinner strålende fra Guds viljes evige horisont.”¹⁰

Efter at have beordret en så uretfærdig straf til Quddús og hans ledsagere, vendte guvernøren sin vrede mod Báb. Han sendte sine beredne vagter til Búshihr med instrukser om at arrestere Ham og føre Ham i lænker til Shíráz. I mellemtiden var Báb redet fra Búshihr til Shíráz. Det var i vildmarken mellem disse to byer, at den beredne eskorte mødte Ham. Meget senere fortalte lederen af eskorten historien om det møde:

“Da vi nærmede os ham, hilste han på os og forespurgte om vores bestemmelsessted. Jeg tænkte, at det var bedst at skjule sandheden for ham og svarede, at vi var blevet beordret til denne egn af guvernøren for at foretage en bestemt undersøgelse. Han bemærkede smilende: “Guvernøren har sendt jer for at arrestere Mig. Her er Jeg. Gør med Mig som I behager. Ved at komme jer i møde har Jeg afkortet jeres march og har gjort det lettere for jer at finde Mig.” Jeg var forbløffet over hans bemærkninger og undrede mig over hans oprigtighed og ligefremhed. Men jeg kunne ikke forklare hans parathed til af egen drift at underkaste sig den hårde disciplin fra regeringsembetsmændenes side og derved risikere sit eget liv og sin egen sikkerhed. Jeg prøvede at ignorere ham og gjorde mig parat til at tage videre, da han henvendte sig til mig og sagde: ‘Jeg sværger ved Hans retfærdighed, som skabte mennesket,

udmærkede ham blandt resten af Hans skabninger og lod dets hjerte blive gjort til sædet for Hans Herredømme og viden, at Jeg hele Mit liv ikke har ytret et usandt ord og ikke har noget andet ønske end Mine medmenneskers velfærd og fremgang. Jeg har ladet hånt om Min egen bekvemmelighed og har undgået at blive årsag til smerte og sorg for nogen som helst. Jeg ved, at I søger efter Mig. Jeg foretrækker at overgive Mig i jeres hænder hellere end at udsætte jer for unødvendigt besvær for Min skyld.' Disse ord bevægede mig dybt. Jeg steg uvilkårligt ned fra min hest og, idet jeg kyssede hans stigbøjler, henvendte jeg mig til ham med disse ord: 'Oh lys fra Guds Profets øjne! Jeg bønfaller dig om, ved Ham som har skabt dig og udrustet dig med en sådan ophøjethed og magt, at du vil billige min anmodning og besvare min bøn. Jeg bønfaller dig om at rømme fra dette sted og flygte fra den hensynsløse og foragtelige guvernør for denne provins. Jeg frygter hans intriger mod dig; jeg oprøres over den tanke at blive gjort til instrument for hans ondsindede planer imod så uskyldig og ædel en efterkommer af Guds Profet . . .' Han gav dette svar på min indtrængende bøn: 'Må Herren din Gud belønne dig for din storsindethed og ædle hensigt. Ingen kender Min sags mysterium; ingen kan lodde dets hemmeligheder. Aldrig vil Jeg vende Mit ansigt bort fra Guds forordning. Han alene er Min sikre fæstning, Min støtte og Mit tilflugtssted. Indtil Min sidste time er kommet, vover ingen at angribe Mig, ingen kan kuldkaste Den Altmægtiges plan. Og når Min time kommer, hvor overvældende vil Min glæde da ikke være over at drikke martyriets bæger i Hans navn! Her er Jeg; overgiv Mig i din herres hænder. Vær ikke bange, for ingen vil bebrejde dig noget.' Jeg bøjede mig i samtykke og udførte hans ønske."¹¹

Báb fortsatte straks Sin rejse til Shíráz. Fri og uden lænker gik Han foran Sin eskorte, som fulgte Ham respektfuldt. Da Báb ankom til Shíráz, blev Han ført til guvernøren, som behandlede Ham med skammelig grusomhed. Han irettesatte og kritiserede offentligt Báb. Derefter overlod han Ham i Hans onkels varetægt. Selvom Báb fik lov til at vende tilbage til Sit hjem, var Hans frihed begrænset. Kun Hans familiemedlemmer og nogle få andre fik lov til at se Ham. Men på trods af guvernørens og præsteskabets forsøg på at sætte en stopper for Hans indflydelse, steg antallet af Hans tilhængere hurtigt.

Nyheden om Bábs betydningsfulde erklæring blev så udbredt, at kongen af Persien besluttede at sende en af sine mest betroede og kyndige lærde til Shíráz for at undersøge situationen. Denne lærde mand, som var gæst hos guvernøren selv, mødtes med Báb ved tre lejligheder. Han var fast besluttet på at tilbagevise Bábs argumenter, men ved hvert møde blev han mere og mere imponeret over Hans viden, veltalenhed og visdom. Ved det tredje møde var Vahíd - det navn, som denne lærde skulle blive kendt under - fuldstændig overbevist om Den Unge Mands guddommelige stade. Vahíd forklarede senere, at han under sine møder med Báb følte sig så "ydmyg som støvet under Hans fødder". Han sendte straks en skriftlig rapport til kongens hof og forlod Shíráz efter instruktioner fra Báb. Fra den dag dedikerede han sin energi til at fremme Hans Sag og gav til sidst sit liv på sin Elskedes vej.

Med Bábs stigende popularitet og berømmelse voksede guvernørens vrede. Igen beordrede han Ham arresteret. Denne gang ville guvernøren slå Báb ihjel, og han sendte en betjent af sted for at hente Ham i Hans onkels hjem midt om natten. I løbet af den selvsamme nat udbrod der en pest i Shíráz, og der udbrod panik i hele byen. I løbet af få timer var over 100 mennesker døde af den frygtede sygdom. Skrig af smerte og sorg kunne høres i gaderne, og byens indbyggere flygtede i forvirring. Betjenten vidste ikke, hvad han skulle gøre, og tog Báb med hjem til sig selv. Da han ankom, blev han ulykkelig over, at hans søn var ved at dø af sygdommen. I fortvivelse kastede han sig for fødderne af Báb og bad om at blive tilgivet. Da

hans søn på mirakuløs vis blev helbredt, erkendte betjenten Guds hånd i udbruddet og bønfuldt guvernøren om at løslade Báb. Guvernøren, der frygtede for sin familie og andres liv, accepterede på betingelse af, at Báb ville forlade Shíráz.

I efteråret 1846 rejste Báb til Eşfahan, en by nord for Shíráz. Da Han tog afsked med Sin onkel, fortalte Han ham: "Jeg vil mødes med dig igen ude midt i Aserbajdsjans bjerge, hvorfra Jeg vil sende dig videre for at opnå martyriets krone. Selv vil Jeg følge efter dig sammen med en af Mine trofaste disciple og vil forenes med dig i Evighedens Rige."¹²

1. Hvad gjorde Quddús, da han ankom til Shíráz? _____

2. Hvem modsatte sig Quddús, da han begyndte at dele Bábs Budskab i Shíráz? _____

3. Hvad betyder ordet "præsteskab"? _____

4. Hvilke ord beskriver guvernørens karakter? _____

5. Hvilken straf beordrede guvernøren for Quddús og hans to ledsagere? _____

6. Hvad betyder ordet "kætteri"? _____

7. Efter at guvernøren havde udvist Quddús og hans to ledsagere fra Shíráz, hvad instruerede han så sine vagter om at gøre? _____

8. Hvad lavede Báb, da vagterne mødte Ham? _____

9. Báb sagde til vagtlederen, der var sendt for at arrestere Ham, "Guvernøren har _____ for at _____ Mig. Her er Jeg. _____ som I behager. Ved at komme jer i møde har Jeg _____ jeres march og har gjort det lettere for jer at finde Mig." Jeg var forbløffet over Hans bemærkninger og undrede mig over Hans _____ og _____. Men jeg kunne ikke forklare

Hans parathed til _____ at _____
sig den hårde disciplin fra regeringsembetsmændenes side og derved
_____ sit eget liv og sin egen _____. Jeg
prøvede at ignorere ham og gjorde mig parat til at tage videre, da han henvendte sig til
mig og sagde: "Jeg sværger ved _____, som skabte
_____, _____ Ham blandt resten af Hans
skabninger og lod _____ blive gjort til
_____, at Jeg hele
Mit liv ikke har ytret et usandt ord og ikke har noget andet ønske end Mine
_____ og _____. Jeg
har ladet hånt om Min egen _____ og har undgået at
blive årsag til _____ og _____ for nogen som helst. Jeg
ved, at I søger efter Mig. Jeg foretrækker at _____
_____ hellere end at udsætte jer for
_____.

10. Hvordan afvæbnede Bábs vagters fjendtlighed? _____

11. På hvilken måde ankom Bábs til Shíráz? _____

12. Hvilke handlinger foretog guvernøren mod Bábs? _____

13. Hvad var effekten af guvernørens og præsteskabets forsøg i de følgende måneder på at
sætte en stopper for Hans indflydelse? _____

14. Hvem er Vahíd? _____

15. Hvordan reagerede guvernøren på Bábs stigende popularitet? _____

16. Hvad fik guvernøren til endelig at løslade Báb og tillade Ham at forlade Shíráz? _____

17. Hvor tog Báb hen, da han forlod Shíráz? _____
18. Hvornår foretog Han denne rejse? _____
19. Hvad sagde Báb til Sin onkel, da Han tog afsked med ham? _____

20. Dan par med et andet medlem af din gruppe og fortæl på skift historien om den ridende eskortes møde med Báb i vildmarken mellem Búshihr og Shíráz.

KAPITEL 6

Da Báb nærmede sig byen Eşfahan, skrev Han et brev til guvernøren i den provins og bad ham udpege det sted, hvor Han skulle bo. Denne guvernør, som var renhjetet og retfærdig, blev så rørt over høfligheden og stilen i Bábs brev, at han instruerede den øverste gejstlige embedsmand i provinsen om at modtage Báb i sit hjem og give Ham en varm og generøs modtagelse.

Under Bábs ophold i Eşfahan kom skarer af mennesker hver dag for at mødes med Ham og lytte til Hans ord. Hans voksende indflydelse vakte dog snart jalousi hos de lokale gejstlige, som frygtede at miste den magtposition og autoritet, de længe havde indtaget. De begyndte at sprede rygter om Báb i håb om at vække mistanke mod Ham. Da det mislykkedes, udtænkte de en plan for at komme af med Ham. Guvernøren, som var klar over præsteskabets planer, inviterede Báb til at bo hos sig. Der tilbragte guvernøren timer med at tale med Ham, og han kom til at forstå storheden i Hans åbenbaring. En dag, mens han sad sammen med Báb i sin have, henvendte guvernøren sig til Ham med disse ord:

“Den almægtige Giver har udrustet mig med store rigdomme. Jeg ved ikke, hvordan jeg bedst skal bruge dem. Nu da jeg ved Guds hjælp er blevet ledt til at erkende denne Åbenbaring, er det mit brændende ønske at hellige alle mine besiddelser til fremme af dens interesser og udbredelsen af dens ry. Det er min hensigt, med Din tilladelse, at rejse til Tehran, og gøre mit bedste for at kongen, hvis tillid til mig er fast og urokkelig, kan vindes for denne Sag.”¹³

Til denne strøm af kærlighed og hengivenhed svarede Báb:

“Må Gud belønne dig for din ædle hensigt. Et så ophøjet mål er for Mig endnu mere dyrebart end selve handlingen. Men dine dage og Mine dage er talte; de er for korte til at gøre Mig i stand til at blive vidne til, og tillade dig at opnå, virkeliggørelsen af dine håb. Et Almægtigt Forsyn vil ikke fuldføre Sin Tros sejr med de midler, som du kærligt forestiller dig. Ved hjælp af dette lands fattige og ydmyge, med det blod som disse vil have udgydt på Hans sti, vil Den Almægtige Regent sikre bevarelsen og konsolideringen af Sin Sags fundament. Den samme Gud vil, i den verden der kommer, sætte den udødelige herligheds krone på dit hoved og vil overøse dig med Sine uvurderlige velsignelser. Af dit jordiske livs tidsspan er der kun tre måneder og ni dage tilbage, hvorefter du med tro og vished vil haste til din evige bolig.”¹⁴

Tre måneder og ni dage senere døde Eşfahans guvernør, præcis som Báb havde forudsagt. Kort efter hans død sendte hans efterfølger en besked til kongen i Tehran og spurgte ham, hvad han skulle gøre med Báb. Kongen beordrede ham til at sende Báb, i forklædning, til hovedstaden, hvor kongen havde til hensigt at møde Ham. Således begyndte Báb Sin rejse mod Tehran ledsaget af en ryttereskorte.

1. Hvem skrev Báb til, da Han nærmede sig byen Eşfahan? _____

2. Hvilke ord beskriver Eşfahans guvernørs karakter? _____

3. Hvilke instruktioner gav guvernøren til provinsens øverste gejstlige embedsmand? _____

4. Hvorfor blev præsteskabet i Eşfahan jaloux? _____

5. Hvad frygtede de gejstlige, at de ville miste, hvis Báb fik lov til at blive ved med at proklamere Sit Budskab? _____

6. Hvad gjorde guvernøren i Eşfahan for at beskytte Báb mod præsteskabets planer? _____

7. Hvad tilbød guvernøren at gøre for Bábs Sag? _____

8. Hvordan reagerede Báb på guvernørens tilbud? _____

9. Hvilken dyb sandhed om udviklingen af Guds Sag formidlede Báb i Sit svar til guvernøren? _____

10. Hvilke ordrer gav kongen til guvernørens efterfølger? _____

KAPITEL 7

Han, der var Persiens premierminister i den periode, var en egoistisk og inkompetent mand. Han var bange for, at hvis Báb kom til Tehran og mødte kongen, ville han miste sin egen position og magt. Derfor fik han kongen til at ændre sine ordrer og sende Báb til provinsen Aserbajdsjan i den nordvestlige del af landet.

Da Báb ankom under eskorte til Tabríz, provinsens hovedstad, i juni 1847, blev han ført til et hus, som var blevet valgt til Hans indespærring. En deling soldater bevogtede indgangen til huset. Ingen fik lov til at se Ham, undtagen to af Hans tilhængere. Byens indbyggere blev advaret om, at enhver, der forsøgte at møde Báb, ville blive smidt i fængsel, og at alle vedkommendes ejendele ville blive beslaglagt.

Báb opholdt sig i Tabríz i kort tid og blev derefter overført til fæstningen Máh-Kú, der ligger i bjergene i Aserbajdsjan, langt væk fra store byer. Premierministeren havde troet, at Báb, forvist til dette fjerne og ugæstfrie hjørne af landet, ville miste Sin indflydelse, og at Hans Tro ville blive glemt. Men han indså ikke, at når først Guds religions lampe var blevet tændt, kunne ingen menneskehånd slukke dens flamme. Gennem Sin storhed og kærlige venlighed vandt Báb snart respekt og beundring hos både den embedsmand, der havde ansvaret for fæstningen, og befolkningen i regionen.

Således blev de strenge restriktioner mod Báb gradvist lempet, og fæstningens døre blev åbnet for Hans tilhængere, som ankom i stigende antal fra forskellige dele af Persien for at mødes med Ham. I den periode, hvor Han sad fængslet i Máh-Kú, åbenbarede Báb den Persiske Bayán, det vigtigste af alle Hans værker. I den bog fastlagde Han lovene for Sin guddommelige ordning, annoncerede klart og direkte fremkomsten af en anden Åbenbaring, der var større end Hans Egen, og opfordrede Sine tilhængere til at søge og finde "Ham, som Gud skal åbenbare". En af de tidlige troende, som boede i Máh-Kú på det tidspunkt, beskrev åbenbaringen af Den Persiske Bayán med disse ord:

“Når Báb dikterede Sin Tros læresætninger og principper, kunne Hans stemme tydeligt høres af dem, som boede for foden af bjerget. Melodien i Hans syngende recitation, den rytmiske strøm af versene, som flød fra Hans læber, fangede vore ører og trængte helt ind i vore sjæle. Bjerg og dal genlød af storheden i Hans stemme. Vore hjerter sitrede i deres inderste over for tiltrækningen i Hans ytring.”¹⁵

Da premierministeren hørte, at Báb havde vundet folks kærlighed og støtte i Máh-Kú, og at Hans Tro blev ved med at sprede sig over hele landet, udstedte han en ordre om, at Báb skulle overføres til fæstningen Chihríq. Men også her blev folk fra de omkringliggende byer og fæstningens embedsmænd tiltrukket af Bábs magnetiske personlighed. Selv nogle af de mest fremtrædende gejstlige i regionen accepterede den nye Tro og forlod deres privilegerede stillinger for at slutte sig til Hans tilhængere.

Så snart premierministeren hørte om begivenhederne i Chihríq, gav han ordre til, at Báb straks skulle sendes til Tabríz. Der blev indkaldt til et møde med de religiøse autoriteter for at undersøge Báb og finde en effektiv måde at sætte en stopper for Hans indflydelse. Det var nu omkring juli 1848. På det møde forsøgte præsterne og embedsmændene at ydmyge Báb, men blev overvældet af Hans Storhed. Da Han blev spurgt: "Hvem hævder du at være, og hvad er det budskab, du har bragt?" erklærede Han:

“Jeg er, Jeg er, Jeg er Den Lovede! Jeg er Den Ene, hvis navn I har påkaldt i tusind år, ved hvis omtale I har rejst jer, hvis komme I har længtes efter at bevidne, og timen for hvis Åbenbaring I har bønfalet Gud om at fremskynde. I sandhed siger Jeg, det påhviler folkeslagene både i Østen og Vesten at adlyde Mit ord og at sværge troskab over for Min person.”¹⁶

Et par dage efter mødet blev Báb ført tilbage til Chihríq. Hans fjender havde håbet, at de i Tabríz ville tvinge Ham til at opgive Sin Mission. Men til sidst besluttede de, at så længe Báb var i live, ville det være umuligt at dæmme op for Hans stigende indflydelse blandt folket i Persien.

1. Hvilke ord beskriver premierministers karakter på det tidspunkt? _____

2. Hvorfor var premierministeren bange for, at kongen skulle møde Báb? _____

3. Hvad gjorde premierministeren for at forhindre kongen i at møde Báb? _____

4. Hvorfor bevogtede soldater indgangen til det hus, hvor Báb boede i Tabríz? _____

5. Hvilken advarsel fik indbyggerne i byen? _____

6. Hvortil blev Báb overført efter sit korte ophold i Tabríz? _____

7. Hvad troede premierministeren, der ville ske med Bábs Sag, når Han blev fængslet i Máh-Kú? _____

8. Hvordan tog premierministeren fejl? _____

9. Hvordan gik det til, at portene til Bábs fængsel i Máh-Kú åbnedes for Hans tilhængere? _____

10. Hvilken vigtig bog åbenbarede Báb i den periode, hvor Han var indespærret i fæstningen i Máh-Kú? _____

11. Nævn nogle af temaerne fra Den Persiske Bayán? _____

12. Hvem opfordrede Báb, i Bayánen, Sine tilhængere til at søge og finde? _____

13. Hvad gjorde premierministeren, da han hørte, at Bábs Tro blev ved med at sprede sig? _____

14. Hvordan blev Bábs Sag påvirket af Hans forflyttelse til Chihríq? _____

15. Hvad troede Bábs fjender, at de ville opnå ved at bringe Báb fra Chihríq til Tabríz? _____
16. Hvilke spørgsmål stillede myndighederne til Báb under forhøret? _____
17. Hvad erklærede Báb som svar på deres spørgsmål? _____

KAPITEL 8

Med henvisning til Báb siger 'Abdu'l-Bahá:

“Hvad Báb angår - må min sjæl blive ofret for Ham! – så var det i en ung alder, det vil sige, i Hans velsignede livs femogtyvende år, at Han rejste Sig for at forkynde Sin Sag ... Alene påtog Han Sig en opgave, som man næppe kan fatte, for perserne er blevet kendt i hele verden for deres religiøse fanatisme. Dette Strålende Væsen rejste Sig med en sådan kraft, at Han rystede fundamentet for Persiens religiøse love, skikke, levemåde, moral og sædvaner og indførte en ny lov, tro og religion. Skønt statens højtstående mænd, hovedparten af folket og de religiøse ledere hver og én rejste sig for at nedbryde og udlette Ham, modstod Han dem egenhændigt og satte hele Persien i bevægelse. Hvor utallige er ikke de teologer, ledere og indbyggere i det land, som med fuldkommen fryd og glæde ofrede deres liv på Hans vej og ilede til martyriets valplads!

“Regeringen, nationen, præsteskrabet og prominente ledere søgte at slukke Hans lys, men til ingen nytte. Til sidst steg Hans måne op, Hans stjerne skinnede klart, Hans fundament var sikret, og Hans horisont blev oversvømmet af lys. Han oplærte en stor skare gennem guddommelig undervisning og udøvede en mageløs indflydelse på persernes tankegang, skikke, moral og levemåde. Han kundgjorde de glade tidender om Bahás Sols tilsynekomst for alle Sine tilhængere og beredte dem til tro og vished.

“Manifesteringen af så mageløse tegn og mægtige foretagender, den indflydelse Han udøvede på menneskenes tanker og sind, nedlæggelsen af fundamentene for fremskridt og etableringen af forudsætningerne for succes og velstand fra en ung købmand udgør det største bevis på, at Han var en universel Opdrager – en

kendsgerning, som ingen retfærdig person nogensinde ville tøve med at anerkende.”¹⁷

Du opfordres til at forberede og holde en kort tale om Bábs liv baseret på ovenstående ord af 'Abdu'l-Bahá og på den historie, du har studeret indtil nu.

KAPITEL 9

I 1850 blev Báb beordret henrettet af Persiens nye premierminister, der var lige så blodtørstig som den foregående. Igen blev Báb bragt fra Chihríq til Tabríz, hvor Han blev anbragt i en celle ved siden af en gårdsplads, som skulle blive skueplads for Hans martyrium.

Da Báb blev ført ind i cellen, trængte en ung mand sig igennem mængden og kastede sig for fødderne af Báb. "Send mig ikke bort fra Dig, Oh Herre," bønfuldt den unge mand. Han tiggede Báb om tilladelse til at følge Ham, hvor end Han gik. "Rejs dig," svarede Báb, "og vær forvisset om, at du skal være hos Mig. I morgen vil du blive vidne til, hvad Gud har forordnet.”¹⁸ Den unge mand blev straks arresteret sammen med to af sine kammerater og ført til den samme celle, hvor Báb og Hans sekretær var indespærret. Denne unge mand blev kendt som Anís.

Anís havde hørt om det nye Budskab fra Báb Selv under Hans første korte ophold i Tabríz - og det på trods af de strenge restriktioner, der på det tidspunkt var blevet pålagt Hans kontakt med byens indbyggere. Guds kærlighed brændte så stærkt i Anís' hjerte, at hans eneste ønske var at ofre sig for sin nye Tro. Men hans stedfar, der var bekymret for sin søns opførsel, begrænsede Anís' aktiviteter og holdt ham under streng overvågning i sit hjem. Her tilbragte Anís uger i bøn og meditation, mens han bønfuldt Gud om endnu en gang at lade ham opnå sin Elskedes nærvær. En dag, mens han var fordybet i bøn, havde han et særligt syn. Han så Báb stå foran sig og kalde på sig. Anís kastede sig for Hans fødder. "Glæd dig", sagde Báb til ham, "timen nærmer sig, hvor Jeg i denne by skal svæve for øjnene af menneskemængden og vil falde som offer for fjendens ild. Jeg vil ikke vælge nogen anden end dig til at dele martyriets bæger med. Vær forvisset om, at dette løfte, som Jeg giver dig, vil blive opfyldt.”¹⁹ Og så begyndte Anís at vente tålmodigt, idet han vidste, at dagen snart ville komme, hvor han ville blive genforenet med sin Elskede. Nu havde han endeligt opnået sit hjertes ønske.

Den aften strålede Báb af glæde. Han talte muntert til Anís og de tre andre loyale tilhængere, der var med Ham i Hans fængselscelle. "I morgen", sagde Han til dem, "vil blive dagen for Mit martyrium. Jeg ville ønske, at en af jer nu kunne rejse sig og med sine egne hænder gøre en ende på Mit liv. Jeg foretrækker at blive slået ihjel af en vens hånd frem for fjendens". Ingen af dem kunne tænke på at tage et så dyrebart liv, og de forblev tavse med tårerne løbende fra deres øjne. Så sprang Anís pludselig op og sagde, at han var rede til at adlyde, hvad Báb end måtte beordre. "Denne selvsamme unge mand, som har rejst sig for at efterkomme Mit ønske", erklærede Báb, "skal lide martyrdøden sammen med Mig. Ham vil jeg vælge til at dele dens krone med.”²⁰

Tidligt næste morgen, den 9. juli 1850, arbejdede Báb sammen med sin sekretær, da en embedsmand pludselig afbrød deres samtale. "Ikke før Jeg har sagt alt det til ham, som Jeg ønsker at sige," fortalte Báb embedsmanden, "kan nogen jordisk magt gøre Mig tavs. Selvom alle i hele verden skulle rejse sig imod Mig, vil de være magtesløse i at hindre Mig i at opfylde Min hensigt til sidste ord.”²¹ Men embedsmanden forstod ikke betydningen af Bábs ord. Han

svarede ikke og bad sekretæren om at følge efter sig. Báb blev derefter ført fra Sin celle hjem til de tre øverst rangerende præster i byen, som uden tøven underskrev dekretet om Hans henrettelse.

Senere samme morgen blev Báb ført tilbage til pladsen, hvor en folkemængde på næsten 10.000 mennesker havde samlet sig på tagene for at overvære Hans henrettelse. Han blev overgivet til Sám Khan, kommandanten for det regiment af soldater, der havde ordre til at henrette Ham. Men Sám Khán var ikke helt rolig. Han blev grebet af frygt for, at hans handlinger ville bringe Guds vrede over ham. "Jeg bekender mig til den kristne tro," forklarede han Báb, "og føler intet fjendskab mod dig. Hvis din Sag er Sandhedens Sag, så gør mig i stand til at løse mig fra forpligtelsen til at udgyde dit blod." "Følg dine instrukser," svarede Báb, "og hvis din hensigt er oprigtig, er Den Almægtige sandelig i stand til at befri dig fra din rådvildhed."²²

Sám Khan beordrede sine mænd til at slå en jernnagle i muren og fastgøre to reb til den. Fra disse reb blev Báb og Anís hængt op. Regimentet stillede sig derefter op i tre rækker, hver på 250 mand. Den ene række efter den anden åbnede ild. Da røgen fra de 750 geværer lettede, så den forbløffede menneskemængde en scene, den næsten ikke kunne tro. Anís stod foran dem i live og uskadt, og Báb var forsvundet ud af syne. Kuglerne havde kun skåret rebene over, som de havde været ophængt i. En febrilsk søgen efter Báb begyndte. Til sidst blev Han fundet siddende i Sin celle, hvor Han afsluttede Sin afbrudte samtale med Sin sekretær. "Jeg har afsluttet Min samtale," sagde Báb. "Nu må I fortsætte og fuldbyrde jeres hensigt."²³

Forbløffet over, hvad der var sket, nægtede Sám Khan at lade sine mænd skade Báb og beordrede dem til at forlade pladsen. Et andet regiment blev tilkaldt for at udføre henrettelsen. Endnu en gang blev Báb og Anís hængt op på pladsen, og soldaterne åbnede ild. Denne gang ramte kuglerne plet. Báb og Anís' kroppe var fuldstændigt ødelagte, men deres ansigter forblev næsten urørte. Mens regimentet gjorde klar til at åbne ild, rettede Báb disse sidste ord til den stirrende folkemængde:

"Oh egensindige generation! Havde I troet på Mig, ville enhver af jer have fulgt denne unge mands eksempel, som stod over de fleste af jer i rang, og villigt have ofret sig på Min vej. Den dag vil komme, hvor I vil have erkendt Mig; den dag vil Jeg ikke længere være hos jer."²⁴

1. I hvilken by led Báb martyrdøden? _____
2. Hvem beordrede Báb's henrettelse? _____

3. Fortæl med dine egne ord historien om, hvordan den unge Anís kom til at lide martyrdøden sammen med Báb.

[illegible]

4. Hvorfor blev Anís udvalgt af Báab til at dele martyrdødens krone med Ham? _____

5. Da embedsmanden afbrød Báab og Hans sekretær om morgenen for Hans henrettelse, sagde Báab: “Ikke før Jeg har sagt _____ til ham, som Jeg ønsker at sige, kan nogen _____ gøre _____.”
6. Hvad hed kommandøren for det regiment, der fik ordre til at udføre Báabs henrettelse?

7. Hvad bad Sám Khán Báab om? _____

8. Hvad bad Báab Sám Khán gøre? _____

9. Hvor mange soldater åbnede ild mod Báab og Hans ledsager, Anís? _____
10. Hvad så den forbløffede menneskemængde, da røgen fra geværerne lettede?

-
-
11. Hvad lavede Báb, da Han blev fundet? _____
-
12. Hvad sagde Báb, da Han til sidst blev fundet? _____
-
13. På hvilken dato fandt Bábs martyrium sted? _____
14. Hvor gammel var Báb på tidspunktet for Sit martyrium? _____
15. Skriv de sidste ord, som Báb sagde til folkemængden, der var samlet for at overvære Hans henrettelse.

KAPITEL 10

Det foreslås, at du tegner ruten for Bábs rejser og forvisninger på kortet nedenfor. Mens du gør det, så prøv at huske, hvad der skete hvert sted, og meditér over betydningen.

KAPITEL 11

I denne del har du hørt beretningen om en af Guds Tvillingemanifestationer for denne dag. I løbet af Sin korte tjeneste skabte Báb en åndelig revolution i Persien. Tusinder og atter tusinder af rene sjæle tog imod Hans Budskab og begyndte at forberede sig på ankomsten af den Guds Manifestation, som Báb refererede til som "Ham, som Gud skal åbenbare". I ved, at hver gang en af Guds Manifestationer viser sig på Jorden, rejser de, der tørster efter magt og lederskab, sig mod Ham og forsøger at slukke lyset fra Hans åbenbaring. I dette tilfælde blev Báb ikke blot gjort til martyr af Persiens uvidende ledere, men tusindvis af Hans tilhængere blev dræbt. Disse tidlige bábiers heroiske liv, som vandede den nyfødte Åbenbarings træ med deres blod, vil være genstand for jeres studier i de kommende år. Skikkelser som Mullá Husayn, Quddús, Táhirih og Vahíd vil være en kilde til inspiration og mod for dig gennem hele livet, mens du fortsætter med at lære om den ekstraordinære historie i de tidlige år af Bahá'íæraen. Indtil videre gør vi klogt i at reflektere over et grundlæggende spørgsmål: Hvordan kunne så mange tusinde menneskers liv blive fuldstændig forandret på så kort tid, og hvordan kunne så hellige sjæle rejse sig blandt en befolkning, der var gennemsyret af overtro og slavebundet af korrupte ledere, og udføre handlinger af enestående heltemod? Svaret kan kun findes i personen 'Alí-Muhammad, Báb. Det foreslås derfor, at du studerer og mediterer over visse afsnit fra Bahá'u'lláhs, 'Abdu'l-Bahás og Beskytterens skrifter om dette Hellige Væsen.

I 'Abdu'l-Bahás Testamente, siger 'Abdu'l-Bahá:

“Dette er grundlaget for Bahás folks tro (må mit liv blive ofret for dem): ‘Hans Hellighed, Den Ophøjede (Báb), er manifestationen af Guds enhed og harmoni og forløberen for Den Ældgamle Skønhed. Hans Hellighed Abhá Skønheden (må mit liv blive et offer for Hans trofaste venner) er Guds højeste manifestation og daggryet for Hans mest guddommelige essens. Alle andre er Hans tjenere og adlyder Hans befaling.’”²⁵

I *God Passes By* læser vi følgende uddrag skrevet af Beskytteren:

“Báb, hyldet af Bahá’u’lláh som ‘Essensernes Essens’, ‘Oceanernes Ocean’, ‘det Punkt hvormod profeternes og budbringernes virkeligheder drejer sig’, ‘fra hvem Gud har ladet udgå viden om alt, som var, og som vil komme’, hvis ‘rang overgår alle profeternes’, og hvis ‘Åbenbaring er hævet over alle deres udvalgte fatteevne og forståelse’, havde bragt Sit Budskab og udført Sin mission. Han, som med ‘Abdu’l-Bahás ord var ‘Sandhedens Morgen’ og ‘Forkynder af Det Største Lys,’ hvis komme på en gang signalerede afslutningen på ‘Den Profetiske Cyklus’ og indledningen til ‘Opfyldelsens Cyklus’, havde samtidigt gennem Sin Åbenbaring bortjaget nattens skygger, som havde hjemsøgt Hans land, og havde forkyndt den snarlige opstigen af Det Uforlignelige Himmellege, hvis stråleglans skulle omslutte hele menneskeheden.’”²⁶

Bahá'u'lláh forklarer det Selv:

“At så kort et tidsrum skulle adskille denne mest mægtige og forunderlige Åbenbaring fra Min egen forudgående Manifestation er en hemmelighed, som intet menneske kan opklare, og et mysterium af en art, som intet menneske kan lodde dybden af.”²⁷

'Abdu'l-Bahá siger:

“Bábs tilsynekomst ligner daggryet, for daggryet rummer løftet om solen. Bábs daggry gav løfte om Sandhedens Sols opstigen, der skal omslutte hele verden.”²⁸

KAPITEL 12

I løbet af Sit korte liv som Guds manifestation på Jorden åbenbarede Báb et stort antal bøger og tavler. Nu, hvor du har afsluttet dit studie af Hans liv, anbefales det, at du lærer to af Hans bønner.

“Er der nogen, der kan fjerne vanskeligheder undtagen Gud? Sig: lovet være Gud! Han er Gud! Alle er Hans tjenere, og alle må underkaste sig Hans bud!”²⁹

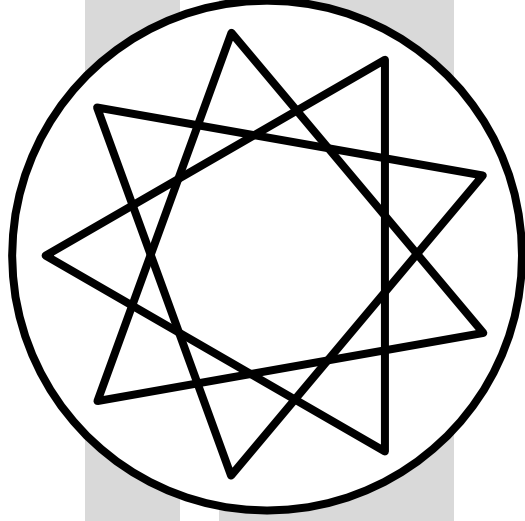
“Sig: Gud er frem for alt fyldestgørende for alt, og intet i himlene eller på Jorden er fyldestgørende undtagen Gud. I sandhed, Han er i Sig Selv Den Vidende, Den Opretholdende, Den Almægtige.”³⁰

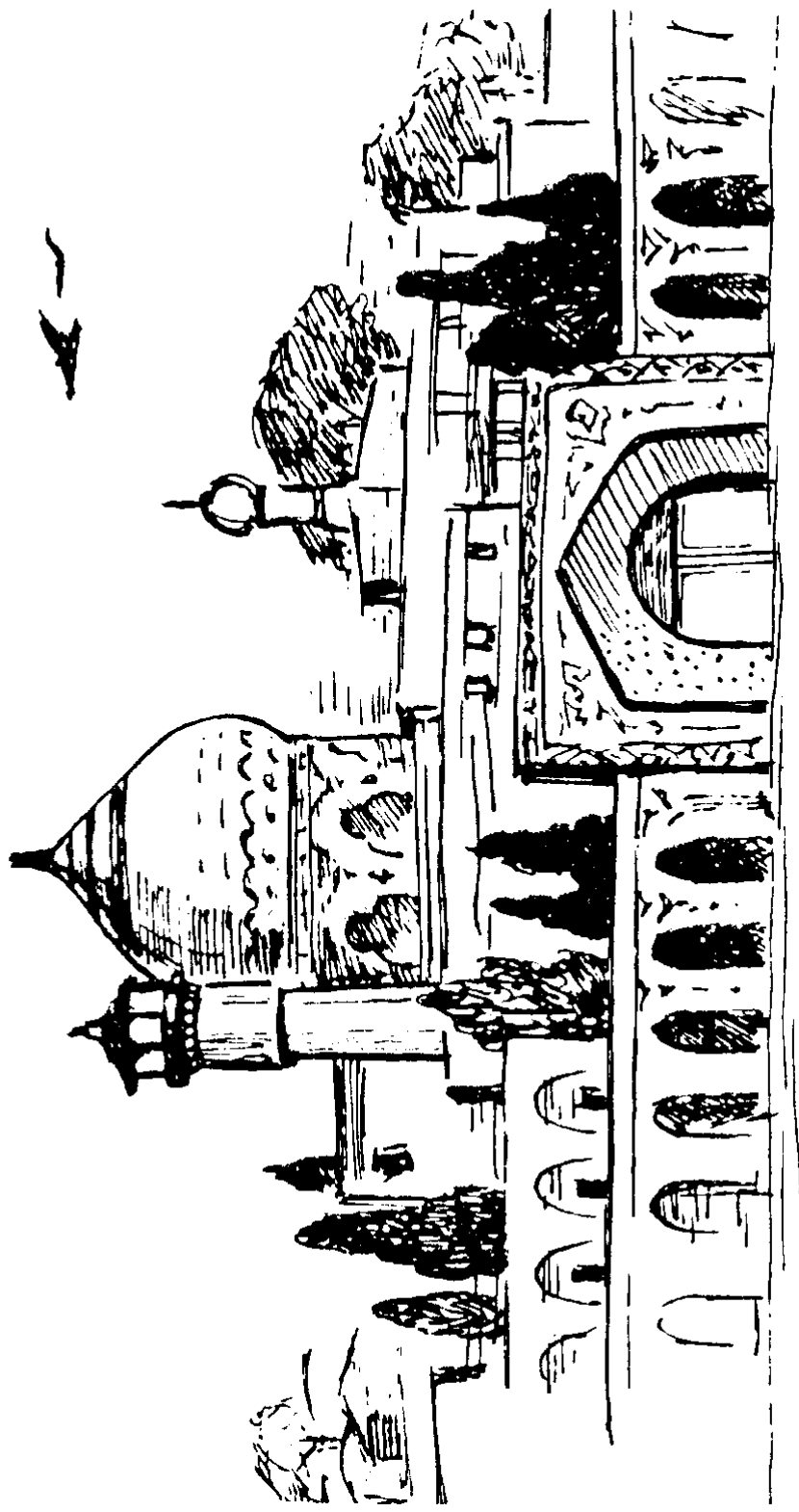
KAPITEL 13

I den tredje del i Bog 2 fokuserede du på at lære at tale om en række emner, især med dem, for hvem Troen er ny, under en række hjemmebesøg i dit lokalsamfund. Nu, hvor du har afsluttet denne del, kan du tilføje Bábs livshistorie til listen over temaer, som du måske ønsker at drøfte. Hvor mange detaljer, du vælger at dække ved en given lejlighed, afhænger naturligvis af mange faktorer. Men uanset omstændighederne bør du håbe på at kunne dele en redegørelse om de vigtigste begivenheder i Hans liv som Forløberen for Bahá'u'lláh og Budbringer for en Ny Tidsalder. Nogle gange vil du måske finde de følgende sider nyttige.

Báb

Den Nye Dags Budbringer

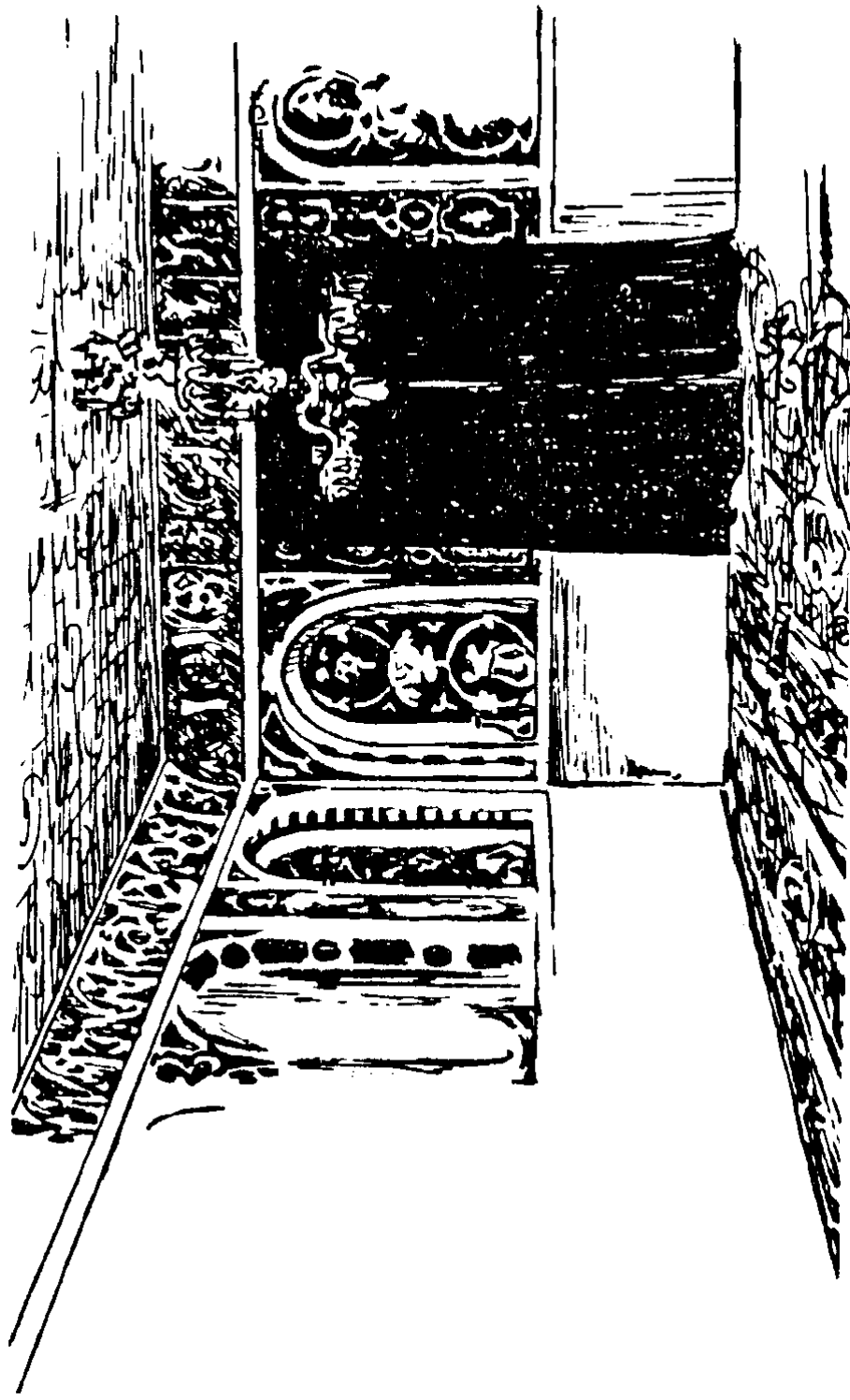
Báb blev født den 20. oktober 1819 i Shiráz, en by i den sydlige del af Iran. Han var stadig et barn, da Hans far døde.
Han blev opdraget af Sin onkel, som sørgede for, at Han kom tidligt i skole.

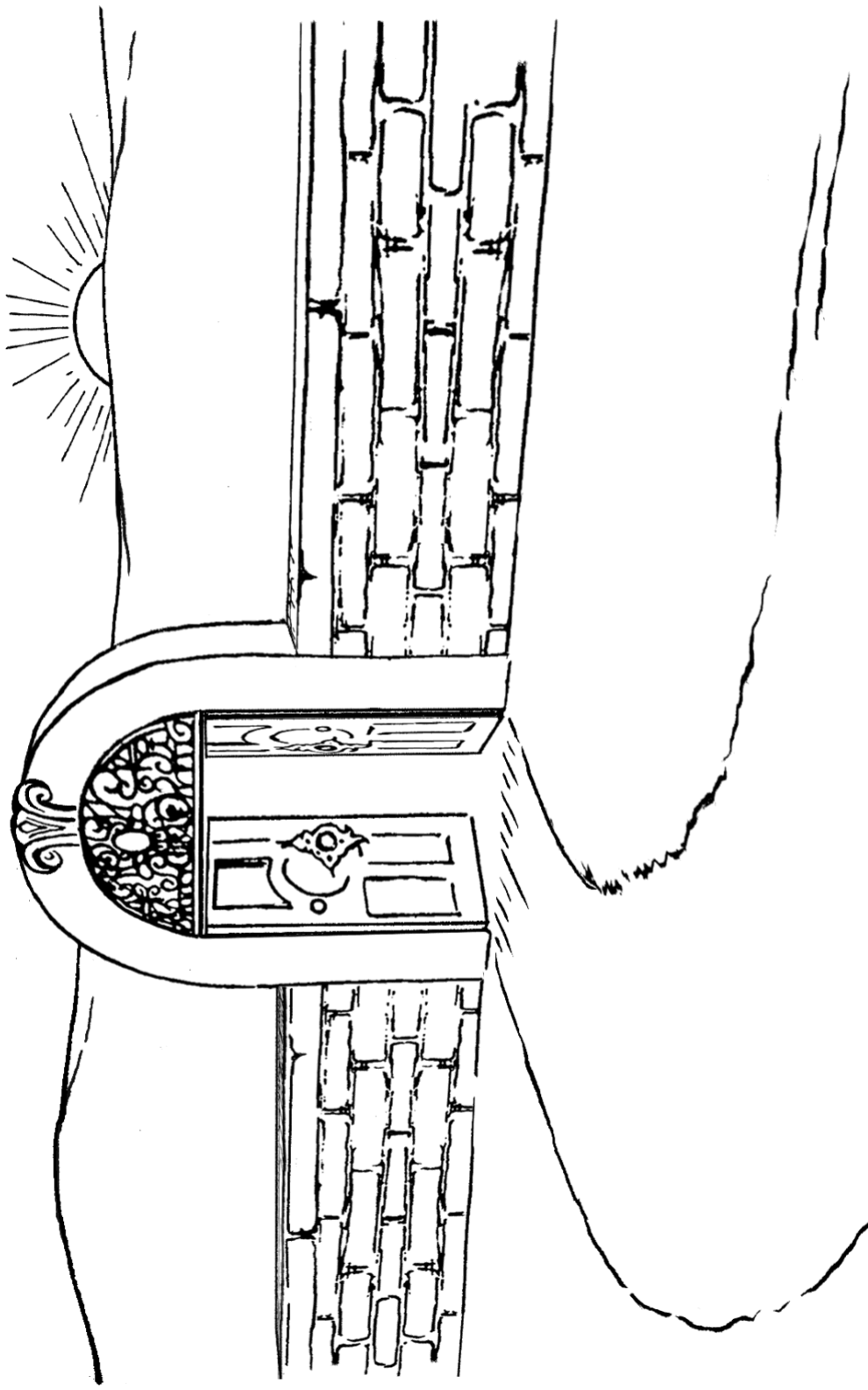
Bábs lærer så hurtigt Hans store evner og indså, at han var ude af stand til at undervise et så usædvanligt barn. Bab havde en medfødt viden, som Han havde fået af Gud.

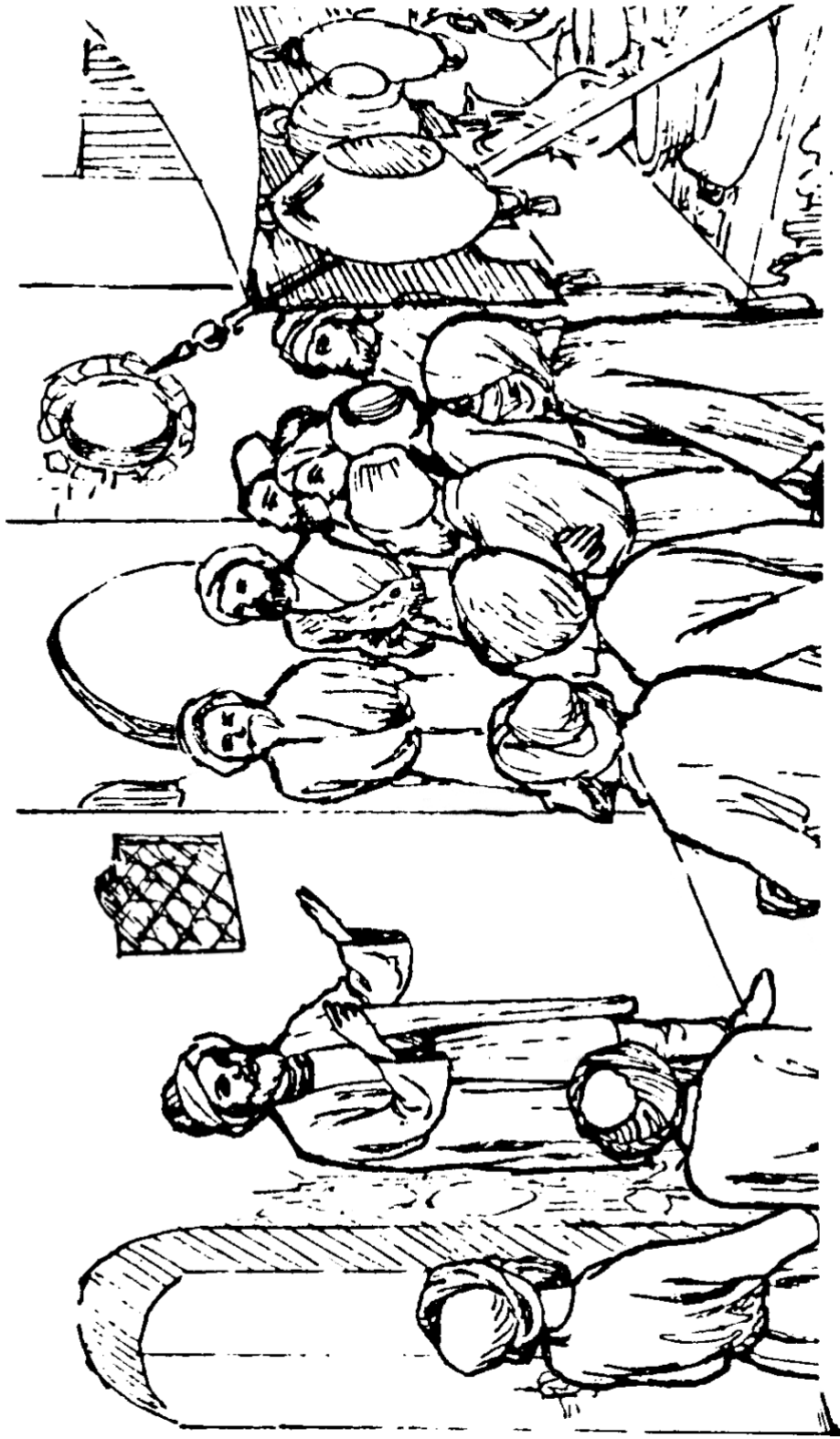
På det tidspunkt ventede det iranske folk på, at der skulle komme en ny Budbringer fra Gud. De bad om, at Han snart ville blive åbenbaret og bringe en periode med fred og retfærdighed til Jorden. Mange forlod deres hjem i søgen efter Den Lovede.

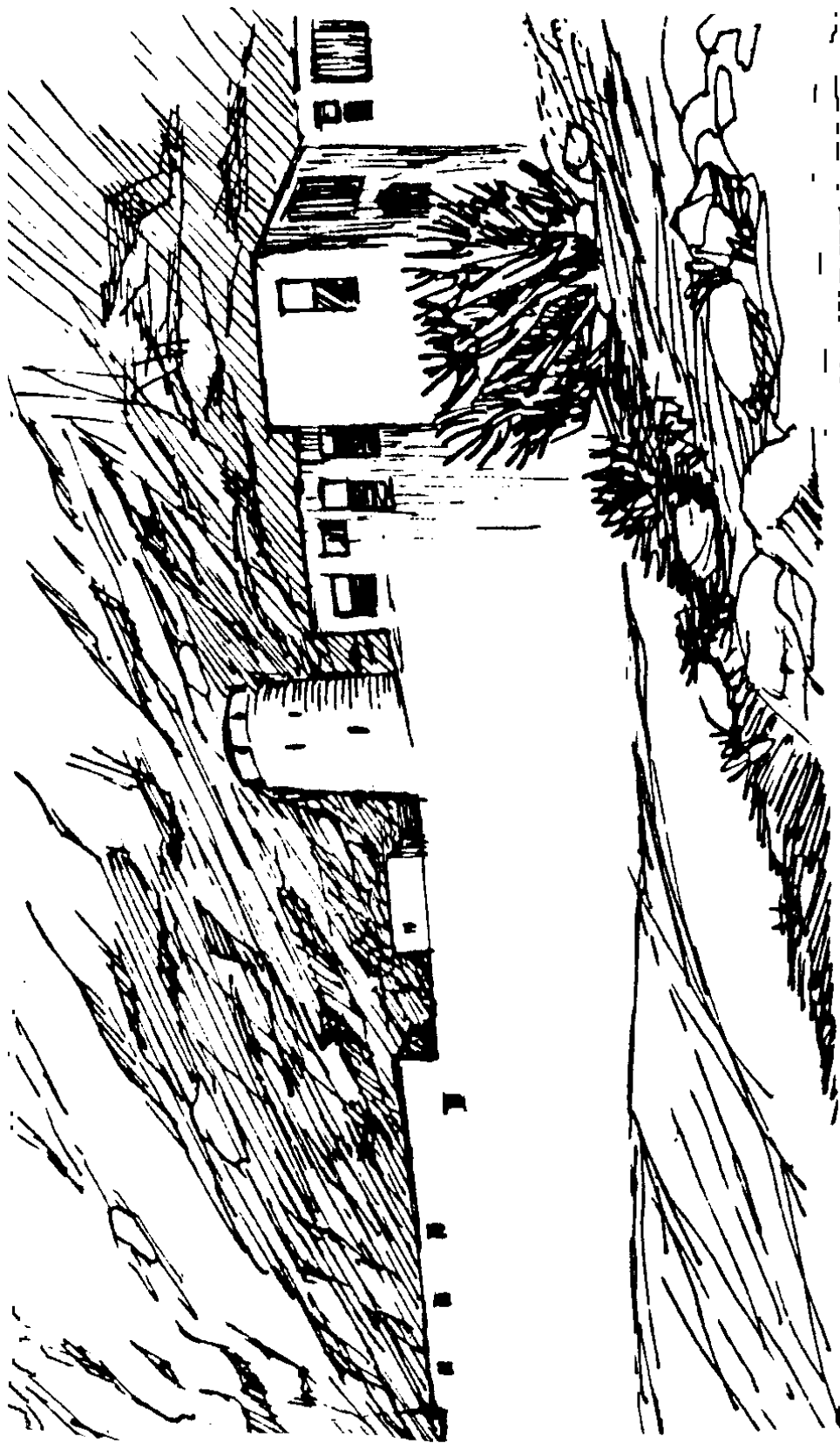
Om aftenen den 23. maj 1844 ankom en ung mand til Shíráz i søgen efter Den Lovede. Báb mødte ham uden for byporten og inviterede ham til Sit hjem for at forfriske sig efter sin lange rejse. Dér erklærede Báb, at Han var Dén, hvis komme folket ventede så spændt på.

Ordet "báb" betyder "port" eller "dør". Báb bekendtgjorde, at Gud snart ville sende en anden Budbringer, som ville forene alle verdens folkeslag i én familie. Báb var som en dør, der førte menneskeheden til en ny og glørværdig fremtid.

Antallet af Bábs tilhængere voksede hurtigt. I hele Iran begyndte de at udbrede den guddommelige lære, Han havde åbenbaret .

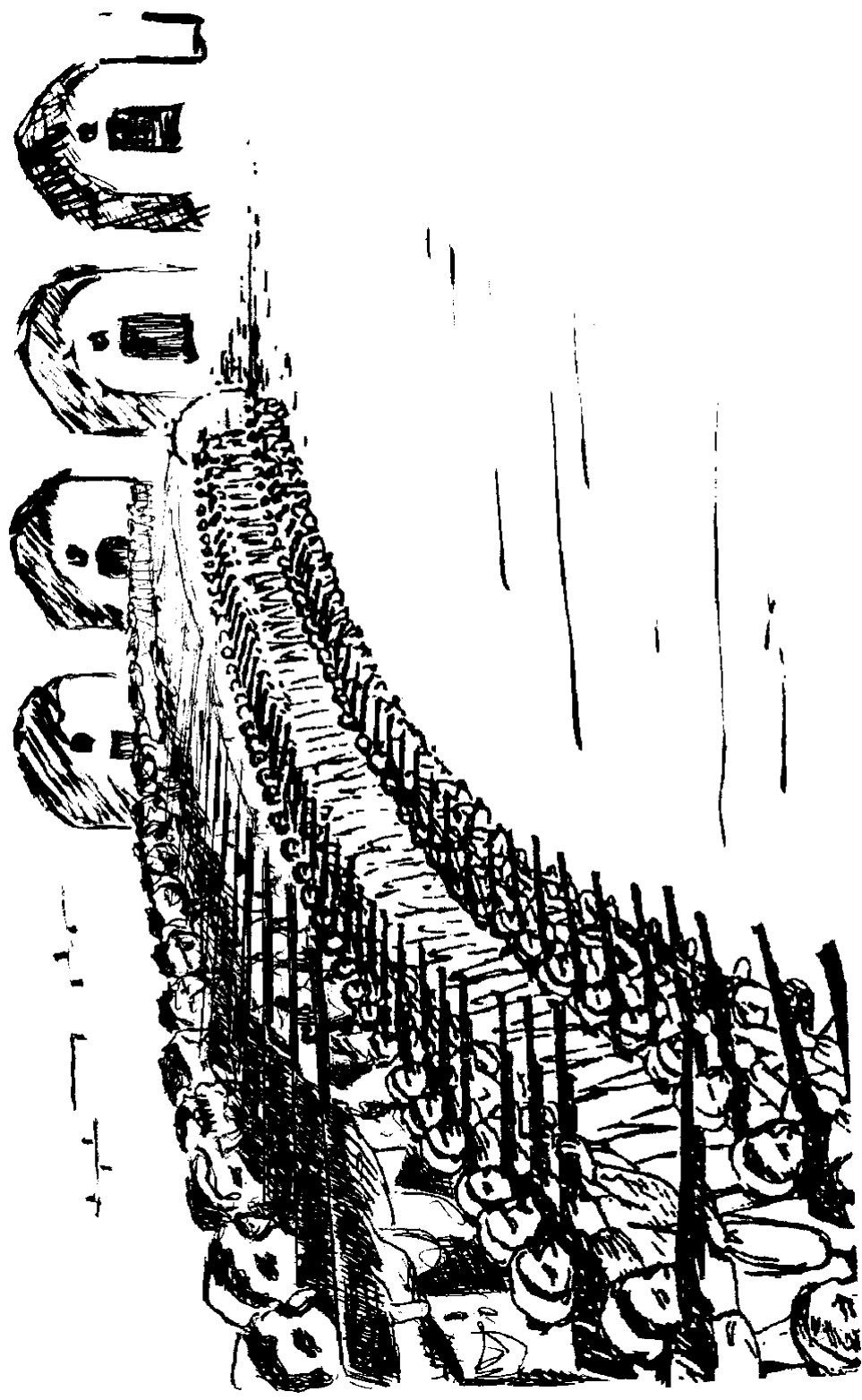

Snart rejste myndighederne og præsterne sig mod Guds nye Tro, da de var bange for at miste deres magt over folket.

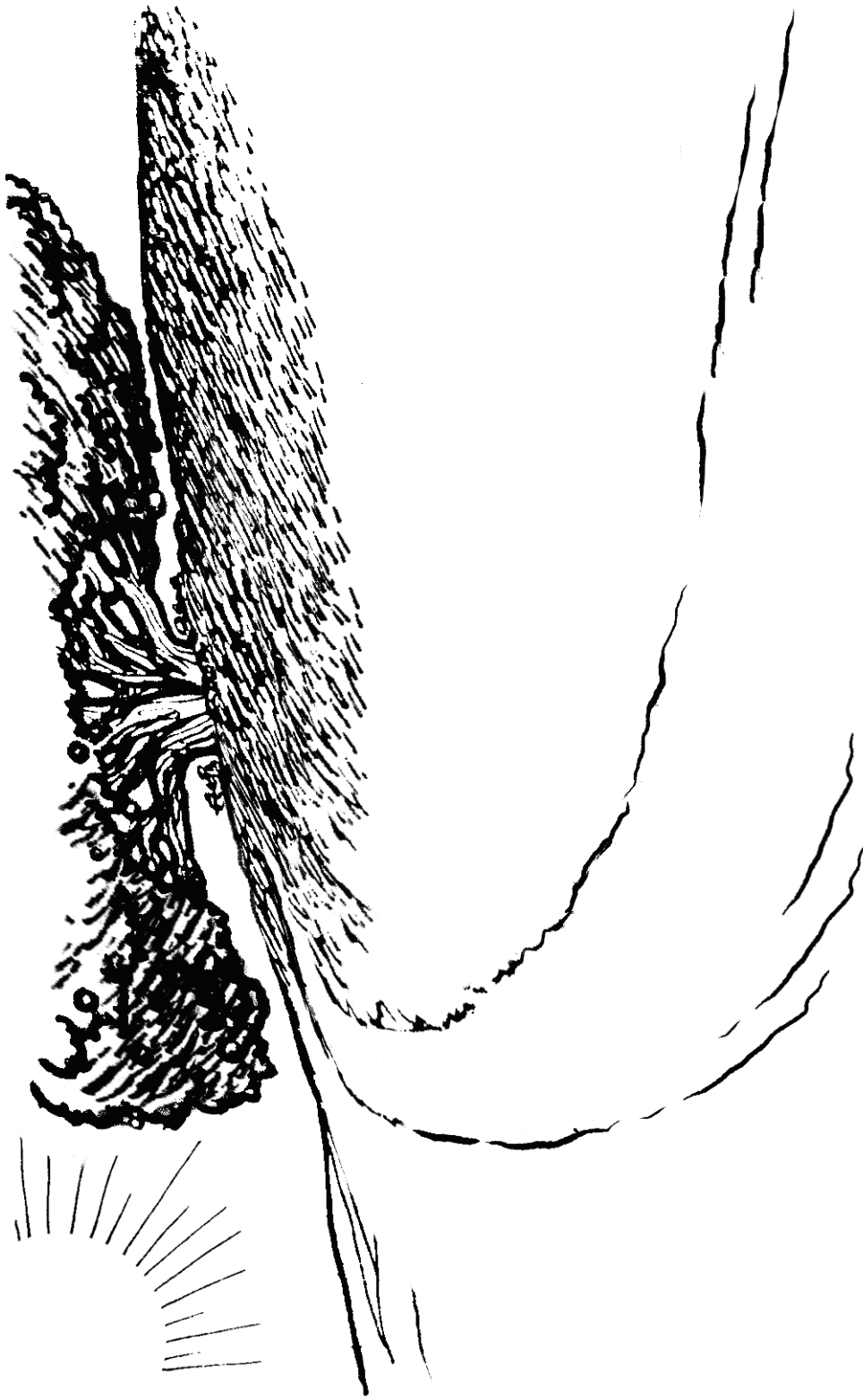
De fængslede Báb i en fæstning i en afsides del af landet, langt væk fra Hans tilhængere.

Bábs tilhængere blev udsat for den mest grusomme forfølgelse. De blev angrebet, slået og smidt i fængsel. Tusinder blev dræbt, men Guds Sag blev ved med at sprede sig.

I året 1850 led Báb martyrdøden. Efter ordre fra regeringen blev Han hængt op på en mur i en kasernegård sammen med en af sine tilhængere og skudt af et regiment soldater. Báb var bare 30 år.

Báb gav Sit liv for at bane vejen for Bahá'u'lláh, "Guds Herligheds", komme, hvis Tros
banner var bestemt til at blive rejst alle steder på planeten.

REFERENCES

1. *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, 2018 printing), pp. 75–76.
2. *Ibid.*, p. 57.
3. *Ibid.*, p. 63.
4. *Ibid.*, p. 65.
5. From a talk given on 23 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 196.
6. *The Dawn-Breakers*, pp. 85–86.
7. The Báb, cited in *The Dawn-Breakers*, pp. 92–94.
8. *The Dawn-Breakers*, pp. 142–43.
9. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 23 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, p. 196.
10. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 23 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, p. 196.
11. *The Dawn-Breakers*, pp. 148–50.
12. *Ibid.*, p. 198.
13. *Ibid.*, p. 212.
14. *Ibid.*, p. 213.
15. *Ibid.*, p. 249.
16. The Báb, cited by Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2019 printing), p. 34; also in *The Dawn-Breakers*, pp. 315–16.
17. 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 printing), no. 8.1–3, pp. 38–39. 'Abdu'l-Bahá i *Nogle Besvarede Spørgsmål* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2025), nr. 8.1-3, ss. 26-27.
18. *The Dawn-Breakers*, p. 507.
19. *Ibid.*, pp. 307–8.
20. *Ibid.*, p. 508.

21. Ibid., p. 509.
22. Ibid., p. 512.
23. Ibid., p. 513.
24. The Báb, cited in *God Passes By*, p. 84; also in *The Dawn-Breakers*, p. 514.
25. *Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1944, 2013 printing), p. 39. *'Abdu'l-Bahás Testamente* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2016), s. 31.
26. *God Passes By*, pp. 90–91.
27. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), p. 124.
28. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), pp. 51–52.
29. The Báb, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), p. 221. Báb, i *Bahá'í Bønner* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2025), s. 127.
30. Ibid., p. 55. Ibid., s. 69.

Bahá'u'lláhs liv

Formål

At nå frem til en værdsættelse af omfanget af de åndelige kræfter, som Bahá'u'lláh frigav, og lære at fortælle historien om Hans liv.

KAPITEL 1

Bahá'u'lláh, hvis navn var Mírzá Husayn-'Alí, blev født den 12. november 1817 i Tehran, hovedstaden i Persien [Iran]. Hans far, Mírzá Buzurg, var en fremtrædende adelsmand, der havde en stor stilling ved den persiske konges hof. Fra en tidlig alder viste Bahá'u'lláh tegn på storhed og udviste usædvanlig viden og visdom. Han gik ikke i almindelig skole og fik kun lidt undervisning derhjemme. Med hensyn til Hans barndom siger 'Abdu'l-Bahá:

“Den Velsignede Fuldkommenhed, Bahá'u'lláh, tilhørte Persiens adel. Fra Sin tidligste barndom var Han meget anerkendt blandt Sine slægtninge og venner. De sagde: "Dette barn har en usædvanlig evne." I visdom, intelligens og som en kilde til ny viden virkede Han ældre end Sin alder og var Sine omgivelser overlegen. Alle, som kendte Ham, var forbløffede over Hans fremmelighed. De sagde ofte: 'Sådan et barn vil ikke leve længe,' for det var almindeligt at tro, at fremmelige børn ikke nåede modenhedsalderen.”¹

I en tavle fortæller Bahá'u'lláh Selv en historie fra Sin barndom om dengang, Han deltog i en af sine brødres bryllupsfest i Tehran. Som det var skik på den tid, blev der holdt en stor fest i syv dage og nætter. Den sidste dag blev der opført et dukketeater om en berømt konge som underholdning for gæsterne. Bahá'u'lláh sad i et rum ovenpå med udsigt over gårdspladsen, hvor der var sat et telt op til forestillingen.

Han fortæller os, at stykket begyndte med, at et par små menneskefigurer kom ind og meddelte, at kongen nærmede sig. Snart dukkede flere skikkelser op. Nogle fejede, og andre stænkede vand som forberedelse til kongens ankomst. Byens udråber trådte så ind på scenen og bad folket om at samles for at få audiens hos kongen. Flere grupper af figurer dukkede op og indtog deres pladser. Endelig gjorde kongen sin store entré. Med krone på hovedet gik han langsomt og majestætisk og satte sig på en trone. Skud blev affyret, der blev blæst i trompeter, og teltet blev fyldt med røg.

Da røgen lettede, så man kongen, der stadig sad på sin trone, omgivet af ministre, prinser og embedsmænd, der alle stod ret i hans nærvær. I det øjeblik blev en tyv bragt for kongen, som gav ordre til, at han skulle halshugges. Chefbødlen udførte sine instruktioner uden tøven. Efter henrettelsen faldt kongen i snak med sine ministre og embedsmænd. Pludselig kom der nyheder om, at et oprør var brudt ud i et af grænseområderne. Tropper blev straks sendt af sted for at knuse oprøret. Få minutter senere hørtes lyden af kanonskud i baggrunden, og det blev meddelt, at kongens tropper var i kamp mod oprørerne.

Således fortsatte spillet. Bahá'u'lláh var meget forundret over forestillingens karakter. Da det var overstået, og tæppet var trukket fra, så han en mand komme ud bag teltet med en kasse under armen. "Hvad er det for en kasse," spurgte Bahá'u'lláh ham, "og hvad var meningen med denne forestilling?" "Alt dette overdådige udstyr og disse kunstfærdige indretninger," svarede han, "kongen, prinserne og ministrene, deres pomp og pragt, deres magt og væld, alt, hvad du så, rummes nu i denne kasse."² Denne udtalelse gjorde et stort indtryk på Bahá'u'lláh, som senere erklærede:

“... lige siden den dag har al verdens ydre pragt, i Denne Unge Mands øjne, forekommet at være beslægtet med den selv samme forestilling. Den har aldrig og vil heller aldrig komme til at besidde nogen relevans og betydning, end ikke så meget som et sennepskorn. . . .

“Inden længe vil denne ydre udsmykning, disse ophobede skatte, disse jordiske forfængeligheder, disse forsamlede bataljoner, disse prægtige dragter, disse stolte og indbildske sjæle - alt dette vil gå i graven, ligesom det forsvandt ind i dén kasse. I de menneskers øjne, som besidder indsigt, har al denne konflikt, uenighed og forfængelighed været og vil for evigt være ligesom barneleg.”³

En anden historie, der er forbundet med Bahá'u'lláhs barndom, handler om en drøm, som Hans far havde, hvor Bahá'u'lláh syntes at

“svømme i et umådeligt, grænseløst ocean. Hans krop skinnede på vandet med en stråleglans, som oplyste havet. Rundt om Hans hoved, som tydeligt kunne ses over vandet, spredte et væld af Hans lange kulsorte lokker sig i alle retninger over bølgerne . . . En fiskestime samlede sig om Ham, og hver fisk holdt fast i den yderste ende af et hår. Fascineret af Hans ansigts glans fulgte de Ham i hvilken retning, Han end svømmede. På trods af deres store antal og hvor fast de end klyngede sig til Hans lokker, syntes ikke et eneste hår at være blevet revet løs fra Hans hoved, og Hans person led heller ikke den mindste skade. Frit og uhæmmet bevægede Han sig over vandet, og de fulgte Ham alle.”⁴

Berørt af denne drøm bad Bahá'u'lláhs far en mand, der var kendt for sin indsigt, om at fortolke den for ham. Denne mand sagde, som var han inspireret af et glimt af Bahá'u'lláhs fremtidige herlighed:

“Det grænseløse ocean, som du har set i din drøm, er intet andet end eksistensens verden. Alene og på egen hånd vil din søn få enestående magt over den. Hvor end det behager Ham at tage hen, der vil Han komme uhindret. Ingen vil kunne modstå Hans færd, ingen vil hindre Hans fremskridt. Fiskestimen betegner den tumult, som Han vil vække blandt Jordens folkeslag og slægter. Rundt om Ham vil de samles, og til Ham vil de klynge sig. Da Han er sikker på Den Almægtiges urokkelige beskyttelse, vil denne tumult aldrig skade Hans person, og Hans ensomhed på livets hav vil aldrig bringe Hans sikkerhed i fare.”⁵

1. Hvad var Bahá'u'lláhs navn? _____
2. På hvilken dato blev Han født? _____
3. Hvor blev Han født? _____
4. Hvilket andet navn er Persien kendt under i dag? _____
5. Hvad var navnet på Bahá'u'lláhs far? _____
6. Hvilken stilling havde Bahá'u'lláhs far? _____

7. Hvilke tegn viste Bahá'u'lláh som barn? _____

8. Hvilken uddannelse fik Bahá'u'lláh? _____

9. Beskriv det dukketeater, som Bahá'u'lláh så i Sin barndom.

10. Hvad tænkte Bahá'u'lláh, da Han fandt ud af, at alt, hvad Han havde set i stykket - kongen, ministrene, soldaterne og tronen - var blevet lagt i en kasse? _____

11. Bahá'u'lláh har erklæret, at fra den dag, Han så kongen, hans ministre, soldater og trone blive gemt væk i en kasse: "... lige siden den dag har al _____ i Denne Unge Mands _____, forekommet at være beslægtet med den selv samme _____. Den har _____ og vil heller aldrig komme til at besidde nogen _____ og _____, end ikke så meget som et _____ Inden længe vil denne _____, disse _____, disse _____, disse _____, disse _____, disse _____ - alt dette vil gå i _____, ligesom det forsvandt ind i dén kasse. I de menneskers øjne, som besidder _____, har al denne _____ uenighed og _____ været og vil for evigt være ligesom _____."

12. Fortæl med dine egne ord om Mírzá Buzurgs drøm.

13. Hvad betød havet i drømmen? _____

14. Hvad var meningen med de mange fisk, der var samlet omkring Bahá'u'lláh i drømmen?

15. Hvad betød det, at Bahá'u'lláh bevægede Sig frit og uhæmmet over vandene?

KAPITEL 2

Guddommelige manifestationer er udstyret med medfødt viden og behøver ikke at tilegne sig læring på skoler og universiteter. De er underviserne, ikke de underviste. Bahá'u'lláh siger:

“Denne Forurettede har ikke gået i nogen skole, ej heller har Han deltaget i de lærdes kontroverser. Ved Mit liv! Ikke af Min egen vilje har Jeg åbenbaret Mig Selv, men Gud har, efter Sit eget valg, åbenbaret Mig.”⁶

Med henvisning til Bahá'u'lláhs medfødte viden forklarer 'Abdu'l-Bahá:

“Ingen trådte ind i Hans nærvær uden at blive fyldt med ærefrygt for Hans magt. De lærde, som henvendte sig til Ham, blev forbløffede over Hans kundskab, selv om Han aldrig havde gået i skole eller lærte gennem mennesker. Hans venner og Hans familie bevidner alle dette, og dog er Hans lære denne tidsalders sjæl.

“Solen stråler af sig selv og får ikke sit lys fra andre kilder. De guddommelige Lærere har det iboende lys; De har viden og forståelse af alle ting i universet; resten af verden modtager sit lys fra Dem, og gennem Dem genoplives kunst og videnskab i hver tidsalder.”⁷

1. Fuldfør følgende sætninger:
 - a. Solen stråler _____ ; den _____ ikke sit _____ fra _____ .
 - b. De guddommelige Lærere har _____ .
 - c. De guddommelige Lærere har _____ og _____ af alle ting i universet.
 - d. Resten af verden modtager _____ fra dem.
 - e. Gennem de guddommelige lærere bliver kunsten og videnskaben _____ .
2. Drøft med de andre medlemmer af din gruppe, hvad udtrykket “medfødt viden” betyder, og hvordan medfødt viden adskiller sig fra tilegnet viden.
3. Lær ovenstående citat fra Bahá'u'lláhs Skrifter udenad.

KAPITEL 3

Efterhånden som Bahá'u'lláh blev ældre, blev tegnene på Hans storhed mere og mere tydelige. Da Han var ung, var Han kendt for Sin skarpe intelligens, Sin fremragende karakter, Sin generøsitet og medfølelse. Han var i stand til at løse de vanskeligste problemer og besvare de mest komplicerede og dybsindige spørgsmål. Men på trods af Sine ekstraordinære kræfter søgte Han aldrig stilling eller indflydelse. Da Hans far døde, blev Bahá'u'lláh bedt om at følge i hans fodspor og overtage hans stilling ved kongens hof. Men Han nægtede. Han var ikke interesseret i denne verdens titler og æresbevisninger. Hans interesse lå i at forsvare de fattige og beskytte de nødlidende. Som 18-årig giftede Bahá'u'lláh Sig med Ásíyih Khánum, og deres hjem blev et tilflugtssted for alle. Ingen blev nægtet deres gæstfrihed.

Bahá'u'lláh var 27 år gammel, da Báb den 23. maj 1844 erklærede Sin Mission for Mullá Husayn i Shíráz. Knap tre måneder efter denne historiske begivenhed modtog Bahá'u'lláh en skriftrulle fra Báb, som indeholdt nogle af Hans skrifter. Han vidnede øjeblikkeligt om sandheden i Bábs Åbenbaring og rejste Sig for at fremme Hans lære. Historien om, hvordan Bahá'u'lláh kom til at modtage denne skriftrulle, er som følger.

Kort efter at Báb havde udnævnt Sine udvalgte disciple, Den Levendes atten Bogstaver, kaldte Han dem til Sig og instruerede dem i at udbrede og dele det nye Budskab. Han gav hver enkelt en særlig opgave og tildelte nogle af dem deres egne hjemlige provinser som område for deres bestræbelser. Af disse atten velsignede sjæle blev Quddús udvalgt til at ledsage Ham på

Hans pilgrimsrejse til Mekka, hvor Han skulle forkynde Sin Mission. Til Mullá Husayn, den første til at tro på Ham, talte Han disse ord: "Vær ikke bedrøvet over, at du ikke er blevet valgt til at ledsage Mig på Min pilgrimsrejse til Hijáz. Jeg vil i stedet lede dine skridt til den by, som værner om et Mysterium af en så ophøjet hellighed, som hverken Hijáz eller Shiraz kan håbe at komme på højde med."⁸ Han gav Mullá Husayn en skriftrulle og instruerede ham i at fortsætte til Tehran. Han bad ham bønfalde Gud om, at han måtte blive hjulpet til at genkende glansen af den hemmelighed, der var skjult i byen, og komme ind i den Elskedes nærvær.

Mullá Husayn tog af sted på sin mission, og efter at være kommet gennem flere byer ankom han til Tehran. Der fik han et værelse på en skole for religiøse studier. En af hans første handlinger var at forkynde Bábs Budskab for skolens leder, som afviste det med arrogance. Men en ung studerende overhørte deres samtale og blev dybt berørt af den rejsendes ord. Han besluttede sig for at besøge ham ved midnatstid for at lære mere om det Budskab, Han forkyndte med så stor entusiasme. Mullá Husayn modtog den unge mand og talte til ham med stor høflighed og venlighed. Han fortalte den studerende, at han nu forstod, hvorfor han var kommet til dette sted. Skolelederen havde foragteligt afvist det Budskab, han havde med. "Mit håb er," sagde Mullá Husayn, "at hans elev, ulig sin lærer, måske kan erkende dets sandhed."⁹

Under deres samtale spurgte Mullá Husayn den studerende, hvor han kom fra. Han svarede, at han var fra distriktet Núr i provinsen Mázinarán. "Sig mig," spurgte Mullá Husayn, "er der i dag blandt dem, der er i familie med den afdøde Mírzá Buzurg-i-Núrí - han, som var så berømt for sin karakter, sin tiltrækningskraft og sine kunstneriske og intellektuelle opnåelser - én, som har vist sig i stand til at opretholde de ophøjede traditioner i den strålende slægt?"¹⁰

"Jo," svarede han, "blandt hans nulevende sønner er der én, som har udmærket sig ved de selv samme træk, som karakteriserede Hans fader. Ved Sit retskafne liv, Sine høje opnåelser, Sin kærlige omsorg og Sit storsind har Han vist sig som en ædel efterkommer af en ædel fader." "Hvad beskæftiger Han sig med?" spurgte Mullá Husayn. "Han opmuntrer de utrøstelige og giver de sultne mad." "Hvilken rang og stilling har Han?" "Han har ingen, bortset fra at Han er de fattiges og de fremmedes ven." Hvad hedder Han?" "Husayn - 'Alí."¹¹

For hvert svar blev Mullá Husayn mere fyldt med glæde. "Hvordan tilbringer Han tiden?", spurgte han videre. "Han vandrer omkring i skovene og glæder sig over landskabets skønhed". "Hvor gammel er Han?" "Otteogtyve." Mullá Husayns ansigt strålede med tilfredshed og glæde, da han spurgte den unge mand: "Jeg antager, at du ofte mødes med Ham?" "Jeg besøger hyppigt Hans hjem," svarede han. "Vil du overgive betroet gods fra mig i Hans hænder?" "Helt sikkert," var hans svar. Mullá Husayn rakte ham så skriftrullen indpakket i et stykke klæde og anmodede ham om at skænke den til Bahá'u'lláh den næste dag ved daggry. "Skulle Han være så nådig at svare mig," tilføjede Mullá Husayn, "vil du så være så venlig at gøre mig bekendt med Hans svar?"¹² Den studerende tog rullen og stod op ved daggry for at udføre Mullá Husayns anmodning.

Da han nærmede sig Bahá'u'lláhs hus, så han Hans bror, Mírzá Músá, stå ved porten og forklarede ham grunden til sit besøg. Mírzá Músá førte den unge mand ind i Bahá'u'lláhs nærvær, og skriftrullen blev lagt foran Ham. Bahá'u'lláh bad dem om at sætte sig ned. Han åbnede skriftrullen og begyndte at læse nogle af dens afsnit højt. Han havde kun læst en side, da Han vendte Sig mod sin bror og sagde: "Músá, hvad siger du? Jeg siger i sandhed, at hvem der end tror på Koranen og erkender dens guddommelige oprindelse og alligevel tøver med at indrømme, om det så er for et øjeblik, at disse sjælsbevægende ord er udrustet med den samme genskabende kraft, han har ganske bestemt taget fejl i sin bedømmelse og har forvildet sig langt

væk fra retfærdighedens sti.”¹³ Da Bahá'u'lláh bad den unge mand om at forlade Sit nærvær, bad Han ham om at tage en klump sukker og en pakke te med til Mullá Husayn som en gave og overbringe ham Sin påskønnelse og kærlighed.

Fylt af lykke rejste den unge mand sig og skyndte sig tilbage til Mullá Husayn. Han overrakte ham gaven og budskabet fra Bahá'u'lláh. Ingen ord kan beskrive den glæde, hvormed Mullá Husayn modtog dem. Med bøjet hoved tog han imod gaven og kyssede den inderligt. Så omfavnede han den unge mand, kyssede hans øjne og sagde: “Min kære elskede ven! Jeg beder om, at Gud må give dig evig lyksalighed og fylde dit hjerte med uforgængelig glæde, ligesom du har glædet mit hjerte.”¹⁴ Den unge mand var meget forundret over Mullá Husayns opførsel. Han spekulerede på, hvad det kunne være for et bånd, der forener disse to sjæle? Hvad kan være årsagen til fællesskabet mellem dem? Hvorfor skulle Mullá Husayn have vist en sådan glæde over at modtage en så lille gave fra Bahá'u'lláh? Den unge mand stod over for et mysterium, som han ikke kunne opklare.

Et par dage senere rejste Mullá Husayn til Khurásán, en provins i det nordøstlige Iran. Da han tog afsked med den unge studerende fra Núr, sagde han til ham: “Mæl ikke et ord til nogen om, hvad du har hørt og været vidne til. Lad dette være en hemmelighed skjult i dit bryst. Røb ikke Hans navn, for de, som misunder Ham Hans position, vil rejse sig for at skade Ham. I dine meditationsstunder skal du bede om, at Den Almægtige må beskytte Ham, at Han gennem Ham må ophøje de forkuede, berige de fattige og frelse de faldne. Tingenes hemmeligheder er skjult for vore øjne. Det er vor pligt at opløfte kaldet om den Nye Tid og at forkynde dette Guddommelige Budskab for alle mennesker. Mangen en sjæl her i byen vil udgyde sit blod på denne sti. Det blod vil vande Guds Træ, vil få det til at blomstre og skærme hele menneskeheden.”¹⁵

1. Hvad gjorde Báb efter at have udnævnt Den Levendes 18 bogstaver? _____

2. Hvem valgte Báb til at ledsage Sig på pilgrimsrejsen til Mekka? _____

3. Hvilket land henviser Hijáz til? _____
4. Til Mullá Husayn, den første, der troede på Ham, rettede Báb disse ord:
“ _____ ikke _____ over, at du ikke er blevet
valgt til at ledsage Mig på Min _____ til _____. Jeg
vil i stedet lede dine skridt til den by, som værner om et _____ af en
så ophøjet hellighed, som hverken _____ eller _____ kan håbe at
_____.”
5. Hvad gav Báb til Mullá Husayn? _____

6. Da han ankom til Tehran, fik Mullá Husayn et værelse på en skole for religiøse studier. Hvordan reagerede skolens leder på Bábs budskab? _____

7. Hvorfor havde Gud ført Mullá Husayn til skolen? _____

8. Hvorfra kom den studerende, der blev dybt berørt af Bábs budskab? _____

9. Hvor var Bahá'u'lláhs fædrene hjem? _____
10. Som forklaret af den studerende fra Núr, da han svarede på Mullá Husayns spørgsmål:
- Hvilke egenskaber var Bahá'u'lláhs far kendt for? _____

 - Hvad optog Bahá'u'lláhs opmærksomhed? _____

 - Hvad var Hans rang og stilling? _____

 - Hvordan brugte Han Sin tid? _____

11. Hvad bad Mullá Husayn den studerende fra Núr om at gøre? _____

12. Efter at have læst et afsnit af den skriftrulle, som Báb havde sendt, sagde Bahá'u'lláh: "Jeg siger i sandhed, at hvem der end tror på _____ og erkender dens _____ og alligevel _____, om det så er for et _____, at disse sjælebevægende ord er udrustet med den samme _____, han har ganske bestemt _____ i sin _____ og har _____ langt væk fra _____."
13. Hvordan modtog Mullá Husayn gaven fra Bahá'u'lláh? _____

14. Hvad var det, der undrede den unge studerende ved Mullá Ĥusayns opførsel, da han modtog gaven? _____

15. Fortæl med dine egne ord, hvad Mullá Ĥusayn fortalte den studerende fra Núr, da han sagde farvel til ham.

KAPITEL 4

Báb refererer til Bahá'u'lláh som "Ham, som Gud skal åbenbare". Bábs skrifter, inklusive Hans Helligste Bog, Bayánen, indeholder utallige henvisninger til lovprisning af Ham, som Gud skal åbenbare. Nedenfor er der blot nogle få citater fra Bábs skrifter, som giver os et glimt af Bahá'u'lláhs Stade og forholdet mellem Tvillingemanifestationerne.

“Og vid med sikkerhed, at med ‘Paradis’ menes erkendelse af og underkastelse under Ham, som Gud vil åbenbare, og med ‘ild’ menes kompagniet af sådanne sjæle, for hvem det vil mislykkes at underkaste sig Ham eller acceptere Hans velbehag.”¹⁶

“... rens dit øre, at du kun kan høre det som er gudfrygtigt, og rens dit øje, at det intet ser undtagen Gud, og din samvittighed, at den ikke opfatter andet end Gud, og din tunge, at den ikke forkynnder andet end Gud, og din hånd, at den ikke skriver andet end Guds ord, og rens din viden, at den ikke forstår noget undtagen Gud, og dit hjerte, at det ikke nærer noget ønske undtagen Gud, og rens på lignende måde alle dine handlinger og din stræben, at du må blive opfostret i den

rene kærligheds paradis og måske kan opnå Hans nærværelse, som Gud vil åbenbare, smykket med en renhed, som Han skatter højt, og blive helliggjort fra hvem der end har vendt sig væk fra Ham og ikke støtter Ham.”¹⁷

“Sig, i sandhed, velbehag fra Ham, som Gud vil åbenbare, er Guds velbehag, mens mishag fra Ham, som Gud vil åbenbare, er intet andet end Guds mishag.”¹⁸

1. Hvem henviser "Ham, som Gud skal åbenbare" til? _____
2. Báb opfordrer Sine tilhængere til at forberede sig, så de vil blive accepteret i nærværet af Ham, som Gud skal åbenbare. Hvad beder Han dem om at gøre?

3. Vælg et af ovenstående citater, og lær det udenad.

KAPITEL 5

Fra det øjeblik Bahá'u'lláh vidnede om sandheden i Bábs Åbenbaring, rejste Han Sig for at forkynde den. Den første rejse, Han foretog, var til Sit fædrene hjem i Núr, i provinsen Mázindarán. Der tog Han hjem til sin families bolig i landsbyen Tákur.

Rygtet om Bahá'u'lláhs ankomst til Tákur spredte sig hurtigt i hele regionen. Mange af de lokale embedsmænd og fornemme personer kom for at hilse på Ham og samtidig modtage nyheder om kongen, hans hof og statens anliggender. Men Bahá'u'lláh svarede på deres forespørgsler med ringe interesse. Han skiftede hurtigt emne og begyndte på den mest veltalende måde at fremlægge det Budskab, som Báb havde proklameret. Hans ord var så overbevisende og Hans argumenter så solide, at alle var forbløffede. De, der hørte Ham, var overraskede over, at en person med Hans høje position ville interessere sig så meget for ting, der normalt vedrørte præster og religiøse ledere. Hans entusiasme og dybe viden tiltrak snart et stort antal mennesker til Bábs Sag, herunder mange fremtrædende personer og medlemmer af Hans egen familie. Ingen, der trådte ind i Hans nærvær, kunne modstå indflydelsen fra Hans poetiske ord eller turde modsætte sig sandheden i Hans udsagn, ingen undtagen Hans egen onkel.

Denne onkel gjorde alt for at miskreditere Bahá'u'lláh og sandheden i det Budskab, Han havde bragt. Da han indså, at han ikke var i stand til at gøre det, gik han til en velkendt muslimsk præst og bad om hans hjælp. Han klagede over, at Bahá'u'lláh var kommet til Núr og talte om religiøse spørgsmål, selvom Han ikke tilhørte præsteskabet. Han advarede præsten om, at alle,

der trådte ind i Bahá'u'lláhs nærvær, blev tryllebundne og overvældede af kraften i Hans ord. "Jeg ved ikke, om Han er en troldmand," sagde han, "eller om Han blander en mystisk substans i teen, der får enhver, som drikker teen, til at falde som offer for dens fortryllelse."¹⁹

Den gejstlige vidste, at det aldrig ville lykkes ham at udfordre Bahá'u'lláh, og derfor ignorerede han onklens bønner. Men Bábs budskab blev ved med at sprede sig som en steppebrand i hele distriktet, og den gejstliges bekymrede tilhængere begyndte at lægge pres på ham for at få ham til at gøre noget. Til sidst besluttede han at sende sine to mest fremragende elever ud for at besøge Bahá'u'lláh og undersøge, hvad det var for et Budskab, Han udbredte. Dette er historien om, hvad der skete, da disse to repræsentanter trådte ind i Bahá'u'lláhs nærvær.

Da de ved deres ankomst til Tákur fik at vide, at Bahá'u'lláh var rejst til Sit vinterhjem, besluttede den gejstliges repræsentanter at møde Ham der. Da de ankom, fandt de Bahá'u'lláh i færd med at udfærdige en kommentar til et af kapitlerne i Koranen. Mens de sad og lyttede til Ham, blev de dybt imponerede over Hans veltalenhed og den usædvanlige måde, Han talte på. En af repræsentanterne kunne ikke holde sig tilbage, rejste sig fra sin plads, gik om bag i lokalet og stod stille ved siden af døren i en holdning af respekt og underdanighed. Skælvende og med øjnene fulde af tårer fortalte han sin ledsager: "Jeg er helt ude af stand til at udspørge Bahá'u'lláh. De spørgsmål, jeg havde planlagt at stille Ham, er pludselig forsvundet fra min hukommelse. Du er fri til enten at gå i gang med din forespørgsel, eller at vende tilbage alene til vores lærer og informere ham om den tilstand, som jeg befinder mig i. Sig til ham, at jeg aldrig igen kan vende tilbage til ham. Jeg kan ikke længere forlade denne tærskel." Men den anden repræsentant var ramt i samme grad af Bahá'u'lláhs ord og fulgte sin vens eksempel. "Jeg er ophørt med at anerkende min lærer," var hans svar. "I selve dette øjeblik har jeg aflagt ed for Gud om at vie de resterende dage af mit liv til tjeneste for Bahá'u'lláh, min sande og eneste Mester."²⁰

Nyheden om præstens elevers omvendelse spredte sig hurtigt blandt befolkningen i Núr. Fornemme personer, statsembetsmænd, religiøse ledere, handlende og bønder stimlede sammen for at se Bahá'u'lláh. Hundredvis blev samlet under banneret for Bábs sag. Ingen andre end Bahá'u'lláh vidste dog, at en frygtelig forfølgelse snart ville komme, en forfølgelse, der ville rive mange af disse nyfødte og spæde planter op med rode.

1. Hvad gjorde Bahá'u'lláh efter at have vidnet om sandheden i Bábs åbenbaring? _____

2. Hvordan blev Bahá'u'lláh modtaget af indbyggerne i Núr? _____

3. Hvorfor blev nogle mennesker overraskede over den måde, Bahá'u'lláh besvarede deres spørgsmål på? _____

4. Hvad gjorde Bahá'u'lláhs onkel, da Han begyndte at forkynde Bábs Sag? _____

5. Hvorfor ignorerede den kendte muslimske gejstlige onklens bønner? _____

6. Hvad besluttede den gejstlige sig til sidst for at gøre, da han blev udsat for pres fra sine tilhængere?

7. Fortæl med dine egne ord historien om den gejstliges to repræsentanter, der trådte ind i Bahá'u'lláhs nærvær.

[illegible]

8. Hvilken effekt havde disse to repræsentanters omvendelse på udviklingen af Bábs sag i Núr?

KAPITEL 6

Det, Bahá'u'lláh gjorde i Núrdistriktet, er det, Han beder os om at gøre - at rejse os og fremme Guds Sag. Lad os derfor studere og meditere over Bahá'u'lláhs følgende ord og huske på, at Hans egen første handling, efter at Han havde accepteret Bábs Åbenbaring, var at rejse Sig og dele Budskabet med hundredvis af sjæle.

“Oh vejfarende på Guds sti! Tag din andel af Hans nådes ocean, og berøv ikke dig selv dét, der ligger skjult i dets dybder. Vær du af dem, der har fået del i dets skatte. En dugdråbe fra dette ocean ville, hvis den blev udgydt på alt, hvad der er i himlene og på Jorden, være nok til at berige dem med Gud Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvises gavmildhed. Fremdrag med forsagelsens hænder dets livgivende vande, og stænk alt det skabte dermed, at det må blive rensset for alle menneskeskabte begrænsninger og må nærme sig Guds mægtige sæde, dette hellige og strålende sted.

“Vær ikke bedrøvet, hvis du selv udfører det alene. Lad Gud være helt tilstrækkelig for dig. Før fortrolig samtale med Hans Ånd, og vær du af de taknemlige. Kundgør din Herres Sag for alle, som er i himlene og på Jorden. Skulle noget menneske besvare din kalden, så blotlæg for ham Herren, din Guds visdommens perler, som Hans Ånd har nedsendt til dig, og vær af dem, der oprigtigt tror. Og skulle nogen afvise din gave, vend dig da bort fra ham, og sæt din lid og tillid til Herren, din Gud, alle verdeneres Herre.”²¹

1. Fuldfør følgende sætninger:
 - a. Bahá'u'lláh beder os om at tage vores andel _____ .
 - b. Vi bør ikke berøve os selv _____ .
 - c. En dugdråbe fra dette ocean ville, hvis den blev udgydt på alt, hvad der er i himlen og på Jorden, være nok til at _____ .
 - d. Vi bliver bedt om at fremdrage _____ ,
dets livgivende vande og stænke _____ .
 - e. Vi bør ikke blive bedrøvede, hvis _____

- f. Vi bør _____ og være _____.
- g. Vi bør kundgøre _____.
- h. Hvis noget menneske skulle besvare vores kalden, beder Bahá'u'lláh os om _____.
- i. Hvis nogen afviser vores gave, bør _____.

KAPITEL 7

Guddommelig Åbenbaring er progressiv. Gud åbenbarer Sin Vilje progressivt gennem Sine manifestationer, som kommer fra tid til anden, efterhånden som menneskeheden bevæger sig fra et stadie til et andet. Mens de bekræfter visse essentielle sandheder, bringer hver Manifestation et nyt sæt love og forordninger, der passer til menneskehedens kapacitet, og ophæver andre, der ikke længere er nødvendige, bragt af Den, der kom før Ham. Det kan dog være svært for folk at lægge fortiden bag sig, og ofte er selv Hans nærmeste disciple i starten ude af stand til at forstå den fulde betydning af Hans Åbenbaring. De holder fortsat fast i religiøse praksisser og skikke, som generationer har fulgt i hundredvis af år. Først med tiden kommer de til at forstå, at den nye Manifestation fastlægger nye love for menneskehedens næste udviklingstrin.

Det var tilfældet med Bábs Åbenbaring. Muslimerne, blandt hvem Báb fremstod, mente, at ikke engang et "bogstav" fra profeten Muhammads lære kunne ændres før verdens ende. Derfor tillod Báb, at Hans fulde Budskab kun blev gjort kendt gradvist. I de første år af Hans Lederskab blev der ikke foretaget nogen ændringer i islams love. Men som du ved, afslørede Báb et nyt sæt love i den persiske Bayán, mens Han senere var fængslet i fæstningen Máh-Kú. Nu var tiden inde til, at Hans tilhængere definitivt brød med fortiden og proklamerede Hans sande stade som en Guds Manifestation. Det blev gjort på konferencen i Badasht.

Badasht er en landsby et stykke fra Tehran i den nordøstlige del af landet. Konferencen i Badasht blev afholdt i juli 1848. 81 af Bábs mest fremtrædende tilhængere mødtes til denne konference. De vigtigste deltagere var Bahá'u'lláh, Quddús og Táhírih.

Selvom Bahá'u'lláh allerede var højt værdsat af de andre bábie, som anerkendte Hans viden og visdom og søgte vejledning hos Ham, blev Hans storhed og majestætiske værdighed manifesteret i endnu højere grad på konferencen. Hans rolle dér var faktisk afgørende. Han lejede de haver, hvor konferencen blev afholdt, og i 22 dage nød alle de, der var samlet, Hans generøse gæstfrihed. Hver dag åbenbarede Bahá'u'lláh en tavle, som skulle læses for hele den forsamlede gruppe. Til hver af dem gav han et nyt navn. Til Táhírih og Quddús gav Han de

titler, som de vil være kendt under gennem historien. Titlen Táhírih betyder "den rene", og Quddús betyder "hellig". Fra det tidspunkt ville Han Selv blive kendt under navnet Bahá. Senere afslørede Báb en særlig tavle til hver enkelt af dem, der havde deltaget i konferencen, og tiltalte dem med de navne, de havde fået ved den lejlighed.

En dag var Bahá'u'lláh bundet til Sin seng af sygdom, og alle var samlet i Hans nærvær. Pludselig viste Táhírih, som blev betragtet som essensen af renhed og kyskhed, sig for dem uden det slør, som alle kvinder ifølge muslimernes tro i Iran skulle bære i offentligheden. Nogle af de tilstedeværende bábíer mente, at hun havde bragt skam over sig selv og over deres spirende tro. Quddús var synligt vred. Men Táhírih, uberørt og glødende af glæde, henvendte sig med stor veltalenhed til sine ledsagere. Hun opfordrede dem til at bryde med fortiden - med dens religiøse dogmer, traditioner og ceremonier. Den spænding, der opstod mellem Quddús og Táhírih, blev mildnet gennem Bahá'u'lláhs indgriben. Mens nogle få af Bábs tilhængere forlod Troen som et resultat af denne proklamation, forblev flertallet standhaftige og blev fyldt med ny entusiasme. Bahá'u'lláh havde mesterligt benyttet lejligheden til at fejre begyndelsen på en ny dag. Táhírih havde med sin dristige handling udbasuneret og annonceret afslutningen på den gamle og begyndelsen på en ny tro.

Konferencen i Badasht markerede også begyndelsen på den mest turbulente fase i udviklingen af Bábs Tro. Snart ville forfølgelsen af dens tilhængere nå et hidtil uset niveau af intensitet, og mange ville blive martyrer. Det var, som om konferencen havde været en afskedssammenkomst, hvorfra de ville drage ud for at udføre store heltegerninger for derefter at blive genforenet i de åndelige riger hinsides.

De tilstedeværende ved konferencen tog sammen af sted til Mázindarán. Men da de stoppede for at hvile sig uden for en landsby, blev de angrebet af indbyggerne, som ikke kendte deres sande hensigter. Bábíerne blev tvunget til at flygte og spredtes i forskellige retninger. Bahá'u'lláh fortsatte til Núr i Mázindarán.

Nyheden om konferencen i Badasht nåede snart Tehran, og kongen og hans ministre blev opmærksomme på de begivenheder, der havde fundet sted, og den rolle, Bahá'u'lláh spillede på konferencen. Kongen, der var svækket af en sygdom, som snart ville tage livet af ham, blev rådet af premierministeren til at beordre Bahá'u'lláh arresteret. Derfor blev der sendt en ordre til en af embedsmændene i Mázindarán om, at han skulle tilbageholde Bahá'u'lláh og bringe Ham til hovedstaden. Tilfældigvis kom ordren dagen før, at netop denne embedsmand skulle holde en reception for Bahá'u'lláh, som han var hengiven over for. Han var meget ked af det og valgte ikke at fortælle det til nogen. Næste dag modtog Mázindarán nyheden om, at kongen var død, og at arrestordren ikke længere var gyldig.

1. Hvad var formålet med konferencen i Badasht? _____
2. Hvornår fandt konferencen i Badasht sted? _____
3. Hvor mange dage varede den? _____
4. Hvor mange af Bábs tilhængere deltog i konferencen? _____

5. Hvem var de vigtigste deltagere? _____

6. Hvem var den vigtigste Person blandt de tilstedeværende? _____
7. Hvad betyder titlen “Ṭáhirih”? _____
8. Hvad betyder titlen “Quddús”? _____
9. Fortæl med dine egne ord om de begivenheder, der fandt sted på konferencen, den dag Ṭáhirih viste sig uden slør.

10. Hvad signalerede Ṭáhirihs dristige handling på konferencen? _____

11. Hvad gjorde regeringen, da den hørte om forsamlingen i Badasht?

12. Forklar, hvad der skete, efter at regeringen udstedte arrestordren på Bahá'u'lláh.

KAPITEL 8

Konferencen i Badasht markerede afviklingen af det gamle og indførelsen af det nye. Følgende afsnit fra ‘Abdu’l-Bahás skrifter beskriver, hvordan Guds religion må fornyes fra tid til anden. Overvej betydningen af dette afsnit i lyset af dét, du har studeret om konferencen i Badasht.

“Fra virkelighedens sæd er religionen vokset til et træ, som har frembragt blade og grene, blomster og frugter. Efter en tid er dette træ henfaldet i en tilstand af forfald. Bladene og blomsterne er visnet og gået til grunde; træet er blevet hærget og ufrugtbart. Det er ikke fornuftigt, at mennesket skulle holde fast ved det gamle træ og påstå, at dets livskraft er uformindsket, dets frugter uden lige, dets eksistens evig. Virkelighedens sæd skal sås igen i menneskehjerterne, for at et nyt træ kan vokse op derfra og nye guddommelige frugter forfriske verden. På denne måde vil nationerne og folkeslagene, som nu er indbyrdes forskellige i religion, blive bragt til enhed, efterligninger vil blive forladt, og et universelt broderskab vil blive etableret i selve virkeligheden. Krigsførelse og stridigheder vil ophøre blandt menneskene; alle vil blive forsonet som Guds tjenere. For alle er beskyttet under Hans forsyn og nådes træ. Gud er venlig mod alle; Han er nådens giver for alle uden undtagelse, lige som Jesus Kristus har erklæret, at Gud ‘lader regnen falde på den retfærdige og den uretfærdige’ - det vil sige, Guds nåde er universel. Hele menneskeheden er under Hans kærlighed og gunsts beskyttelse, og Han har udpeget vejledningen og fremskridtets vej for alle.”²²

KAPITEL 9

Náṣiri'd-Dín Sháh, kongen, der besteg tronen i 1848, var langt mere hensynsløs end sin far, den tidligere konge. Fra begyndelsen af hans regeringstid steg forfølgelserne af bábierne dramatisk. Báb selv led martyrdøden i juli 1850 i Tabriz. Hans undertrykte tilhængere, som havde været vidne til tusindvis af deres trosfællers tragiske død, havde nu mistet Den, de elskede allerhøjest. I deres tanker bebrejdede mange kongen for de grusomheder, de var blevet udsat for i årenes løb. Men på trods af disse følelser fortsatte de med at ønske det bedste for regeringen og folket. Deres energi var rettet mod at sprede den nye Tro ved hjælp af gode gerninger og overbevisende argumenter. Der var dog en lille gruppe, drevet af intens vrede, som legede med farlige ideer. I en tilstand af fortvivlelse troede disse tåbelige få, at de kunne ændre bábisamfundets skæbne ved at angribe tyranniet ved dets rod. De begyndte at planlægge mordet på kongen.

Gruppens intentioner blev kommunikeret til Bahá'u'lláh af én af dens ledere. Bahá'u'lláh rådede ham i de klareste vendinger til at opgive deres plan. Han advarede dem om, at en sådan handling ville medføre nye katastrofer for Bábs tilhængere, der allerede var nedbøjet af sorg. Men de sammensvorne var i en sådan tilstand af bitterhed, og hævnens ild brændte så kraftigt i deres hjerter, at ikke engang Bahá'u'lláhs råd var i stand til at stoppe dem. De fortsatte

med at begå en handling, der for altid vil blive betragtet som en plet på siderne i bábiernes historie, der ellers kun er prydet med rene, uselviske og heroiske gerninger.

Den 15. august 1852 forlod kongen sin sommerresidens nær Tehran på hesteryg for at tage på sin morgentur. Hans personlige vagt gik et par skridt foran ham. Der var ro i luften; alt virkede godt. Så blev alle overraskede, da en ung mand, der ventede i vejkanten og udgav sig for at være en tilskuer med en bøn til kongen, forsøgte at slå ham ihjel. Denne potentielle snigmorder var så tåbelig, at den pistol, han brugte, kun affyrede små kugler, der var helt utilstrækkelige til formålet. Kongen blev kun lettere såret, men det raseri, som attentatet mod ham skabte, gav troens fjender en mulighed for at ophidse folket til ufattelige grusomheder mod bábíerne.

Denne ulykkelige unge blev straks dræbt; hans krop blev bundet til halen af et muldyr og slæbt hele vejen til Tehran, hvor den blev skåret i to halvdele og hængt op, så offentligheden kunne se den. Smeltet bly blev hældt ned i halsen på hans medskyldige - efter at han først var blevet tortureret nådesløst, men alligevel havde nægtet at afsløre navnene på nogen af sine venner. Hans kammerat blev klædt af, fik brændende stearinlys sat i huller, der var lavet i hans kød, og blev vist frem for folkemængden, som råbte og forbandede ham.

Det, der fulgte, kan ikke beskrives med ord. Regeringen, præsteskabet og deres uvidende støtter rejste sig for at udrydde bábíerne. Portene til byen blev lukket, og ingen fik lov til at forlade byen uden at blive afhørt. Der blev ledt efter bábíer i alle huse; de blev arresteret og dræbt med en ondskab, der er for grusom til at blive beskrevet på disse sider.

Den dag, hvor attentatet mod kongen fandt sted, var Bahá'u'lláh gæst hos premierministerens bror i en landsby nær Tehran. Nyheden om ulykken nåede Ham snart, og Han blev rådet til at gemme Sig, indtil stormen havde lagt sig. Kongens mor beskyldte Bahá'u'lláh for mordforsøget på hendes søn og krævede Ham arresteret. Men Bahá'u'lláh nægtede at gå i skjul; tværtimod steg Han næste dag op på Sin hest og red mod kongens hovedkvarter. Kongen og hans hof var forbløffede over at høre, at Bahá'u'lláh nærmede Sig. Hvordan kunne en person, der var anklaget for en så forfærdelig forbrydelse, langt fra at flygte, ride så selvsikkert mod faren? Kongen beordrede straks Bahá'u'lláh arresteret. Nogle af Bahá'u'lláhs venner forsøgte at finde et tilflugtssted til Ham i premierministerens hus, men det mislykkedes. Han blev arresteret i landsbyen Shimírán, omkring 30 kilometer fra hovedstaden, og lagt i lænker.

Til fods og udsat for midsommersolens skarpe stråler blev Bahá'u'lláh bragt fra Shimírán til Tehran. Folkemængden, som havde fået at vide, at Han var deres konges fjende, råbte skældsord efter Ham langs hele ruten. Historien om en gammel kvinde, der længtes efter at kaste en sten på Bahá'u'lláh, indfanger menneskemængdens vanvid den dag og viser den kærlighed, der var i Hans hjerte, da Han stod over for den værste af alle ulykker.

Bahá'u'lláh nærmede Sig fangekælderens, hvor Han skulle indespærres, da en gammel og svag kvinde trængte igennem mængden med en sten i hånden. Hun havde et udtryk af beslutsomhed og fanatisme, som kun få kvinder på hendes alder kunne mønstre. Hele hendes krop rystede af raseri. Hun trådte frem, løftede hånden og gjorde klar til at kaste sin sten. "Jeg bønfaller jer," tryglede hun, idet hun løb efter dem, der var ved at føre Bahá'u'lláh til fangehullet, "giv mig en chance til at slynge min sten i ansigtet på Ham!" "Lad ikke denne kvinde blive skuffet," var Bahá'u'lláhs ord til Sine vogtere, da Han så hende komme farende imod Sig. "Nægt hende ikke, hvad hun betragter som en fortjenstfuld handling i Guds øjne."²³

1. Hvad hed den konge, der besteg tronen i Persien i 1848? _____

2. Hvilken effekt havde Náṣiri'd-Dín Sháhs tronbestigelse på behandlingen af bábíerne?

3. Hvordan havde bábíerne det generelt efter Bábs martyrium? _____

4. Hvordan var sindstilstanden hos den gruppe, der besluttede at myrde kongen? _____

5. Hvad sagde Bahá'u'lláh til gruppens leder, da Han hørte om deres intentioner?

6. På hvilken dato fandt attentatet mod kongen sted? _____
7. Hvilken skæbne fik de, der forsøgte at begå attentatet? _____

8. Hvilke konsekvenser havde mordforsøget for Bábísamfundet?

KAPITEL 10

Gennem hele Sit liv var Bahá'u'lláh omgivet af fjender, der forsøgte at skade Ham. Men Han forsøgte aldrig at skjule Sig, Han beskyttede Sig aldrig. Tværtimod var Han til enhver tid synlig for verdens øjne og modstod med sindsro og ro angrebene fra Sine modstandere. Selvom de var fast besluttede på at slukke Hans lys, kunne de ikke gøre det, og dag for dag blev Hans pragt mere strålende.

“Ikke engang et øjeblik har denne Forurettede skjult Sig. Han er snarere hele tiden forblevet standhaftig og synlig for alle menneskers øjne. Vi har aldrig trukket Os tilbage, ej heller vil Vi nogen sinde vælge flugten. Det er i sandhed de tåbelige mennesker, som flygter fra Vort nærvær ... Priset være Gud! Den Sag, som denne Forurettede er Bæreren af, rækker så højt som himlen og stråler blændende som solen. Hemmeligholdelse har ingen adgang til dette stade, ej heller er der nogen grund til frygt eller tavshed.”²⁴

“Utilsløret og åbenhjertigt har denne Forurettede til hver en tid over for alle verdens folkeslag kundgjort det, der vil tjene som nøglen til at oplukke dørene til videnskaber, kunst, kundskab, velfærd, fremgang og rigdom. Uretten påført af undertrykkerne har heller ikke været i stand til at bringe Den Mest Ophøjede Pens gennemtrængende stemme til tavshed, ej heller har tvivlen hos de fordærvede eller de oprørske været i stand til at hindre Ham i at åbenbare Sit Mest Ophøjede Ord.”²⁵

Beskriv med dine egne ord, hvordan vi, når vi arbejder for Bahá'u'lláhs Sag, bør handle, når vi står over for vanskeligheder.

KAPITEL 11

Síyáh-Chál, navnet på det fængsel, som Bahá'u'lláh blev ført til på den katastrofale dag i 1852, betyder "det sorte hul". Oprindeligt var det et vandreservoir til et af de offentlige bade i Tehran, men på det tidspunkt var det et underjordisk fangehul, hvor de værste forbrydere var indespærret.

For at komme til fængslet blev man ført gennem en kulsort gang og derefter ned ad tre etager med trapper. Det var bælgmørkt, der var iskoldt, og gulvet var dækket af skidt og kryb. Bahá'u'lláh beskriver Selv de forfærdelige forhold, Han var fængslet under:

“Ved Vor ankomst blev Vi først ført hen ad en kulsort korridor, hvorfra Vi steg ned ad tre stejle trappeløb til det sted, der var blevet anvist til Vort fangenskab. Fangehullet var indsvøbt i tæt mørke, og Vore medfanger omfattede nærvæd 150 sjæle: tyve, snigmordere og landevejsrøvere. Skønt det var overfyldt, havde det ikke nogen anden udgang end den vej, som Vi var kommet ind ad. Ingen pen kan skildre dette sted, ej heller kan nogen tunge beskrive dets kvalmende lugt. De fleste af disse mænd havde hverken klæder eller sengetøj til at ligge på. Gud alene ved, hvad der overgik Os på dette yderst uhumske og dystre sted!”²⁶

Under disse grusomme forhold blev Bahá'u'lláh og et antal bábier fængslet af kongen. Bahá'u'lláhs fødder blev lagt i stok, og en tung kæde, der vejede omkring 50 kg, blev lagt om Hans hals. De første tre dage og nætter fik de intet at spise eller drikke. Bahá'u'lláhs familie tilberedte mad til Ham og bad vagterne om at bringe den til Ham. Selvom de i første omgang nægtede, gav de til sidst efter for deres bønner. Men selv da kunne ingen være sikker på, om maden nåede frem til Ham, eller om Han ville acceptere at spise den, mens Hans medfanger sultede.

Bahá'u'lláh og Hans ledsagere, også i stok og lænker, krøb sammen i en celle. De var blevet placeret i to rækker med front mod hinanden. Bahá'u'lláh lærte dem at gentage visse vers, som de hver aften sang med stor inderlighed. "Gud er tilstrækkelig for mig; Han er sandelig den Alttilstrækkelige!" sang den ene række, og den anden svarede: "Lad de tillidsfulde stole på Ham." Til langt ud på de tidlige morgentimer kunne man høre koret af deres glade stemmer. Lyden af deres sang var så kraftig, at den nåede kongens ører, fordi hans palads ikke lå langt fra Síyáh-Chál. "Hvad betyder denne lyd?" skulle han have spurgt. "Det er den hymne, som bábierne synger i deres fængsel," lød svaret.²⁷ Kongen blev tavs.

Hver dag gik fangevogterne ind i cellen og råbte navnet på en af bábierne og beordrede ham til at rejse sig og følge dem til foden af galgen. Navnets ejer svarede på dette kald. Hans lænker blev fjernet, han sprang op, og i en tilstand af uhæmmet glæde nærmede han sig Bahá'u'lláh og omfavnede Ham. Derefter omfavnede han hver af sine medfanger og gik med et hjerte fyldt med håb og glæde ud for at møde den død, der ventede ham. Kort efter hver af disse heroiske sjæles martyrdød kom bødlen, som var begyndt at beundre Bahá'u'lláh, til Ham og fortalte Ham om omstændighederne ved martyrens død og om den glæde, hvormed han til det sidste havde udholdt den smerte, han var blevet påført.

1. Hvad hed det fængsel, hvor Bahá'u'lláh var indespærret? _____
2. Hvad betyder “ Síyáh-Chál”? _____
3. Hvad blev Síyáh-Chál oprindeligt brugt til? _____
4. Beskriv forholdene i Síyáh-Chál.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

5. Hvad fik Bahá'u'lláh om halsen, da Han ankom til Siyáh-Chál?

6. Hvad var fastgjort omkring Hans fødder? _____
7. Hvordan blev Bahá'u'lláh og Hans ledsagere anbragt i deres celle? _____

8. Hvad lærte Bahá'u'lláh dem at gøre? _____

9. Hvad sang den ene række af bábierne hele natten? _____

10. Hvordan svarede den anden række? _____

11. Hvilken effekt havde deres sang på kongen? _____

12. Hver dag kom fangevogterne til den celle, hvor Bahá'u'lláh og Hans ledsagere var indespærret, og råbte navnet på en af bábierne. Forklar med dine egne ord, hvad der så skete.

13. Hvorfor tror du, at bábíerne var så fulde af glæde på trods af de forfærdelige forhold, de sad fængslet under? _____

KAPITEL 12

Der er et dybtliggende koncept, som enhver, der studerer bahá'íhistorie, må forstå - nemlig at Guds Sag bevæger sig fremad gennem en række kriser og sejre. Hver gang uvidenhedens, uretfærdighedens, grusomhedens og fanatismens kræfter angriber Sagen og skaber en krise, frigøres et tilsvarende mål af dens iboende kraft, og fanatismens kræfter overvindes, hvilket ansporer Sagen til nye sejre, der før eller siden fremprovokerer et nyt udbrud af modstand, som man ikke havde forestillet sig før, og som igen tjener til at frigøre et yderligere mål af dens guddommelige kraft. Sådan bevæger Guds Sag sig fra krise til sejr til krise til sejr, og ingen magt på Jorden er i stand til at standse dens fremmarch.

Bábs korte lederskab havde allerede fulgt en sådan kurs. Alligevel ville den almindelige iagttagelse antage, at denne seneste krise ikke kunne overvindes: Báb var blevet martyr. Tusindvis af Hans tilhængere var blevet dræbt i en massakre af ubeskrivelig grusomhed. De mest enestående af Hans disciple var blevet martyrer, og den eneste, der kunne genoplive håbet, var lænket i det mørkeste fangenhul. Krisen var virkelig dyb, men sejren, der fulgte, var meget glørværdig.

I Síyáh-Chál gjorde Gud Bahá'u'lláh bekendt med Hans Stades storhed. Indhyllet i mørke, indåndende den mest fæle luft, med fødderne i stok og halsen tynget af en mægtig lænke, modtog Bahá'u'lláh de første antydninger af Guds Åbenbaring. Under disse frygtelige omstændigheder åbenbarede "Den Største Ånd" sig for Ham og bad Ham rejse Sig og fremføre Guds Ord.

Til tider følte Han det, som om noget flød fra Hans isse og ned over Hans bryst, det var som en rivende strøm, der rammer jorden fra toppen af et højt bjerg. Han så Himlens Jomfru svæve foran Sig og tale til Hans indre og ydre væsen og omtale Ham som verdensernes Højstelskede, Guds Skønhed og kraften i Guds ophøjethed. Han blev forsikret om, at Han ville blive gjort sejrrig ved Sig Selv, ved Sin Pen og ved hjælp fra dem, som Gud ville oprejse.

Således steg Sandhedens Sol op af mørket i Det Sorte Hul. Bábs løfte var blevet indfriet. Bahá'í-åbenbaringen var født. Alligevel informerede Bahá'u'lláh ikke nogen om, hvad der var sket. Han ville afvente den fastsatte time, som Gud havde bestemt, for at gøre Sin mission kendt.

1. Beskriv med dine egne ord, hvor alvorlig den krise var, som Bábísamfundet befandt sig i på tidspunktet for Bahá'u'lláhs fængsling.

2. Hvordan var den sejr, der fulgte efter denne dybe krise? _____

KAPITEL 13

Menneskeheden er heldig at have denne mest betydningsfulde begivenhed i den religiøse historie nedskrevet med Bahá'u'lláhs egne ord. Læs afsnittene fra Hans Skrifter nedenfor, og udfyld de tomme felter i sætningerne, der følger efter hver enkelt.

Bahá'u'lláh erindrer os om, hvordan Guds Åbenbaring første gang fyldte Hans sjæl, og siger:

“En nat i en drøm lød disse ophøjede ord fra alle sider: ‘Sandelig, Vi vil gøre Dig sejrrig ved Dig Selv og ved Din Pen. Sørg ikke over det, som er hændt Dig, vær ej heller bange, for Du er i sikkerhed. Inden længe vil Gud oprejse Jordens skatte -

mennesker, som vil hjælpe Dig gennem Dig Selv og gennem Dit Navn, hvormed Gud har genopvakt de menneskers hjerter, som har erkendt Ham.”²⁸

I dette uddrag fortæller Bahá'u'lláh os, at Han en nat i en drøm hørte disse ord fra alle sider:

“Sandelig, Vi vil gøre Dig _____ ved Dig Selv og ved _____ . Sørg ikke over det, som er hændt Dig, vær ej _____ , for Du er i sikkerhed. Inden længe vil Gud _____ Jordens skatte — mennesker, som vil hjælpe Dig gennem _____ og gennem _____ , hvormed Gud har _____ de menneskers hjerter, som har _____ .”

I et andet afsnit beskriver Bahá'u'lláh effekten af Guds Åbenbaring på Sit væsen:

“I løbet af de dage Jeg lå i fængslet i Teheran, skønt den gnavende vægt af lænkerne og den forpestede luft kun tilstod mig ringe søvn, følte Jeg dog i de korte øjeblikke af blid søvn, som om noget strømmede fra Min isse ned over Mit bryst, ligesom en mægtig brusende elv, der styrter mod jorden fra toppen af et højt bjerg. Hvert lem i Min krop blev følgelig sat i brand. I sådanne øjeblikke reciterede Min tunge, hvad intet menneske kunne tåle at høre.”²⁹

Bahá'u'lláh siger, at “I løbet af de dage Jeg lå i _____ i Teheran, skønt den _____ vægt af _____ og den _____ kun tilstod mig ringe søvn, følte Jeg dog i de korte øjeblikke af _____ , som om noget _____ fra _____ ned over _____ , ligesom en _____ , der _____ mod _____ fra toppen af et _____ . Hvert lem i Min krop blev følgelig _____ . I sådanne øjeblikke reciterede _____ , hvad intet menneske kunne _____ .”

I et andet uddrag beskriver Han, hvordan Jomfruen, der symboliserer “Den Allerstørste Ånd”, viste sig for Ham:

“Mens Jeg var overvældet af trængsler, hørte Jeg den mest vidunderlige, den mest sødmefyldte stemme kalde over Mit hoved. Idet Jeg vendte Mit hoved, fik Jeg øje på en Jomfru - legemliggørelsen af erindringen om Min Herres navn - svævende i luften foran Mig. Så meget frydede hun sig helt ind i sjælen, at hendes åsyn lyste med Guds velbehags smykke, og hendes kinder glødede med den Alnådiges lys. Mellem Jord og himmel opløftede hun et råb, som fængslede menneskenes hjerter og sind. Hun bibragte både Mit indre og ydre væsen tidender, som frydede Min sjæl og Guds ærede tjeneres sjæle. Idet hun pegede med sin finger på Mit hoved, henvendte hun sig til alle, som er i himlen og alle, som er på Jorden, og sagde:

‘Ved Gud! Dette er verdenernes Mest Elskede, og dog forstår I det ikke. Dette er Guds Skønhed iblandt jer, og Hans herredømmes kraft i jeres indre, kunne I blot forstå det. Dette er Guds Mysterium og Hans Skat, Guds Sag og Hans herlighed for alle, som er i Åbenbaringen og skabelsens riger, hvis I er af dem, som forstår.’”³⁰

Bahá'u'lláh fortæller os: “Mens Jeg var _____ af _____, hørte Jeg den mest _____, den mest _____ stemme kalde over Mit hoved. Idet Jeg vendte Mit hoved, fik Jeg øje på en _____ - legemliggørelsen af erindringen om _____ - svævende i luften foran Mig. Så meget _____ hun sig _____, at hendes åsyn lyste med _____, og hendes kinder _____ med _____. Mellem Jord og himmel _____ hun _____ et _____ råb, _____ som _____ menneskenes _____ og sind. Hun bibragte både Mit _____ og _____ væsen tidender, som _____ Min sjæl og Guds ærede tjeneres sjæle. Idet hun pegede med sin _____ på Mit _____ henvendte hun sig til alle, som er i himlen og alle, som er på Jorden, og sagde: “Ved Gud! Dette er _____, og dog _____ . Dette er _____ iblandt jer, og _____ i jeres indre, kunne I blot forstå det. Dette er _____ og _____, Guds Sag og _____ for alle, som er i Åbenbaringen og skabelsens riger, hvis I er af dem, som forstår.”

KAPITEL 14

Begrebet krise og sejr er så vigtigt, at det er værd for dig at stoppe op på dette tidspunkt og reflektere over Sagens kraft, som er i stand til at overvinde enhver forhindring på sin vej. For at hjælpe dig med det foreslås det, at du læser citaterne nedenfor - det ene fra Bahá'u'lláhs Skrifter og det andet fra et brev skrevet på vegne af Shoghi Effendi - og derefter besvarer spørgsmålet, der følger.

“ Se, hvordan de værdiløse og naragtige i denne Guddommelige Ordning tåbeligt har forestillet sig, at de med sådanne midler som massakre, udplyndring og landsforvisning kan slukke den Lampe, som Den Guddommelige Magts Hånd har antændt, eller formørke den evigtvarende stråleglans’ Dagstjerne. Hvor fuldkommen uvidende synes de ikke at være om den sandhed, at en sådan ulykke

er olien, der nærer flammen i denne Lampe! Sådan er Guds forvandlende magt. Han forandrer, hvad Han end vil; Han har sandelig magt over alt.”³¹

“Denne Sag, som enhver guddommelig Sag, kan ikke effektivt etableres, medmindre den møder og modigt triumferer over modstandens kræfter, som angriber den. Troens historie er i sig selv et tilstrækkeligt bevis herpå. Prøvelser og forfølgelser har altid været og vil fortsat være Guds udvalgtes skæbne. Men de bør betragte disse som maskerede velsignelser, da det er gennem dem, at deres tro vil blive optændt, rensset og styrket. Bahá'u'lláh sammenligner sådanne prøvelser, der volder sorg, med olien, som nærer Guds Sags lampe.”³²

Hvordan hjælper det dig at vide, at Troen bevæger sig gennem en række kriser og sejre, i din beslutning om at gå en vej i tjeneste for Sagen og menneskeheden?

KAPITEL 15

Mens Bahá'u'lláh forblev lænket i Síyáh-Chál, havde Hans fjender travlt med at få kongen til at afsige Hans dødsdom. Men Bahá'u'lláh var elsket af både høj og lav og kunne ikke henrettes så let. Der var brug for beviser, som kunne forbinde Ham med attentatet på kongen. Jo mere de forsøgte at finde sådanne beviser, jo mere blev det tydeligt, at Han var helt uskyldig. Da de ikke kunne få Ham henrettet, besluttede disse hensynsløse fjender at forgifte Hans mad. Giften var dog så stærk, at dens første virkning hurtigt blev bemærket, og Bahá'u'lláh holdt op med at spise måltidet. Til sidst havde myndighederne ikke andet valg end at løslade Ham fra fængslet; det gjorde de kun på den betingelse, at Han forlod landet og gik i eksil.

Bahá'u'lláh havde udholdt fire måneder i fængsel. Han var nu syg og udmattet. De umenneskelige forhold i fængslet, lænken på omkring 50 kilo om halsen og til sidst giften havde efterladt Ham i en så svækket tilstand, at Han var bundet til Sin seng med omhyggelig pleje. Lænkens led havde lavet dybe sår i Hans hals, og selvom de heledes med tiden, forblev arrene dér indtil slutningen af Hans liv. Midt i alt dette skulle familien forberede sig på at foretage en besværlig rejse inden for en måneds tid. Bahá'u'lláh havde fået frihed til at vælge stedet for Sit eksil. Han valgte Baghdad, som dengang var en by i Det Osmanniske Rige og i dag er hovedstad i Irak.

Turen varede fra den 12. januar 1853 til den 8. april samme år. Det var midt om vinteren, og Bahá'u'lláh og Hans familie var nødt til at rejse gennem den vestlige del af Iran, hvor vintrene er bidende kolde. De forsyninger, de havde med til rejsen, var ikke tilstrækkelige, og de måtte være tilfredse med meget lidt. Men denne lille flok rejsende blev beskyttet af Den Almægtige Gud selv, og takket være Hans ufejlbarlige hjælp nåede de sikkert frem til Baghdad.

Iran havde berøvet sig selv glæden ved Bahá'u'lláhs tilstedeværelse og havde tvunget Ham til at rejse væk for aldrig at vende tilbage til Sit hjemland. Irak skulle nu være hjemsted for det mest dyrebare Væsen på planeten. En fremragende bahá'íhistoriker har disse ord at sige om Bahá'u'lláhs eksil fra Iran:

“Da Bahá'u'lláh nærmede sig grænsen, lakkede en periode mod enden. Var Irans folk klar over det tab, de led? Hensunkne i uvidenhed, henfaldne til skinhellighed, blindede af fordomme, anført af egoistiske mennesker, lokket af falske påstande, var det dem ikke forundt at se og vide. Og således forsvandt Verdens Frelser fra deres midte. Han, som engang var elsket og respekteret af rig og fattig, høj og lav, fyrste og bonde på samme vis, Han blev nu ladt i stikken af de samme mennesker, som Han havde overøst med nåde, kærlighed, retfærdighed og barmhjertighed til hver en tid. Iran mistede Bahá'u'lláhs tilstedeværelse, men kunne Hans ånd nogensinde være fraværende fra dét eller noget andet land?”³³

1. Hvorfor var Bahá'u'lláhs fjender ikke i stand til at få Ham dødsdømt? _____

2. Bahá'u'lláhs fjender havde ikke held med deres planer om at forbinde Ham med mordforsøget på kongen. Hvad gjorde de så? _____

3. Hvor mange måneder var Bahá'u'lláh i Síyáh-Chál? _____
4. På hvilke betingelser blev Han løsladt? _____

5. Hvilken by valgte Bahá'u'lláh som stedet for Sit eksil? _____
6. I hvilket imperium lå Baghdad på det tidspunkt? Hvilket lands hovedstad er den i dag?

7. På hvilken dato begyndte Bahá'u'lláh og Hans familie deres rejse til Baghdad? På hvilken dato, næsten tre måneder senere, sluttede deres rejse?

8. Beskriv omstændighederne under rejsen.

KAPITEL 16

Den følgende bøn, som Bahá'u'lláh åbenbarede, giver os et glimt af de lidelser, Han oplevede i Siyáh-Chál, og de trængsler, Han udholdt i månederne umiddelbart efter.

“Min Gud, Min Mester, Min Længsel! . . . Du har skabt dette atom af støv gennem Din krafts fuldendte magt og nærret Ham med Dine hænder, som ingen kan lægge i lænker . . . Den hals, som Du vænnede til silkens berøring, har Du til sidst lagt i stærke lænker, og kroppen, som Du ikklædte behagelig brokade og fløj, har Du til sidst underkastet fornedrelsen i et fangenhul. Din forordning har lænket Mig med utallige bånd og om min hals kastet lænker, som ingen kan sønderrive. Nogle år er gået, hvor lidelser, ligesom byger af barmhjertighed, er regnet ned over Mig . . . Hvor mangen en nat er ikke gået, hvor vægten af kæder og lænker forhindrede Mig i at hvile, og hvor talrige er ikke de dage, hvor fred og ro blev Mig nægtet på grund af dét, hvormed menneskers hænder og tunger har plaget Mig! Den føde, som Du, gennem Din altfavnende nåde, har ladet dyrene på marken få, har de for en tid forbudt denne tjener, og de afstraffelser, som de afviste at påføre den slags mennesker, som har trukket sig ud af Din sag, dem har de påført Mig, indtil Din forordning endelig blev uigenkaldeligt fastsat, og Din befaling kaldte denne tjener til at rejse ud af Persien, ledsaget af et antal skrøbelige mennesker og børn i den spæde alder, på det tidspunkt, hvor kulden er så intens, at man ikke engang kan tale, og isen og sneen findes i så store mængder, at det er umuligt at bevæge sig.”³⁴

Det kan være en god idé at lære ovenstående bøn udenad. Men selv hvis du kun læser den igennem flere gange, vil visse udsagn om Bahá'u'lláhs lidelse blive prentet i din bevidsthed. Nævn nogle af dem.

KAPITEL 17

I Baghddad lejede Bahá'u'lláh et hus i den gamle bydel. I månederne efter Hans ankomst fandt et stigende antal bábier vej til Baghddad. Desværre var mange sunket ned i en ynkelig tilstand; de var forvirrede og rådvilde, og nogle begik handlinger, der var uværdige for Bábs tilhængere. Bahá'u'lláh modtog alle dem, der ankom, med grænseløs kærlighed og hjalp dem med at rense deres hjerter og genoplive deres ånd. Under Hans indflydelse begyndte Bábísamfundets skæbne at ændre sig, og håbet blomstrede igen. Men ak, en ny krise var under opsejling. Denne gang var kilden inden for samfundet; årsagen til ulykken var ingen ringere end Bahá'u'lláhs egen halvbror, Mírzá Yahyá, som hævdede at være Bábs efterfølger.

I virkeligheden havde Báb ikke set noget behov for at udpege en efterfølger, for Han vidste, at Den Lovede for Alle Tider snart ville dukke op. Det, Han havde gjort, efter råd fra Bahá'u'lláh og en betroet tilhænger, var at udnævne Mírzá Yahyá som kransekagefigur. Det ville gøre det muligt for Bahá'u'lláh at fremme Sagen i relativ sikkerhed. Mírzá Yahyá havde modtaget megen kærlighed og støtte fra Bahá'u'lláh gennem hele sit tidlige liv, men han viste sig at være både ambitiøs og fej. Bábs martyrium havde chokeret ham i en sådan grad, at han næsten havde mistet sin tro. Han havde i et stykke tid vandret rundt som dervish i Mázindaráns bjerge, og hans opførsel var så skammelig, at han havde drevet nogle af regionens bábier væk fra Sagen. Med den ene forklædning efter den anden kom han til sidst til Baghddad, og efter at have fået en sum penge af Bahá'u'lláh til at drive handel for, boede han under et nyt navn i et af byens kvarterer.

Den voksende respekt og kærlighed, som Bábs tilhængere viste Bahá'u'lláh, såvel som Hans stigende prestige blandt byens embedsmænd, havde en frygtelig effekt på Mírzá Yahyá. Hans jalousi var vakt, og dens ild brændte med en sådan intensitet, at den fortærede ethvert spor af anstændighed. Sammen med en medarbejder, der var mere skamløs end ham selv, satte Mírzá Yahyá sig for at så tvivl blandt bábierne om Bahá'u'lláhs hensigter. Endnu en gang sænkede mistænksomhedens, frygtens og de tomme fantasiers skyer sig over bábísamfundet. Den korte periode med ro og fred var slut, og dag for dag blev Bahá'u'lláhs lidelser værre og værre.

Om morgenen den 10. april 1854 vågnede Bahá'u'lláhs familie og opdagede, at Han var væk. Han havde forladt byen uden at fortælle nogen om Sit formål eller Sin destination. Da Bahá'u'lláh så, hvor Mírzá Yahyás handlinger førte hen, valgte Han at trække Sig tilbage til

bjergene i Kurdistan, nordøst for Baghdad. “Den eneste hensigt med at trække Os tilbage,” har Han selv sagt senere, “var at undgå at blive genstand for splid blandt de troende, kilde til uro for Vore venner, årsag til skade for nogen sjæl, eller grund til sorg for noget hjerte.”³⁵

I ødemarken, et stykke fra byen Sulaymáníyyih, levede Bahá'u'lláh alene i fællesskab med Gud. Han var tilfreds med lidt. Af og til fik han lidt mælk fra hyrderne i det omkringliggende område, og af og til besøgte Han byen for at få de mest nødvendige ting til livets opretholdelse. Men selv under disse korte kontakter med folk i regionen kunne Bahá'u'lláhs storhed ikke holdes skjult for deres øjne. Hans kærlighed og visdom tiltrak indbyggerne i Sulaymáníyyih, og Hans berømmelse begyndte at sprede sig til de omkringliggende områder. Nyheden om en mand med ekstraordinær visdom og veltalenhed, der boede i denne region af Kurdistan, nåede endelig Baghdad. Hans familie indså, at denne prominente Person ikke kunne være nogen anden end Bahá'u'lláh, og sendte en betroet troende for at bede Ham om at vende tilbage. Bahá'u'lláh accepterede deres anmodning og afsluttede dermed sin toårige frivillige tilbagetrækning.

1. Hvordan havde bábieerne det i Baghdad, da Bahá'u'lláh kom til byen? _____

2. Hvorfor var de havnet i en sådan tilstand? _____

3. Hvad begyndte der at ske med bábisamfundet under Bahá'u'lláhs indflydelse? _____

4. Havde Báb udpeget en efterfølger? Hvorfor ikke? _____

5. Hvem havde Báb udpeget som kransekagefigur? _____
6. Hvilken forbindelse havde Mírzá Yāḥyá til Bahá'u'lláh? _____
7. Beskriv Mírzá Yāḥyás karakter: _____

8. Hvad gjorde Mírzá Yāḥyá efter Bábs martyrie? _____

-
-
-
-
9. Hvordan blev Mirzá Yaḥyá påvirket af den voksende respekt og kærlighed, som Bábs tilhængere viste Bahá'u'lláh, såvel som Hans stigende prestige blandt byens embedsmænd? _____
10. Hvad gjorde Bahá'u'lláh, da han så, hvor Mirzá Yaḥyás handlinger førte hen? _____
11. Til hvilken region trak Bahá'u'lláh Sig tilbage? _____
12. Bahá'u'lláh fortæller os, at den eneste hensigt med Hans tilbagetrækning var at undgå at blive genstand for _____, kilde til _____, årsag til skade for nogen _____, eller grund til _____.
13. Hvad gjorde Bahá'u'lláh i Kurdistans ødemark? _____
14. Hvor længe varede Bahá'u'lláhs tilbagetrækning fra Baghdad? _____
15. Hvad var det for omstændigheder, der førte til Hans tilbagevenden? _____

KAPITEL 18

Enhver af Guds manifestationer indgår en Pagt med Sine tilhængere. Bábs tilhængere havde indgået en pagt med Ham om at søge og acceptere Ham, som Gud ville manifestere, og at leve i lydighed mod Hans befalinger. Selvom Bahá'u'lláh endnu ikke havde fortalt andre, at Han var Den, som Báb havde lovet, blev Hans storhed mere og mere tydelig for hver dag, der

gik, og nogle få var endda begyndt at forstå Hans stade. Mírzá Yahyá, som ikke var blind for Bahá'u'lláhs storhed og herlighed, ville fortsætte med at skabe uro blandt bábíerne. I de kommende år, antog hans intriger mod Bahá'u'lláh større og større proportioner, indtil han til sidst åbent brød Bábs pagt. Med henvisning til den uro og de trængsler, der ventede dem, advarede Bahá'u'lláh Sine trofaste ledsagere:

“Prøvelsernes dage er nu kommet. Oceaner af splid og lidelse bruser og i alle krinkelkroge er Tvivlens Bannere blevet optaget af at ophidse til fortræd og lede mennesker i fortabelse ... Lad ikke stemmen fra nogle af negationens stridsmænd kaste tvivl i jeres midte, tillad heller ikke jer selv at blive uagtsomme over for Ham, som er Sandheden, eftersom sådanne stridigheder er blevet vakt i alle Guddommelige Ordninger. Men Gud vil oprette Sin Tro og åbenbare Sit lys, uagtet oprørsstifterne afskyr den ... Hold udkig efter Guds Sag hver dag ... Alle holdes fangne i Hans greb. Intet sted findes der at flygte til for nogen. Tro ikke at Guds Sag er noget man kan tage let på, hvor nogen kan tilfredsstille deres tilfældige indskydelser. I forskellige verdenshjørner har nogle sjæle på nuværende tidspunkt fremsat den samme påstand. Den tid er nær hvor ... hver og én af dem vil være gået til grunde og være fortabt, nej, vil være blevet til intet og blevet til noget, der ikke huskes, endog som selve støvet.”³⁶

1. Fuldfør følgende sætninger:

- a. Bahá'u'lláh sagde til Sine ledsagere, at de ikke måtte lade _____ fra nogle af _____ kaste _____.
- b. Han advarede dem om ikke at tillade sig selv at blive _____ over for Ham, som er _____.
- c. Han forsikrede sine ledsagere om, at Gud ville oprette _____ og åbenbare _____, _____ oprørsstifterne _____ den.
- d. Ingen bør tro, at Guds sag er _____, hvor nogen kan _____ deres _____.
- e. Den tid _____ hvor...hver og én af dem vil være _____ og _____, nej, vil være _____ og blevet til noget, _____, endog som _____.

2. Bahá'u'lláh omtaler dem, der forsøger at skabe tvivl, som "benægtelsens soldater". Hvad er det, de benægter?

KAPITEL 19

Under Bahá'u'lláhs to år lange fravær havde Troens skæbne nået det laveste punkt i sin historie. Som forventet havde Mírzá Yāḥyá vist sig ude af stand til at lede selv det lille samfund i Baghdad. På forskellige måder var et antal af bábíerne involveret i aktiviteter, der bragte skam over Bábs dyrebare Sag. Så endnu en gang påtog Bahá'u'lláh Sig opgaven med at genoplive fællesskabet. Hans ankomst i marts 1856 blev annonceret til de troende, og Hans dør blev åbnet for alle, der længtes efter sandheden. Den beskedne bolig, som Han boede i med Sin familie, blev et centrum, hvor søgende og besøgende samledes. Alle, der kom i Hans nærvær, blev forvandlet af kraften i Hans milde og kærlige ord. De, der havde den glæde at leve i nærheden af Ham, følte det, som om de var i paradís. De blev som skabt på ny, fuldstændigt løsrevet fra denne verdens ting. Sådan beskriver Nabíl, den store historiker fra den tidlige bahá'íæra, disse sjæles tilstand:

“Mangen en nat opretholdt ikke færre end ti personer livet med kun en smule dadler. Ingen vidste faktisk, hvem skoene, kapperne eller kåberne, som fandtes i deres huse, tilhørte. Hvem der end gik hen i basaren kunne påstå, at skoene på fødderne var hans egne, og enhver, som trådte ind i Bahá'u'lláhs nærvær, kunne bekræfte, at kappen og gevandterne, han da havde på, tilhørte ham. De havde glemt deres egne navne, deres hjerter var rensset for alt andet end tilbedelse af deres Elskede . . . Oh hvilken fryd i de dage, og hvilken glæde og forundring i de timer!”³⁷

Bahá'u'lláh forblev i Baghdad i syv år efter Sin hjemkomst fra Sulaymáníyyih. I hele den tid fortsatte Han med at holde Sin position som Guds Manifestation for denne Dag, skjult. Alligevel strømmede guddommelig kærlighed fra Ham i et sådant omfang, at modtagelige hjerter ikke kunne undgå at blive berørt af den. Den vejledning, Han åbenbarede i samtaler og i nedskrevne vers og tavler, ændrede karakteren af bábíerne, som havde været efterladt uden hyrde i så lang tid. Det var i disse år, at Han åbenbarede Vishedens Bog, hvori Han forklarede Guds åbenbaring i så klare vendinger, at grundlaget for fortidens menneskeskabte dogmer blev ødelagt. Det er i den samme periode, at Han, mens Han vandrede ved bredden af floden Tigris hensunket i meditation, åbenbarede De Skjulte Ord, som vi alle værdsætter som en vejledning til vores åndelige vækst. Den hurtighed, hvormed Guddommelige vers flød fra Hans Pen, var forbløffende. Han henviser selv til perioden som en periode med ekstraordinær kraft:

“ . . . Vi åbenbarede, ligesom regn i rigelige mængder, ved Guds hjælp og Hans Guddommelige Nåde og barmhjertighed, Vore vers og sendte dem til forskellige egne af Jorden. Vi formanede alle mennesker, og især dette folk, gennem Vore vise råd og kærlige påmindelser og forbød dem at indlade sig på oprør, skænderier, stridigheder og konflikter. Som resultat af dette, og ved Guds nåde, blev egensindighed og tåbeligheder forvandlet til fromhed og forståelse, og våben blev omdannet til redskaber for fred.”³⁸

De syv år af Bahá'u'lláhs liv i Baghdad repræsenterer en periode med storslåede sejre. Det var derfor forventeligt, at der før eller siden ville opstå en krise, som igen ville blive efterfulgt af en endnu større sejr. Bahá'u'lláhs voksende anseelse gik ikke ubemærket hen over Troens fjender. Den mest aktive blandt dem var en bestemt shaykh, som brugte alle midler til at overbevise embedsmændene i både den persiske og den osmanniske regering samt præsteskabet om at rejse sig i opposition mod Ham.

I årevis blev shaykhens bestræbelser forpurret af Bahá'u'lláhs visdom og ædelheden i Hans ord og handlinger. En gang kaldte denne shaykh de ledende gejstlige i regionen sammen med den hensigt at få dem til enstemmigt at fordømme Bahá'u'lláh. Alle var parate til at indlede et angreb mod den lille gruppe eksilerede i Bagdad for at ødelægge Troen i dens hjerte. Men til deres overraskelse nægtede den højest placerede blandt dem, en mand kendt for sin retfærdighed og fromhed, at afsige den nødvendige dom over bábíerne. Han fortalte gruppen, at så vidt han vidste, havde Bábísamfundet ikke gjort noget, der kunne retfærdiggøre en sådan handling, og han forlod forsamlingen.

Da den oprindelige plan var slået fejl, besluttede gruppen at sende en lærd mand til Bahá'u'lláh og stille Ham en række spørgsmål for at teste Hans viden. Efter at have hørt Bahá'u'lláhs svar på spørgsmålene, accepterede denne budbringer, på vegne af gruppen af gejstlige, omfanget af Hans viden. Men så sagde han, at for at overbevise alle om sandheden i Hans Mission, skulle Han udføre et mirakel for dem. "Skønt du ikke har nogen ret til at spørge om dette", svarede Bahá'u'lláh, "for Gud skal prøve Sine skabninger, og de skal ikke prøve Gud, så tillader Jeg det og accepterer denne forespørgsel."³⁹ Men Han gav budbringeren én betingelse: De gejstlige skulle først vælge et mirakel og skrive ned, at de efter dets udførelse ikke længere ville tvivle og ville anerkende og bekende sandheden i Hans Sag. De skulle forsegle dette skriftlige dokument og bringe det til Ham.

Dette klare og udfordrende svar påvirkede budbringeren dybt. Han rejste sig øjeblikkeligt, kyssede Bahá'u'lláhs knæ og gik sin vej. Han overbragte Bahá'u'lláhs budskab til gruppen af gejstlige. De diskuterede det i tre dage, men kunne ikke nå frem til nogen beslutning. Til sidst havde de intet andet valg end at droppe sagen.

Alligevel opgav Troens hensynsløse fjender ikke deres intriger mod Bahá'u'lláh. De fortsatte med at lave ballade og fordreje Hans hensigter over for myndighederne, indtil deres anstrengelser endelig bar frugt i foråret 1863, og den næste krise opstod.

1. Hvilken tilstand var bábísamfundet i, da Bahá'u'lláh vendte tilbage til Bagdad?

2. Havde Mírzá Yahyá vist sig i stand til at lede samfundet? _____

3. Hvilken effekt havde Bahá'u'lláhs tilbagevenden til Bagdad på bábíerne? _____

4. Ud fra Nabíls beskrivelse skal du sige et par ord om tilstanden hos dem, der levede tæt på Bahá'u'lláh.

5. Hvor mange år blev Bahá'u'lláh i Bagdad efter Sin hjemkomst fra Sulaymáníyyih?
6. Nævn to af de værker, som Bahá'u'lláh åbenbarede i løbet af de syv år i Bagdad: ____

7. Hvad er hovedtemaet i Vishedens Bog? _____

8. Hvilken slags emner behandles i De Skjulte Ord? _____

9. Fuldfør følgende sætninger:
- a. Bahá'u'lláh fortæller os, at ved _____ og Hans
_____ åbenbarede Han Sine vers,
ligesom _____ .
- b. Han sendte disse vers til _____ .
- c. I disse vers _____ Han alle mennesker gennem Sine
_____ og _____ .
- d. Han forbød dem at indlade sig på _____ , _____ ,
_____ og _____ .
- e. Som resultat af dette, og ved Guds nåde, blev _____
og _____ forvandlet til _____ og
_____ , og _____ blev omdannet til
_____ .
10. Hvordan påvirkede Bahá'u'lláhs voksende anseelse Troens fjender? _____

- [illegible]

KAPITEL 20

I løbet af dine studier af Troen vil du læse Vishedens Bog og reflektere over den dybe betydning af dens mange temaer. Du er nu allerede bekendt med De Skjulte Ord. Denne bog vil være en konstant følgesvend for dig gennem hele livet, og den guddommelige vejledning heri vil have stor indflydelse på din åndelige udvikling. På dette tidspunkt, mens du reflekterer over den periode af Bahá'u'lláhs liv i Bagdad, hvor disse to vigtige bøger blev åbenbaret, vil du måske ønske at lære indledningsafsnittet i hver af dem udenad. Vishedens Bog begynder med disse ord:

“Intet menneske skal nå bredderne af den sande erkendelses hav, med mindre han frigør sig fra alt, hvad der er i himlen og på Jorden. Helliggør jeres sjæle, Oh I verdens folk, at I måske kan opnå det stade, som Gud har bestemt for jer, og således træde ind i den helligdom, der ifølge Forsynets åbenbaringer er rejst på Bayánens firmament.”⁴⁰

Og indledningsafsnittet i De Skjulte Ord lyder:

“Dette er dét, der er kommet ned fra fra herlighedens rige, ytret af magtens og styrkens tunge og åbenbaret for fordums Profeter. Vi har taget den indre essens deraf og iklædt den korthedens klædning som et nådens tegn for de retfærdige, at de må være trofaste over for Guds Pagt, må indfri Hans tillid i deres liv og modtage den Guddommelige dyds ædelsten i åndens rige.”⁴¹

KAPITEL 21

Mod slutningen af Sit ophold i Bagdad begyndte Bahá'u'lláh lejlighedsvis at henvise til de prøver og prøvelser, der lå forude. En drøm, Han engang fortalte om til Sine ledsagere, skabte stor sorg. “Jeg så,” skrev Han i en Tavle, “Profeterne og Budbringerne samles og sætte sig rundt om Mig, idet de jamrede, græd og højlydt klagede sig. Forbløffet forespurgte Jeg om årsagen, hvorpå deres klagesang og gråd tiltog, og de sagde til Mig: ‘Vi græder for Dig, Oh Allerstørste Mysterium, Oh Udødelighedens Tabernakel!’ De græd med en sådan gråd, at Jeg også græd med dem. Derpå talte Hærskaren i det høje til Mig og sagde: . . . Inden længe skal Du med Egne øjne se, hvad ingen Profet har set . . . Vær tålmodig, vær tålmodig.’ . . . De fortsatte med at tale til Mig hele natten indtil morgengryets komme.”⁴²

I det tidlige forår 1863 åbenbarede Bahá'u'lláh Den Hellige Søfarers tavle, som i et mystisk sprog forudsagde fremtidige begivenheder og talte om forræderi og adskillelse. Denne tavle blev læst op for de venner, der var samlet i Hans nærvær. Oceaner af sorg vældede op i deres hjerter, da de fornemmede, at Han skulle tages fra dem. Senere, samme dag, afleverede et sendebud en meddelelse til Bahá'u'lláh med en anmodning om en samtale mellem Ham og guvernøren i Bagdad. Den følgende dag, da Bahá'u'lláh ankom til samtalen, blev Han præsenteret for et brev fra premierministeren i Det Osmanniske Rige, formuleret på en høflig måde, der inviterede Bahá'u'lláh til at rejse til den osmanniske hovedstad, Konstantinopel. En bereden eskorte blev beordret til at følge Ham for at beskytte Ham. Bahá'u'lláh accepterede straks anmodningen, men nægtede at tage imod de penge, som regeringen tilbød for Hans rejser. Guvernørens repræsentant insisterede på, at Han tog imod dem og sagde, at myndighederne ville blive fornærmede, hvis Han ikke gjorde det. Til sidst tog Han den generøse sum og delte den straks ud blandt byens fattige.

Nyheden om Bahá'u'lláhs forestående afrejse fra Bagdad rystede bábisamfundet. De hengivne sjæle, hvis hjerter var blevet så knyttet til Hans strålende nærvær, blev overvældet af sorg. Til at begynde med kunne ingen sove eller spise. Gradvist blev de dog beroliget af Bahá'u'lláhs venlige og milde ord og accepterede, at de fleste ville blive frataget den gave, det var at ledsage Ham på den næste etape af Hans eksil. Som et tegn på Sin kærlighed skrev Han med Sin egen håndskrift en tavle til hver af de troende, der boede i byen - mænd, kvinder og børn.

I nærheden af Baghdad var der en smuk have fuld af roser, og rosen var Bahá'u'lláhs yndlingsblomst. Om eftermiddagen den 22. april forlod Han byen og gik ind i haven. De troende, og faktisk en stor del af befolkningen i Baghdad, blev ramt af sorg. Bábísamfundet, som nu var helt genoplivet gennem Bahá'u'lláhs kærlige omsorg, var kommet ind i endnu en krise. Hvad ville fremtiden være for denne unge tro, hvis eneste Håb var ved at blive forvist til et sted så langt væk fra flertallet af dens tilhængere? Det svar, der ventede de sønderknuste venner, som var samlet for at tage afsked med Ham, var overvældende. Bahá'u'lláh ville rive de slør væk, der skjulte Hans sande Stade, og erklære, at Han var Den Lovede for Alle Tider.

Bahá'u'lláh opholdt Sig i haven, der i dag er kendt som Ridvánhaven, i tolv dage, før Han rejste til Konstantinopel [Istanbul]. Hans fjender havde forsøgt at slå et fatalt slag mod Sagen ved at adskille Ham fra dens tilhængere. Men Gud gjorde afskeden til en anledning til stor glæde. Erklæringen om Hans Mission skabte nyt liv i Hans ledsageres sjæle. Dette var Dagenes Dag, som Báb havde forberedt dem på. Bahá'u'lláh Selv har sagt, at på den Dag "blev alt skabt nedsænket i renselsens hav".⁴³

Man ved ikke meget om detaljerne i de samtaler, Bahá'u'lláh havde med den strøm af besøgende, Han modtog i Ridvánhaven. De følgende ord fra historikeren Nabíl giver os kun et glimt af herligheden i de dage:

"Hver dag, for dæmringstimen plukkede gartnerne roserne, som stod langs havens fire alléer og lagde dem i en bunke midt på gulvet i Hans velsignede telt. Så mægtig var bunken, at når Hans ledsagere samledes for at drikke morgente i Hans nærvær, var de ude af stand til at se hinanden tværs over den. Alle disse roser overdrog Bahá'u'lláh, med Sine Egne hænder, til dem, som Han sendte bort fra Sit nærvær hver morgen, så de på Hans vegne kunne aflevere dem til Hans arabiske og persiske venner i byen . . . En nat, den niende nat med tiltagende måne, var jeg tilfældigvis en af dem, der vågede ved Hans velsignede telt. Da midnatstimen nærmede sig, så jeg Ham gå ud af Sit telt, gå forbi de steder, hvor nogle af Hans ledsagere sov, og begynde at gå frem og tilbage langs de månebelyste, blomsterkantede alléer i haven. Så højt lød nattergalenes sang fra alle sider, at kun de, der var nær ved Ham, tydeligt kunne høre Hans stemme. Han fortsatte med at gå, indtil Han stoppede op midt i en af disse alléer og bemærkede: 'Tænk over disse nattergale. Så stor er deres kærlighed til disse roser, at de, søvnløse fra skumring til dæmring, synger deres melodier og med brændende lidenskab føler sig som ét med genstanden for deres tilbedelse. Så hvordan kan de, som hævder at være antændt af Den Elskedes rosenagtige skønhed, vælge at sove?' I tre på hinanden følgende nætter vågede jeg og holdt opsyn omkring Hans velsignede telt. Hver gang jeg gik forbi divanen, som Han lå på, så jeg, at Han var vågen, og hver dag fra morgen til aftenstide så jeg Ham uophørligt optaget af samtale med den strøm af besøgende, som fortsat myldrede ind fra Baghdad. Ikke en eneste gang kunne jeg opdage noget spor af forstillelse i de ord, Han talte."⁴⁴

I dag fejres Ridvánhøjtiden hvert år over hele verden for at mindes Erklæringen om Bahá'u'lláhs Mission. Den varer tolv dage og er den helligste og mest betydningsfulde af alle bahá'ihøjtider.

1. Genfortæl med dine egne ord den drøm, Bahá'u'lláh havde mod slutningen af Sit ophold i Baghdad.

-
-
-
-
-
-
2. Hvad var betydningen af drømmen? _____

3. Hvornår afslørede Bahá'u'lláh Den Hellige Søfarers Tavle? _____

4. Hvad forudsagde Den Hellige Søfarers Tavle? _____

5. Hvad bragte budbringeren fra regeringen til Bahá'u'lláh den dag, hvor Tavlen blev læst op for de venner, der var samlet i Hans nærvær? _____

6. Hvad blev præsenteret for Bahá'u'lláh den følgende dag? _____

7. Hvor havde regeringen besluttet at sende Bahá'u'lláh hen? _____

8. Hvad gjorde Bahá'u'lláh med den sum penge, regeringen havde tilbudt Ham til Hans rejser? _____

9. Hvordan reagerede tilhængerne på nyheden om Bahá'u'lláhs snarlige afrejse? _____

10. Hvad gjorde Bahá'u'lláh som et tegn på Sin kærlighed til de troende i Baghdad? _____

11. Under hvilket navn er haven, hvor Bahá'u'lláh erklærede Sin Mission, nu kendt?

12. Hvor mange dage blev han i denne have? _____
13. Med henvisning til de herlige dage, Bahá'u'lláh tilbragte i Ridvánhaven, fortæller Nabíl os:
- Hver dag, ved daggry _____ gartnerne _____ ,
som stod langs _____
og _____ i en _____ midt på
_____ i Hans _____
 - Så _____ var bunken, at når Bahá'u'lláhs ledsagere
_____ i Hans nærvær, var de _____
_____ tværs over den.
 - Alle disse roser overdrog Bahá'u'lláh med Sine Egne hænder til dem, som Han sendte bort fra Sit nærvær hver morgen, så de på Hans vegne, _____ i byen.
 - En nat var Nabíl tilfældigvis en af dem, _____ .
 - Da midnatstimen nærmede sig, så Nabíl Bahá'u'lláh _____
Sit _____ , gå forbi _____
_____, og begynde at gå
_____ langs _____
_____ i haven.
 - Så højt lød _____
_____, at kun de, _____
tydeligt kunne _____
 - Bahá'u'lláh fortsatte med at gå, indtil _____
_____ og bemærkede: "Tænk over _____ . Så stor er deres _____ til disse _____ , at de, søvnløse fra _____ til _____ , synger deres _____ og med _____ føler sig som ét _____ . Så hvordan kan

de, som _____ at være antændt af _____
_____, vælge at _____?”

h. I tre på hinanden følgende nætter _____ Nabíl og _____.

i. Hver gang Nabíl gik forbi den divan, som Bahá'u'lláh lå på, så han, at Han _____, og hver dag, fra morgen til aften, var Han uophørligt _____, som fortsat _____.

j. Ikke én eneste gang kunne Nabíl opdage _____ i de ord, Bahá'u'lláh talte.

14. Hvad havde Troens fjender forsøgt at opnå ved at skille Bahá'u'lláh fra gruppen af troende, og hvad ønskede Gud i stedet? _____

15. Hvilken højtid fejrer vi i dag som årsdagen for Erklæringen om Bahá'u'lláhs Mission?

16. Hvor længe varer Ridvánhøjtiden, og hvornår fejres den? _____

17. Nu, hvor du har afsluttet studiet af Bahá'u'lláhs forvisning fra Iran til Irak, skal du forberede og holde en kort tale om denne periode i Hans liv.

KAPITEL 22

Nedenfor er der nogle afsnit fra en Tavle, åbenbaret af Bahá'u'lláh. Læs dem højt i din gruppe. Når du gør det, så tænk på Bahá'u'lláhs Erklæring i Ridvánhaven, og lad Hans ord fylde dit hjerte med glæde.

“Det Guddommelige Forår er kommet, Oh Mest Ophøjede Pen, for Højtiden for Den Alnådige nærmer sig hastigt. Rejs jer og helliggør Guds navn foran hele skabelsen, og lad Hans pris blive fejret på en sådan måde, at alt skabt må blive genoplivet og fornyet. Sig frem, og vær ikke tavs. Lyksalighedens dagstjerne skinner over Vort navn, Den Lyksaliges, horisont, eftersom Guds navns kongerige

er blevet smykket med prydelsen af Din Herres navn, himlenes Skaber. Rejs dig foran Jordens nationer, og udrust dig med dette Allerstørste Navns kraft, og vær ikke af dem, der tøver. . . .

“Kan du opdage nogen, undtagen Mig, Oh Pen, på denne Dag? Hvad er der blevet af skabelsen og tilkendegivelserne deraf? Hvad med navnene og deres rige? Hvor er alt skabt forsvundet hen, hvad enten det er det sete eller det usete? Hvad med universets skjulte hemmeligheder og dets åbenbaringer? Se, hele skabelsen er forsvundet! Intet er ladet tilbage, undtagen Mit ansigt, Den Evigt Blivende, Den Strålende, Den Alherlige.

“Dette er Dagen, hvorpå intet kan ses, undtagen glansen fra det Lys, som skinner fra Din Herres ansigt, Den Barmhjertige, Den Mest Gavmilde. I sandhed, Vi har fået enhver sjæl til at udånde ved hjælp af Vort uimodståelige og altundertrykkende herredømme. Derpå har Vi skabt en ny skabelse som et tegn på Vor nåde til menneskene. Jeg er i sandhed Den Albarmhjertige, Den Ældgamle af Dage . . .

“Sig: Dette er det Paradis, på hvis løvværk ytringens vin har prentet vidnesbyrdet: ‘Han, der var skjult for menneskenes øjne, er blevet åbenbaret, udstyret med herredømme og magt!’ Dette er Paradiset, hvis blades raslen proklamerer: ‘Oh I, som bor i himlene og på Jorden! Der har vist sig dét, som aldrig tidligere er kommet til syne. Han, som fra evig tid havde skjult Sit ansigt for skabelsens syn, er nu kommet.’ Fra den hviskende brise, der svæver midt iblandt dens grene, kommer råbet: ‘Han, som er den suveræne Herre over alle, er blevet åbenbaret. Kongedømmet er Guds,’ medens en brusen kan høres fra de strømmende vande: ‘Alle øjne fryder sig, for Han, som ingen har skuet, hvis hemmelighed ingen har opdaget, har løftet herlighedens slør og afdækket Skønhedens åsyn.’

“Inden for dette Paradis og fra højderne af dets mest ophøjede kamre har Himlens Jomfruer klaget højt og råbt: ‘Fryd jer, I som bebor himlens riger, for Han, som er Den Gamle af Dage, ringer i Den Alherliges navn med Den Mægtigste Klokke midt i himlens hjerte. Gavmildhedens hænder har budt det evige livs bæger rundt. Kom nærmere, og drik i dybe drag. Drik med sundt velbehag, Oh I, som er selve inkarnationen af længsel, I, som er legemliggørelsen af heftig lidenskab!’”⁴⁵

KAPITEL 23

Bahá'u'lláh, Hans familie og den lille gruppe, der ledsagede dem, blev kun i Konstantinopel [Istanbul] i fire måneder. Den persiske regering fortsatte på afstand sin forfølgelse af Én, hvis voksende indflydelse den tydeligvis så som en trussel. Dens ambassadør ved Sultánens hof - herskeren over Det Osmanniske Rige - iværksatte en systematisk kampagne mod Bahá'u'lláh. Det miljø, som Sultánen, hans ministre og deres medarbejdere levede i, var præget af forræderi, intriger og hyklery. Bahá'u'lláh nægtede at have noget at gøre med medlemmerne af hoffet og deres uværdige mål. Det gjorde det endnu lettere for den persiske ambassadør at fylde myndighedernes hjerner med beskyldninger og løgne. Hans uophørlige indsats var effektiv, og til sidst blev der udstedt en ordre om at forvise Bahá'u'lláh til byen Adrianopel [Edirne], endnu længere væk fra den persiske grænse.

Bahá'u'lláhs svar på ordren var en handling af ekstraordinært mod. Han åbenbarede straks en lang Tavle, hvor Han henvendte sig til Sultánen selv, irettesatte ham og hans ministre og afslørede deres umodenhed og inkompetence. Tavlen blev afleveret til Sultánens premierminister i en forseglede kuvert. Det siges, at da han åbnede brevet og begyndte at læse det, blev han bleg og bemærkede: "Det er, som om Kongernes Konge udstedte Sin befaling til Sin mest ydmyge vasalkonge og regulerede hans adfærd."⁴⁶

Den tolv dage lange rejse fra Konstantinopel til Adrianopel var ekstremt vanskelig for Bahá'u'lláh og Hans familie, som nu havde begivet sig ud på rejsen til deres tredje eksil. Det var december måned, og vejret var bidende koldt. Kun ved at tænde et bål for at tø isen op kunne de få vand fra kilder undervejs. De fleste af de fordrevne havde ikke det nødvendige tøj til at beskytte sig mod det barske vejr.

Bahá'u'lláh kom til Adrianopel den 12. december 1863 og blev i byen i alt fire et halvt år. Denne periode var igen præget af smertefulde kriser og storslåede sejre. Efterhånden som Bahá'u'lláhs indflydelse voksede, brændte jalousiens ild kraftigere i Mírzá Yahyás hjerte. Han blev mere og mere dristig i sin modstand og gjorde sit bedste for at forhindre bábíerne i at acceptere Guds Manifestation for Denne Dag. De problemer, han forårsagede, skabte ikke kun vanskeligheder inden for samfundet selv; det gav også Troens eksterne fjender ammunition, som de brugte til at lancere yderligere angreb mod Bahá'u'lláh og Hans tilhængere. Mírzá Yahyás forræderi syntes ikke at have nogen grænser. Han besluttede endda at forgifte Bahá'u'lláh, og efter mange intriger og anstrengelser nåede han til sidst sit mål. Effekten af giften på Bahá'u'lláh var alvorlig, og selvom Han kom sig, havde Han en rystende hånd indtil slutningen af Sit liv.

Adrianopel vil selvfølgelig ikke blive husket for Mírzá Yahyás skammelige handlinger, men for de store sejre, som Bahá'u'lláh opnåede i byen. Det var derfra, Bahá'u'lláh sendte mange af Sine Tavler til verdens konger og herskere og forkyndte Sin tro vidt og bredt.

Hans offentlige proklamation repræsenterede den tredje fase i en gradvis proces, hvorigennem Hans Mission blev gjort kendt for menneskeheden. Den første fase begyndte i Síyáh-Chál i Tehran, da Den Guddommelige Ånd åbenbarede sig for Bahá'u'lláh og meddelte Ham, at Han var bæreren af Guds Budskab for Denne Dag. Selv om fødslen af Hans Åbenbaring forblev ukendt i et årti, vakte den, som daggryet, sovende sjæle, vækkede de modtagelige og forberedte dem på at genkende Bahá'u'lláh. Den anden fase begyndte i Ridvánhaven, hvor Han erklærede Sin Mission for nogle af de venner, der var samlet for at tage afsked med Ham. Nu var et lille antal begunstigede sjæle klar over Hans Stade. Den tredje fase var den universelle forkyndelse af Hans Mission. Den begyndte i Konstantinopel, tog fart i Adrianopel og nåede sine største højder i 'Akko, det næste og sidste sted for Hans eksil.

1. Hvor længe opholdt Bahá'u'lláh Sig i Konstantinopel? _____
2. Hvorfor var Hans ophold i Konstantinopel så kort? _____

3. Hvorfor blev Bahá'u'lláh ikke involveret i Sultánens hof under Sit ophold i hovedstaden? _____

4. Hvordan udnyttede den persiske ambassadør, at Bahá'u'lláh nægtede at have noget at gøre med medlemmerne af hoffet og deres uværdige mål? _____

5. Hvor blev Han forvist til næste gang? _____
6. Hvorfor ville den persiske regering have Ham sendt længere væk fra landets grænser? _____

7. Hvad gjorde Bahá'u'lláh, da Han modtog nyheden om Sin forvisning fra Konstantinopel? _____

8. Hvad bemærkede Sultánens premierminister, da han læste Bahá'u'lláhs brev? _____

9. Hvornår ankom Bahá'u'lláh til Adrianopel? _____
10. Hvor længe blev han i den by? _____
11. Hvad var den mest betydningsfulde udvikling, der fandt sted i Adrianopel? _____

12. Hvor mange faser gennemgik Bahá'u'lláhs Erklæring om Sin Mission til menneskeheden? _____
13. Hvad var den første fase? _____

14. Hvad var den anden fase? _____

15. Hvad var den tredje fase? _____

KAPITEL 24

Mírzá Yahyás åbne modstand mod Bahá'u'lláh i Adrianopel skabte stor uro blandt den lille gruppe af eksilerede, hvoraf mange kun lige var begyndt at få et glimt af Bahá'u'lláhs Stade. Det gav Sagens fjender, som havde to regeringer bag sig - den persiske og den osmanniske - den mulighed, de behøvede for at slå endnu et slag mod den nyfødte Gudstro. Pludselig en morgen blev Bahá'u'lláhs hus omringet af soldater, og alle blev bedt om at forberede sig på øjeblikkelig afrejse. I et stykke tid vidste ingen, hvad deres skæbne ville blive. Den største frygt i de flestes hjerter var at blive adskilt fra deres Elskede, for der gik rygter om, at Bahá'u'lláh og Hans familie ville blive forvist til ét sted, mens de andre ville blive tvunget til at sprede sig. Til sidst stod det klart, at Bahá'u'lláh skulle forvises til fængselsbyen 'Akko, og Mírzá Yahyá til øen Cypren. Størstedelen af de forviste, omkring 70, blev sendt til 'Akko, heriblandt de to mest ondsksfulde tilhængere af Mírzá Yahyá. Fire af Bahá'u'lláhs ledsagere blev derimod sendt i eksil med Mírzá Yahyás gruppe til Cypren.

Bahá'u'lláh og Hans familie forlod Adrianopel den 12. august 1868, og efter en vanskelig rejse til lands og til vands ankom de til 'Akko den 31. august. Indbyggerne i 'Akko var vant til, at der kom fanger, da byen blev brugt af osmannerne som forvisningssted for kriminelle og agitatorer. Denne gang fik de at vide, at de nyankomne var fjender af staten, af Gud og Hans religion. Sultánen havde beordret, at de skulle holdes indespærret under strengt opsyn i tillid til, at de barske forhold i 'Akko ville føre til deres endelige udryddelse. Sultánens ordre var blevet læst offentligt op i moskeen, og alle forstod, at disse persere var blevet dømt til evigt fængsel, og at det var strengt forbudt at omgås dem.

Da de gik i land i 'Akko, blev de ført til hærens kaserne, hvor en del af kasernen skulle være deres fængsel. De blev frataget mad og drikke den første nat, og fra da af fik de hver dag tildelt tre brød af dårlig kvalitet. Snart blev alle, undtagen to, syge, og kort efter døde tre af dem. Vagterne nægtede at begrave de døde uden at få betalt de nødvendige udgifter. Et lille bedetæppe, som Bahá'u'lláh brugte, blev solgt, og beløbet blev givet til vagterne. Senere fandt man ud af, at de ikke havde holdt deres ord og havde begravet de døde uvaskede, uindsvøbte og uden kister. De havde faktisk fået det dobbelte af det beløb, der skulle bruges til begravelsen.

Selvom forholdene i fængslet gradvist blev bedre, var de første år i 'Akko en periode med svære lidelser for Bahá'u'lláh. Det, Han havde udholdt i Síyáh-Chál, var udelukkende blevet påført Ham af Troens ydre fjender. Uroen i Adrianopel var af intern karakter. Krisen i de første år i 'Akko blev dog fremkaldt af både eksterne og interne kræfter. Han henviser selv til denne periode med ord som det følgende:

“Vid du, at da Vi ankom til denne plet, valgte Vi at betegne den som ‘Det Største Fængsel’. Skønt Vi tidligere i et andet land (Tehran) var blevet kastet i lænker og

fodlænker, afviste Vi alligevel at kalde det ved dette navn. Sig: Tænk derover, Oh I som er skænket forståelse!”⁴⁷

På trods af Sultánens ordre om, at ingen måtte omgås Bahá'u'lláh og Hans familie, foretog et antal troende i Persien den lange rejse til 'Akko, ofte til fods, i håb om at blive lukket ind i Hans nærvær. Da de ankom, stod disse hengivne sjæle, som ikke kunne nærme sig Ham, på afstand med front mod Hans fængsel, tilfredse med at få et glimt af Hans skikkelse gennem tremmerne i Hans vindue. Et vink med Hans velsignede hånd var tilstrækkelig belønning for måneders rejse, og de fleste vendte derefter hjemad, taknemmelige for den gavmildhed, de havde modtaget.

Den mest tragiske begivenhed i denne periode var Bahá'u'lláhs søns pludselige død, Mírzá Mihdí, kendt som den Reneste Gren. En aften stod han på kasernens tag og gik frem og tilbage i bøn og meditation, da han faldt gennem et ovenlysvindue ned på en trækasse på gulvet nedenunder. Hans brystkasse var gennemboret, og selvom en læge blev tilkaldt, var der ikke noget at gøre. Inden for 22 timer var han død. Før han døde, spurgte Bahá'u'lláh Den Reneste Gren, hvad han ønskede sig. Han svarede: “Jeg ønsker, at Bahás folk må blive i stand til at opnå Dit nærvær.” “Og sådan skal det blive,” sagde Bahá'u'lláh: “Gud vil imødekomme dit ønske.”⁴⁸

Hvor svære Bahá'u'lláhs lidelser end var i Det Største Fængsel, må man huske på, at Hans forvisning til 'Akko var opfyldelsen af fortidens profetier. Det var i 'Akko, at Sandhedens Sol skulle skinne i Sin fulde pragt i 24 år. Det var i denne periode, at Bahá'u'lláh under et besøg på Karmelbjerget i det nærliggende Haifa udpegede det sted for 'Abdu'l-Bahá, hvor Bábs Gravmæle senere skulle opføres. Det skulle blive Hans eget hvilested i Bahjí, i udkanten af 'Akko, der ville komme til at udgøre det helligste sted på Jorden, som Hans tilhængere over hele kloden dagligt ville vende sig mod i bøn. Det ville være i området omkring Bábs Hellige Gravmæle, at sædet for Det Universelle Retfærdighedens Hus ville blive rejst. Tvillingebyerne Haifa og 'Akko skulle blive det åndelige og administrative verdenscenter for Bahá'ítroen. Det var således med disse ord, at Bahá'u'lláh i en Tavle, der blev åbenbaret i de første år i Adrianopel, havde hentydet til Sin forvisning til 'Akko:

“Ved Vor ankomst blev Vi budt velkommen med bannere af lys, hvorpå Åndens Stemme gjaldede og sagde: ‘Snart vil alle, som bor på Jorden, melde sig under disse bannere.’”⁴⁹

1. Hvordan udnyttede Troens ydre fjender de problemer, som Mírzá Yaḥyá forårsagede i Adrianopel, til deres egen fordel? _____

2. Hvor blev Bahá'u'lláh derefter forvist til? _____
3. Hvor blev Mírzá Yaḥyá sendt hen? _____
4. Hvor mange ledsagede Bahá'u'lláh til 'Akko? _____
5. Hvorfor tror du, at nogle af Bahá'u'lláhs tilhængere blev sendt til Cypern sammen med Mírzá Yaḥyá, og at to af Yaḥyás tilhængere blev sendt til 'Akko? _____

-
-
6. På hvilken dato forlod Bahá'u'lláh Adrianopel? _____
7. På hvilken dato ankom Han til 'Akko? _____
8. Hvilke ordrer havde Sultánen givet angående fængslingen af Bahá'u'lláh og dem, der ledsagede Ham? _____

9. Hvordan fik folk i 'Akko kendskab til ordrene? _____

10. Hvor blev Bahá'u'lláh og Hans ledsagere ført hen ved deres ankomst til 'Akko? _____

11. Beskriv kort forholdene de første par dage i fængslet: _____

12. Hvilket navn gav Bahá'u'lláh 'Akko? _____
13. Hvad var den mest tragiske begivenhed, der skete i de første år i 'Akko? _____

14. Under hvilke omstændigheder rejste de første pilgrimme til 'Akko? _____

15. Beskriv med dine egne ord omstændighederne omkring Den Renestes Grens død.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
16. Hvor mange år opholdt Bahá'u'lláh Sig i 'Akko og omegn? _____
 17. Hvad gjorde Bahá'u'lláh 'Abdu'l-Bahá opmærksom på, da De besøgte Karmelbjerget i Haifa? _____
 18. Hvad er det helligste sted på Jorden, og hvor ligger det? _____
 19. Hvor ligger Sædet for Det Universelle Retfærdighedens Hus? _____
 20. Hvor er Bahá'ítroens åndelige og administrative verdenscenter? _____
 21. Ved du, hvad pilgrimme gør i dag, når de besøger Haifa og 'Akko? Du kan eventuelt bede en ven i dit lokalsamfund, som har været på pilgrimsrejse i Det Hellige Land, om at fortælle dig om det.

KAPITEL 25

I 'Akko fortsatte Bahá'u'lláh Sin universelle proklamation. Her er nogle uddrag, som Han fra Adrianopel og 'Akko henvendte til verdens konger og herskere:

Til den franske kejser, Napoleon III:

“ Oh Konge af Paris! Bed præsten indstille kløkkeringningen. Ved Gud, Den Ene Sande! Den Mægtigste Klokke er fremstået i form af Ham, som er Det Største Navn . . . ”⁵⁰

Til Nicolaevitch Alexander II, zar af Rusland:

“Rejs dig blandt menneskene i denne altbetvingende Sags navn, og kald så nationerne til Gud, Den Ophøjede, Den Mægtige.”⁵¹

Til dronning Victoria af England:

“Læg dit begær til side, og vend så dit hjerte mod din Herre, Den Ældgamle af Dage. Vi nævner dig for Guds skyld og ønsker at dit navn må blive ophøjet gennem din ihukommelse af Gud, Jordens og himlens Skaber.”⁵²

Til William I, konge af Preussen:

“Vogt dig for, at ikke hovmod skal afskære dig fra at erkende Daggryet for Guddommelig Åbenbaring, at ikke jordisk begær som et slør skal adskille dig fra Tronens Herre i det høje og Jorden derunder.”⁵³

Til Frans Josef, den østrigske kejser:

“Luk dine øjne op, så du kan se dette herlige Syn og genkende Ham, som du påkalder ved dag og ved nat, og skue Lyset, der skinner over denne strålende Horisont.”⁵⁴

Til Sultán 'Abdu'l-'Azíz fra Det Osmanniske Rige:

“Læg ikke gudsfrygten bort, og vær af dem som handler retskaffent. Saml de ministre omkring dig, fra hvem du kan fornemme duften af tro og retfærdighed, og rådslå med dem, og vælg, hvad der er bedst i dine øjne, og vær af dem, som handler gavmildt.”⁵⁵

Til Nāṣiri'd-Dín Sháh af Persien:

“Vi beder om, at Han ud af Sin gavmildhed - ophøjet være Han - gennem dette fangenskab, må løse menneskene fra kæder og lænker og med oprigtige ansigter få dem til at vende sig mod Hans Åsyn, Han, som er Den Mægtige, Den Gavmilde. Han er rede til at svare enhver, der kalder på Ham, og Han er nær ved dem, som fører fortrolig samtale med Ham.”⁵⁶

Til USAs herskere og præsidenterne for dets republikker:

“ Helbred den nedbrudte med retfærdighedens hænder, og knæk den udfarende tyrann med staven i jeres Herres bud, Han der er Herren, Forordneren, Den Alvise.”⁵⁷

Til pave Pius IX:

“Ordet, som Sønnen tilbageholdt, er gjort åbenbart. Det er blevet sendt ned i form af Den Menneskelige Helligdom på denne dag. Velsignet være Herren, som er Faderen! Han er i sandhed kommet til nationerne i Sin højeste majestæt.”⁵⁸

Til alle munkeordner i Den Kristne Kirke:

“Oh forsamling af munke! Lev ikke afsondret i kirker og klostre. Træd frem med Min tilladelse, og beskæftig jer med det, som vil gavne jeres sjæle og menneskenes sjæle.”⁵⁹

KAPITEL 26

Fire måneder efter Den Reneste Grens pludselige død måtte Bahá'u'lláh og Hans ledsagere flyttes fra kasernen for at gøre plads til nogle af hærens tropper. Han og Hans familie blev placeret i flere huse i korte perioder og flyttede til sidst ind i det hus, der i dag er kendt som 'Abbúds Hus. De forblev under opsyn og var omgivet af en befolkning, der, påvirket af Sultánens ordrer, var uvenlige og fjendtlige over for dem.

Med tiden kom folk i 'Akko dog til at anerkende uskylden hos denne lille gruppe af eksilerede fra Persien, og betingelserne for deres indespærring blev lempet. En stor del af forandringen skyldtes 'Abdu'l-Bahá, som havde meget kontakt med byens indbyggere og var i stand til at vise bahá'íernes sande motiver og ånden i Sin Fars lære for dem. Til sidst kunne Bahá'u'lláh forlade byen 'Akko og besøge nærliggende steder. Efter at have været indespærret så længe i en trøstesløs by, kunne Han nu tilbringe noget tid på landet og nyde skønheden og det grønne i den natur, Han elskede så højt.

De sidste år i Sit liv tilbragte Bahá'u'lláh i palæet i Bahjí, lige uden for 'Akko. Det blev bygget, mens Han var fængslet inden for bymurene, men ejeren flyttede fra det, da der udbrød en epidemi i området. 'Abdu'l-Bahá var i stand til at erhverve det til Sin elskede Far, idet Han først lejede det og senere købte det.

På dette tidspunkt havde holdningen til Bahá'u'lláh og Hans tilhængere ændret sig fuldstændigt, ikke bare i 'Akko, men også i de nærliggende områder i Syrien og Libanon. Selv om Sultánens ordre stadig var gældende, og Han formelt set var fange under streng indespærring, var Han i virkeligheden lige så æret og respekteret som en konge. Selv regionens embedsmænd kom for at søge Hans råd og vejledning. Sådan er kraften i Bahá'u'lláhs Åbenbaring, at den kan forvandle menneskets hjerte.

I løbet af disse år i 'Akko og Bahjí åbenbarede Bahá'u'lláh enorme mængder af vejledning, der vil gøre det muligt for menneskeheden at opbygge en strålende verdenscivilisation. Det mægtigste af de værker, der flød fra Hans Pen, var Kitáb-i-Aqdas, Hans Guddommelige Ordning, der blev åbenbaret i 'Abbúds hus omkring 1873. Shoghi Effendi, der henviser til Bahá'u'lláhs Skrifter i Det Hellige Land, forklarer:

“Når vi undersøger det enorme felt, som Bahá'u'lláhs skrifter i denne periode omfatter, synes de at falde i tre adskilte kategorier. Den første omfatter de skrifter, som udgør fortsættelsen af erklæringen af Hans Mission i Adrianopel. Den anden inkluderer lovene og forordningerne i Hans Guddommelige Ordning, som for størsteparten er blevet optegnet i Kitáb-i-Aqdas, Hans Helligste Bog. Til den tredje kategori må henregnes de tavler, som delvis gør rede for og delvis genbekræfter de fundamentale læresætninger og principper, der ligger til grund for den Guddommelige Ordning.”⁶⁰

Den store udbredelse af Bahá'u'lláhs Tro i den vestlige verden begyndte ikke i Hans egen levetid; det måtte vente til perioden under 'Abdu'l-Bahás ledelse. Hans lære var dog blevet introduceret til lande i Vesten af nogle få, der var opmærksomme på fangen fra 'Akko, som havde en bemærkelsesværdig indflydelse på dem, Han kom i kontakt med. I foråret 1890, mod slutningen af Bahá'u'lláhs liv, kom Edward Granville Browne, en velkendt orientalist fra Cambridge i England, for at mødes med Ham. De følgende uddrag er fra hans referat af det historiske interview:

“... min opvarter stoppede op et øjeblik, mens jeg tog mine sko af. Så trak han med en hurtig håndbevægelse forhængen fra og trak det igen på plads, idet jeg passerede, og jeg befandt mig nu i et stort værelse, hvor der, langs med den øvre væg, strakte sig en lav divan, mens der ved væggen over for døren var placeret to eller tre stole. Skønt jeg havde en uklar anelse om, hvor jeg skulle hen, og hvem jeg skulle se (for man havde ikke givet mig nogen tydelig tilkendegivelse), så gik der et sekund eller to, før jeg med en hjertebanken af undren og ærefrygt blev helt bevidst om, at værelset ikke var mennesketomt. I hjørnet, hvor divanen stødte op mod væggen, sad der en vidunderlig og ærværdig skikkelse, med en hovedbeklædning af filt, af den slags, der af dervisher kaldes táj (men af usædvanlig højde og snit), omvundet med en lille hvid turban rundt om den nederste kant. Hans ansigt, som jeg stirrede ufravendt på, kan jeg aldrig glemme, skønt jeg ikke kan beskrive det. De gennemborende øjne syntes at læse selve ens sjæl; kraft og autoritet var prentet på den fyldige pande, mens dybe furer antydede en alder, som det kulsorte hår og skæg, der flød sammen i overflod næsten helt ned til midjen, syntes at gøre til skamme. Der var intet behov for at spørge, i hvis nærvær jeg stod, da jeg bøjede mig ned for én, som er målet for en hengivenhed og kærlighed, som konger måtte misunde og kejsere forgæves sukke efter!

“En mild værdig stemme bad mig tage plads og fortsatte så:—**‘Priset være Gud, at du er nået frem! . . . Du er kommet for at se en fange og en landsforvist . . . Vi ønsker kun alt godt for verden og nationernes lykke; alligevel anser de Os for en, der ophidser til strid og oprør og fortjener trældom og forvisning . . . At alle nationer skulle blive forenet i tro og alle mennesker blive som brødre; at hengivenhedens og enhedens bånd mellem menneskenes sønner skulle blive styrket; at religionsforskelle skulle ophøre og forskelle i race blive ophævet - hvilken fortræd er der i dette? . . . Dog, sådan vil det blive; disse frugtesløse stridigheder, disse ødelæggende krige vil svinde bort og ‘Den Største Fred’ vil komme ... Har I ikke også behov for dette i Europa? Er dette ikke, hvad Kristus forudsagde? Alligevel ser Vi jeres konger og regenter hellere ødsle deres skatte på midler til ødelæggelse af den menneskelige race end på det, som ville bidrage til menneskehedens lykke . . . Disse stridigheder og denne blodsudgydelse og splid må høre op og alle mennesker blive som én slægt og én familie . . . ‘Lad ikke et menneske rose sig af, at det elsker sit land; lad det snarere rose sig af, at det elsker alle mennesker. . . .’”⁶¹**

1. Under hvilke omstændigheder blev Bahá'u'lláh og Hans ledsagere fjernet fra kasernen?

2. Hvad hedder det hus i 'Akko, som Bahá'u'lláh og Hans familie til sidst flyttede ind i?
3. Hvordan ændrede deres livsvilkår sig i 'Akko? _____

4. Hvad var det, der forårsagede denne ændring? _____

5. Hvad hedder det palæ, hvor Bahá'u'lláh tilbragte de sidste år af Sit liv? _____

6. Under hvilke omstændigheder erhvervede 'Abdu'l-Bahá palæet i Bahjí? _____

7. Hvad er det vigtigste værk, som Bahá'u'lláh åbenbarede i Sine år i 'Akko? _____

8. Hvor blev det åbenbaret og hvornår? _____

9. Hvilke tre kategorier forklarer Shoghi Effendi, at Bahá'u'lláhs Skrifter i denne periode falder ind under?
- a. _____

- b. _____

- c. _____

10. Nævn nogle af lovene i Bahá'u'lláhs Guddommelige Ordning? _____

11. Nævn nogle af læresætningerne og principperne i Hans Guddommelige Ordning? _____

12. Hvem var Edward Granville Browne? _____

13. Hvilke ord bruger Edward Granville Browne til at beskrive, hvordan det føltes at være i Bahá'u'lláhs nærvær, da han bøjede sig for Ham? _____

14. Ifølge Edward Granville Brownes nedskrevne ord:
- Hvad siger Bahá'u'lláh, at Hans ønske er? _____

 - Hvad siger Han, at alle nationer skal blive? _____

 - Hvad ønsker Han at se styrket? _____

 - Hvad opfordrer Han til at holde op med? _____
 - Hvad opfordrer Han til at annullere? _____
 - Hvad forudsiger Han? _____

 - Hvad siger Bahá'u'lláh, at vi hver især skal rose os af? _____

KAPITEL 27

Kitáb-i-Aqdas er ikke en stor bog; den består kun af 190 afsnit. Men den indeholder de grundlæggende love og forordninger for den fremtidige verdenscivilisation. Shoghi Effendi refererer til den som Moderbogen for Bahá'u'lláhs Guddommelige Orden og Charteret for Hans Nye Verdensorden. Du vil studere afsnit fra Kitáb-i-Aqdas gentagne gange i løbet af dit liv, mens du stræber efter at tilpasse dine tanker og gerninger til Guds bud. Indtil videre foreslås det, at du gør dit bedste for at lære de første fem afsnit udenad.

“Den første pligt, Gud har foreskrevet Sine tjenere, er erkendelsen af Ham, der er Hans Åbenbarings Morgengry og Hans loves Kilde, og som repræsenterer Guddommen både i Hans Sags Kongerige og i skabelsens verden. Hvem der end udfører denne pligt har opnået alt godt; og hvem der end berøves den, er faret vild, endskønt han måtte være ophav til enhver retskaffen gerning. Det påhviler enhver, som opnår dette mest ophøjede stade, denne tinde af transcendent herlighed, at overholde enhver bestemmelse fra Ham, der er verdens Attrå. Disse dobbelte pligter er uadskillelige. Den ene er uantagelig uden den anden. Således er det blevet forordnet af Ham, som er Kilden til Guddommelig inspiration.

“De, som Gud har skænket indsigt, vil beredvilligt erkende, at de forskrifter, som Gud har fastlagt, udgør de ypperste midler til opretholdelse af orden i verden og dens folkeslags sikkerhed. Den, som vender sig bort fra dem, bliver regnet blandt de ynkelige og tåbelige. Vi har i sandhed beordret jer til at afvise jeres skadelige lidenskaber og fordærvede begærs krav og ikke overskride de grænser, som Den Højestes Pen har fastsat, for disse er livets åndepust for alt skabt. Den Guddommelige visdoms og ytrings oceaner har rejst sig ved Den Albarmhjertiges brises åndepust. Skynd jer at slukke jeres tørst, Oh mennesker med forståelse! De, som har krænket Guds Pagt ved at bryde Hans bud og har vendt ryggen til, har fejlet alvorligt i Gud, Han, Den Altbesiddende, Den Højestes, øjne.

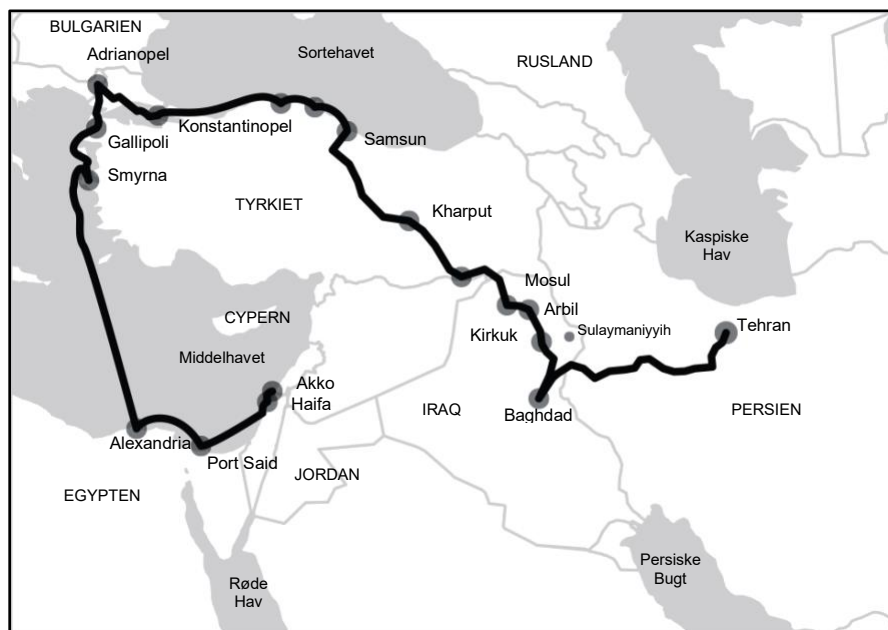
“Oh I verdens folkeslag! I skal visselig vide, at Mine bud er Mit kærlige forsyns lamper blandt Mine tjenere og nøglerne til Min barmhjertighed for Mine skabninger. Således er det blevet sendt ned fra din Herres, Åbenbaringens Herres Viljes himmel. Skulle noget menneske smage sødmen i de ord, som Den Albarmhjertiges læber har ønsket at ytre, ville han, skønt Jordens skatte måtte være i hans besiddelse, forsage dem hver og én, for at kunne forsvare sandheden i blot ét af Hans bud, der skinner over Hans gavmilde varetægts og kærlige omsorgs Morgengry.

“Sig: Fra Mine love kan Min klædnings sødmefulde vellugt fornemmes, og ved deres hjælp vil Sejrens bannere blive plantet på de højeste tinder. Min magts Tunge har fra Min almægtige pragts himmel rettet disse ord til Min skabelse: ‘Overhold Mine bud af kærlighed til Min skønhed.’ Lykkelig er den elsker, der har indåndet sin Højest Elskedes guddommelige duft fra disse ord, mættet med duften af en nåde, som ingen tunge kan beskrive. Ved Mit liv! Den, der har drukket retfærdighedens udsøgte vin af Min gavmilde gunsts hænder, vil kredse om Mine bud, der skinner over Min skabelses Morgengry.

“Tro ej, at Vi blot har åbenbaret en lovsamling for jer. Nej, snarere, Vi har brudt seglet på den udsøgte Vin med kraftens og magtens hånd. Dette bevidnes af det, som Åbenbaringens Pen har åbenbaret. Meditér over dette, Oh mennesker med indsigt!”⁶²

KAPITEL 28

Selvom Bahá'u'lláhs mange forvisninger blev foretaget på ordre fra to despoter i ledtog med korrupte religiøse embedsmænd, var de i virkeligheden styret af den Almægtige Guds egen hånd. De kræfter, som Guds Manifestation frigjorde, da Han rejste fra sted til sted - fra Sit hjemland til 'Akkos kyster, i hvis nærhed Hans Tros åndelige og administrative centrum skulle etableres - er uoverskuelige. Kortet nedenfor, som viser ruten for Hans eksiler, kender du fra dit studie af Bog 2. I lyset af den indsigt, du har fået i denne del, kan du nu bruge lidt tid på at meditere over den åndelige betydning af det, der skete på hvert af de mest bemærkelsesværdige steder. Og når du tænker på de utallige begivenheder, der er forbundet med Hans liv, og får endnu et glimt af Hans storhed og herlighed, Hans magt og ophøjethed, så tænک på Hans ord: “Han, der til evig tid er skjult for menneskers øjne, kan aldrig blive kendt undtagen gennem Sin Manifestation, og Hans Manifestation kan ikke fremlægge noget større bevis på sandheden i Sin Mission end beviset i Sin egen Persons vidnesbyrd.”

KAPITEL 29

I løbet af de år, hvor en Guds Manifestation lever iblandt os, spredes Hans ekstraordinære kræfter over hele verden og forårsager en dybtgående forandring i alt det skabtes virkelighed. På denne herlige Dag åbenbarede Bahá'u'lláh Guds Ord for menneskeheden i næsten 40 år og gav verden ubegrænsede muligheder, hvis udfoldelse vil give anledning til en civilisation af ufattelig skønhed. Disse fire årtier med uafbrudt guddommelig Åbenbaring sluttede den 29. maj 1892.

Ni måneder før Sin bortgang havde Bahá'u'lláh udtrykt Sit ønske om at forlade denne verden. Fra det tidspunkt blev det mere og mere tydeligt ud fra tonen i de bemærkninger, Han kom med, at afslutningen på Hans liv på dette jordiske plan nærmede sig. Natten til den 8. maj fik Han en smule feber. Feberen steg den følgende dag, men så ud til at forsvinde. Han fortsatte med at lade nogle af de troende og pilgrimmene mødes med Sig. Det blev dog snart tydeligt, at Han ikke havde det godt. Feberen vendte tilbage, denne gang stærkere end før, og Hans tilstand blev værre. Ved dag gry den 29. maj, i det 75. år af Hans liv, steg Hans ånd op fra denne verden.

Seks dage før Han døde, kaldte Han alle, der var samlet i palæet i Bahjí, til dét, der skulle blive deres sidste møde med Ham. Mens Han lå i sengen, støttet af en af sine sønner, talte Han til dem. "Jeg er meget tilfreds med jer alle," sagde Han. "I har ydet mange tjenester og gjort jer meget ihærdige anstrengelser. I er kommet her hver morgen og aften. Må Gud hjælpe jer til at forblive forenede. Må Han hjælpe jer med at ophøje Skabelsens Herres Sag."⁶³ Tårerne strømmede ned ad kinderne på dem, der var samlet omkring Ham.

Nyheden om Hans død blev straks meddelt Sultānen via telegram. Beskeden begyndte med ordene "Bahás Sol er gået ned" og fortsatte med at informere Sultānen om planerne om at begrave de hellige rester i nærheden af Palæet. Et lille rum i et hus lige vest for Palæet blev

udvalgt, og kort efter solnedgang på selve dagen for Hans bortgang blev Hans jordiske rester stedt til hvile. Nabíl beskriver de dages kval og pine med disse ord: “Det forekommer mig, at den åndelige uro, der var fremkaldt i støvets verden, havde fået alle Guds verdener til at skælve . . . Min indre og ydre tunge er kraftsløs til at skildre den tilstand, vi var i . . . Midt i den herskende forvirring kunne man se en stor mængde indbyggere fra ‘Akko og de nærliggende landsbyer, som var stimlet sammen i markerne rundt om palæet, hulke og slå sig på hovedet, idet de højlydt græd deres sorg ud.”⁶⁴

I en hel uge var der en konstant strøm af sørgende, der kom for at udtrykke deres sorg over for Bahá'u'lláhs familie. Fremtrædende personer fra alle dele af samfundet, herunder muslimer, kristne og jøder, digtere, præster og embedsmænd, deltog i sorgen over tabet af Ham og i lovprisningen af Hans dyder og storhed. Mange af dem hyldede Ham endda skriftligt. Lignende hyldester blev modtaget fra byer i hele regionen, og de blev alle sendt til 'Abdu'l-Bahá, som nu repræsenterede Bahá'u'lláhs Sag. Men disse udtryk for sorg var, med Beskytterens ord, "kun en dråbe sammenlignet med sorgens hav og de utallige beviser på grænseløs hengivenhed, som, da Sandhedens Sol gik ned, strømmede fra hjertene på utallige tusinder, der havde tilsluttet sig Hans Sag og var fast besluttede på at bære dens fane højt i Persien, Indien, Rusland, 'Iráq, Tyrkiet, Palæstina, Egypten og Syrien.”

Når du har reflekteret et øjeblik over ovenstående afsnit, skal du danne par med et andet medlem af din gruppe, og I skal skiftes til at præsentere beretningen om Bahá'u'lláhs bortgang med jeres egne ord.

KAPITEL 30

Efter Bahá'u'lláhs død blev Nabíl valgt af 'Abdu'l-Bahá til at udvælge de uddrag, der udgør teksten til Besøgelsens Tavle. Denne Tavle citeres i Bahá'u'lláhs og Bábs gravmæler. Den bruges også ofte til at mindes deres årsdage. Bahá'u'lláhs bortgang højtideligholdes i de tidlige morgentimer den 29. maj. Når du deltager i sådanne sammenkomster i dit lokalsamfund, vil du blive godt bekendt med teksten i denne Tavle af den største skønhed, hvis du ikke allerede er det. Det er derfor passende, når vi afslutter dette kursus om Bahá'u'lláhs liv, at du læser og reflekterer over den Tavle:

“Lovprisningen, der er gryet fra Dit mest ophøjede Selv, og herligheden, der har strålet fra Din mest funklende Skønhed, hvile på Dig, Oh Du som er Storhedens Manifestation og Evighedens Konge og Herren over alle, der er i himlen og på Jorden! Jeg bevidner, at gennem Dig blev Guds herredømme og Hans rige og Guds majestæt og Hans storhed åbenbaret, og Dagstjerne af urgammel stråleglans har kastet deres lys i Din uforanderlige lovs himmel og Den Usetes Skønhed skinnende over skabelsens horisont. Jeg bevidner endvidere, at ved blot en bevægelse af Din Pen er Din befaling ‘Bliv’ blevet iværksat og Guds skjulte Hemmelighed blevet afsløret og alt skabt kaldt til live og alle Åbenbaringerne sendt ned.

“Jeg vidner ydermere om, at ved Din skønhed er Den Tilbedtes skønhed blevet afsløret, og fra Dit ansigt er Den Attrædes ansigt strålet frem, og ved et ord fra Dig har Du sat skel mellem alt skabt og fået dem, der er Dig hengivne, til at stige op til Din herligheds tinde og de vantro til at falde i den dybeste afgrund.

“Jeg vidner om, at den, der har kendt Dig, har kendt Gud, og den, der har opnået Dit nærvær, har opnået Guds nærvær. Stor er derfor velsignelsen for ham, der har troet på Dig og på Dine tegn, har bøjet sig for Dit herredømme, er blevet hædret ved at møde Dig, har opnået Din viljes velbehag, kredset om Dig og stået foran Din trone. Vé den, der har forbrudt sig imod Dig og har fornægtet Dig, tilbagevist Dine tegn, afvist Dit herredømme, rejst sig imod Dig, hovmodet sig for Dit ansigt, har bestridt Dine vidnesbyrd, er flygtet fra Din lov og Dit herredømme og er blevet regnet til de vantro, hvis navne er blevet indskrevet af Din befalings hånd i Dine hellige Tavler.

“Før derfor, Oh min Gud og min Elskede, fra Din barmhjertigheds og Din kærlige omsorgs højre hånd, Din nådes hellige åndedrag til mig, at de må drage mig bort fra mig selv og fra verden til Din nærheds og Dit nærværs boliger. Magtfuld er Du til at gøre, hvad der behager Dig. Du har i sandhed været Den, der står over alt.

“Guds ihukommelse og Hans lovprisning og Guds herlighed og Hans stråleglans hvile på Dig, Oh Du som er Hans Skønhed! Jeg bevidner, at skabelsens øje aldrig har betragtet nogen mere forurettet end Dig. Alle Dit livs dage var Du nedsænket i et hav af lidelser. På et tidspunkt var Du i lænker og jern, på et andet truedes Du af Dine fjenders sværd. Alligevel, trods alt dette, pålagde Du alle mennesker at overholde, hvad der var blevet Dig foreskrevet af Ham, der er Den Alvidende, Den Alvise.

“Må min ånd blive et offer for den uret, Du led, og min sjæl blive løsepenge for de lidelser Du bar. Jeg bønfalder Gud ved Dig og ved dem, hvis ansigter er blevet oplyst af strålerne fra Dit åsyns lys, og som af kærlighed til Dig har overholdt alt, hvad der blev dem pålagt, om at fjerne de slør, der er kommet mellem Dig og Dine skabninger, og forsyne mig med det gode i denne verden og den kommende. Du er i sandhed Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Alherlige, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Medfølede.

“Velsign Du, Oh Herre min Gud, Det Guddommelige Lotustræ, dets blade, dets grene, dets kviste, dets hovedskud og dets sideskud, så længe Dine mest fremragende betegnelser vil bestå, og Dine mest majestætiske egenskaber vil vare. Beskyt det da mod angriberens onde anslag og tyranniets hærskarer. Du er i sandhed Den Almægtige, Den Mest Magtfulde. Velsign Du også, Oh Herre min Gud, Dine tjenere og Dine tjenerinder, der er nået frem til Dig. Du er i sandhed Den Mest Gavmilde, hvis nåde er uendelig. Ingen Gud er der uden Dig, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Gavmilde.”⁶⁵

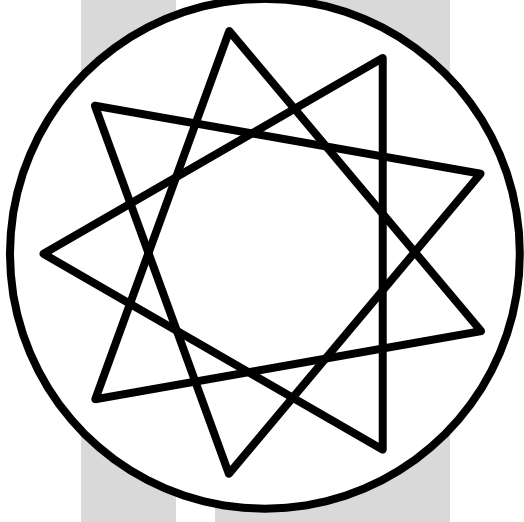
KAPITEL 31

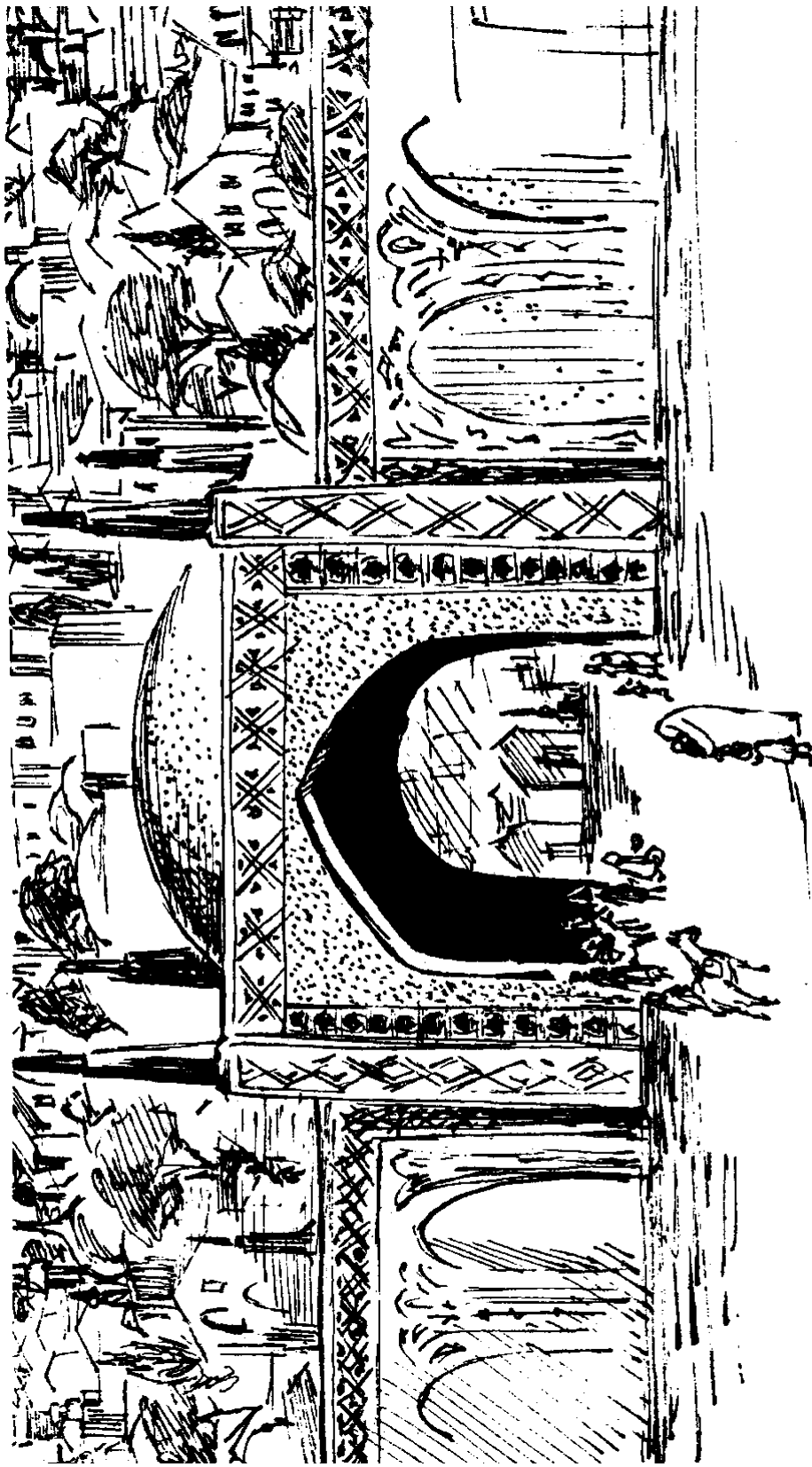
Fra din egen erfaring ved du, at du i de kommende år vil få talrige muligheder for at fortælle historien om Bahá'u'lláhs liv. Du har utvivlsomt delt historien ved mange lejligheder, siden du afsluttede Bog 2, som gav dig en kort, men omfattende beretning om Hans liv, som et af flere uddybende temaer, der skulle udforskes med venner og naboer under en række besøg i deres hjem. Den beretning, du nu har studeret, er mere detaljeret end den, der blev præsenteret

i Bog 2, og du vil i dine samtaler om Bahá'u'lláhs person kunne inddrage den nye viden, du har tilegnet dig om begivenhederne i Hans liv, alt efter omstændighederne. Vigtigere er dog den indsigt, du har fået fra sådanne begivenheder, i arten af Hans Åbenbaring, karakteren af Hans Mission, omfanget af de kræfter, der frigøres ved Hans tilsynekomst og betydningen af denne periode i menneskets historie. Uanset omstændighederne - om det er en kort samtale med en, der er ny i Troen, eller en præsentation under et besøg i en husstand i din landsby eller dit nabolag - er det disse indsigter, der i sidste ende vil påvirke, hvordan du taler om Bahá'u'lláhs person, og hvad du formidler til lytteren. Selvfølgelig vil der være tidspunkter, hvor en simpel præsentation er påkrævet, og de følgende sider kan hjælpe dig i denne henseende.

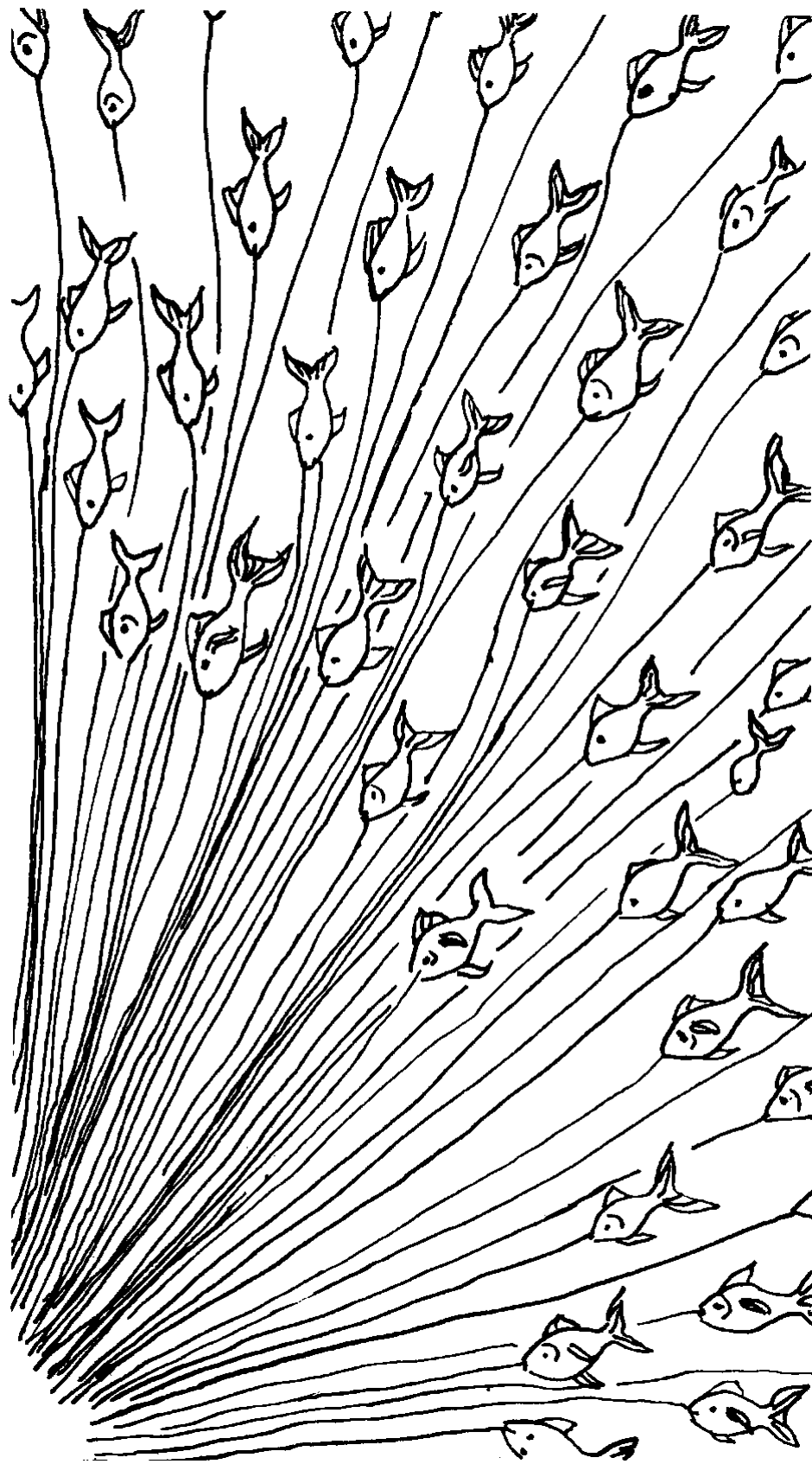
Bahá'u'lláh

Guds herlighed

Bahá'u'lláh blev født den 12. november 1817 i Tehran, hovedstaden i Iran. Fra Sin barndom viste Han tegn på storhed. Han fik lidt undervisning derhjemme, men behøvede ikke at gå i skole, for Han var af Gud udstyret med medfødt viden.

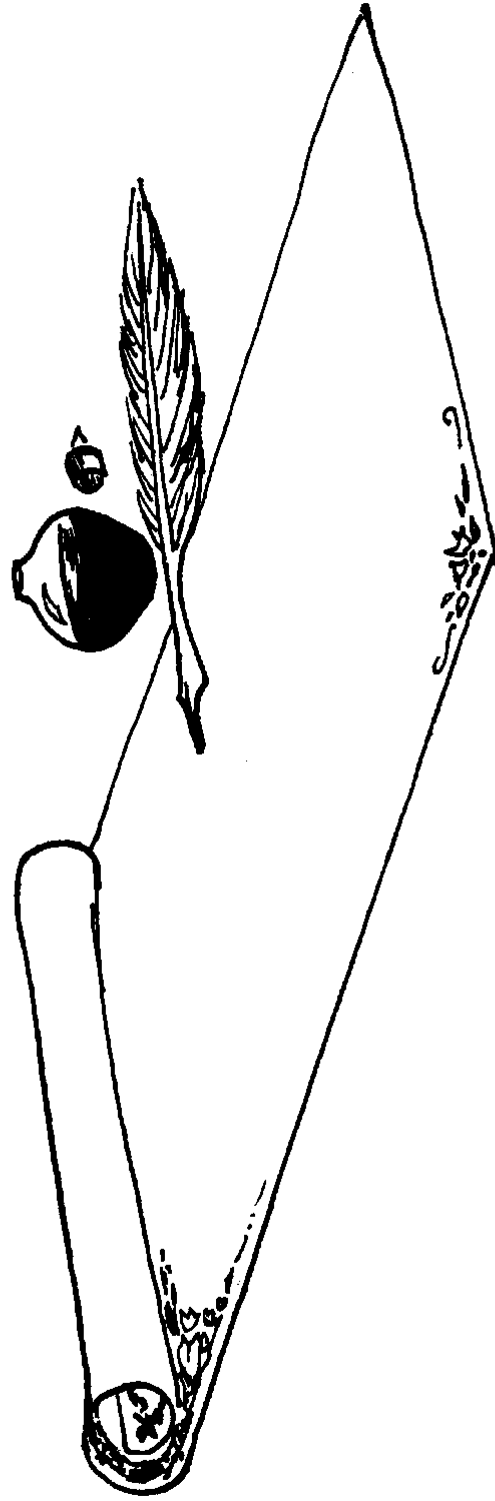

En nat havde Hans far en drøm, hvor han så Bahá'u'lláh svømme i et hav. Lyset, der strålede fra Hans krop, oplyste vandet. Hans lange sorte hår flød i alle retninger, og et væld af fisk fulgte Ham og holdt hver især fast i enden af et hår. Han bevægede sig frit og uhindret. Denne drøm var et af mange tegn på den storslåede skæbne, der ventede

Bahá'u'lláh.

Senere, da Bahá'u'lláh var en ung mand, blev Han tilbuddt et vigtigt embede ved kongens hof, men Han afslog tilbuddet. Han ønskede at bruge Sin tid på at hjælpe de undertrykte, de syge og de fattige og at kæmpe for retfærdighedens sag.

Da Bahá'u'lláh var 27 år gammel, modtog Han en skriftrulle fra Báb, Guds nye Budbringer, som forberedte folket på ankomsten af Ham, som er Den Lovede gennem alle tidsaldre. Bahá'u'lláh accepterede Bábs budskab og blev en af Hans mest entusiastiske tilhængere.

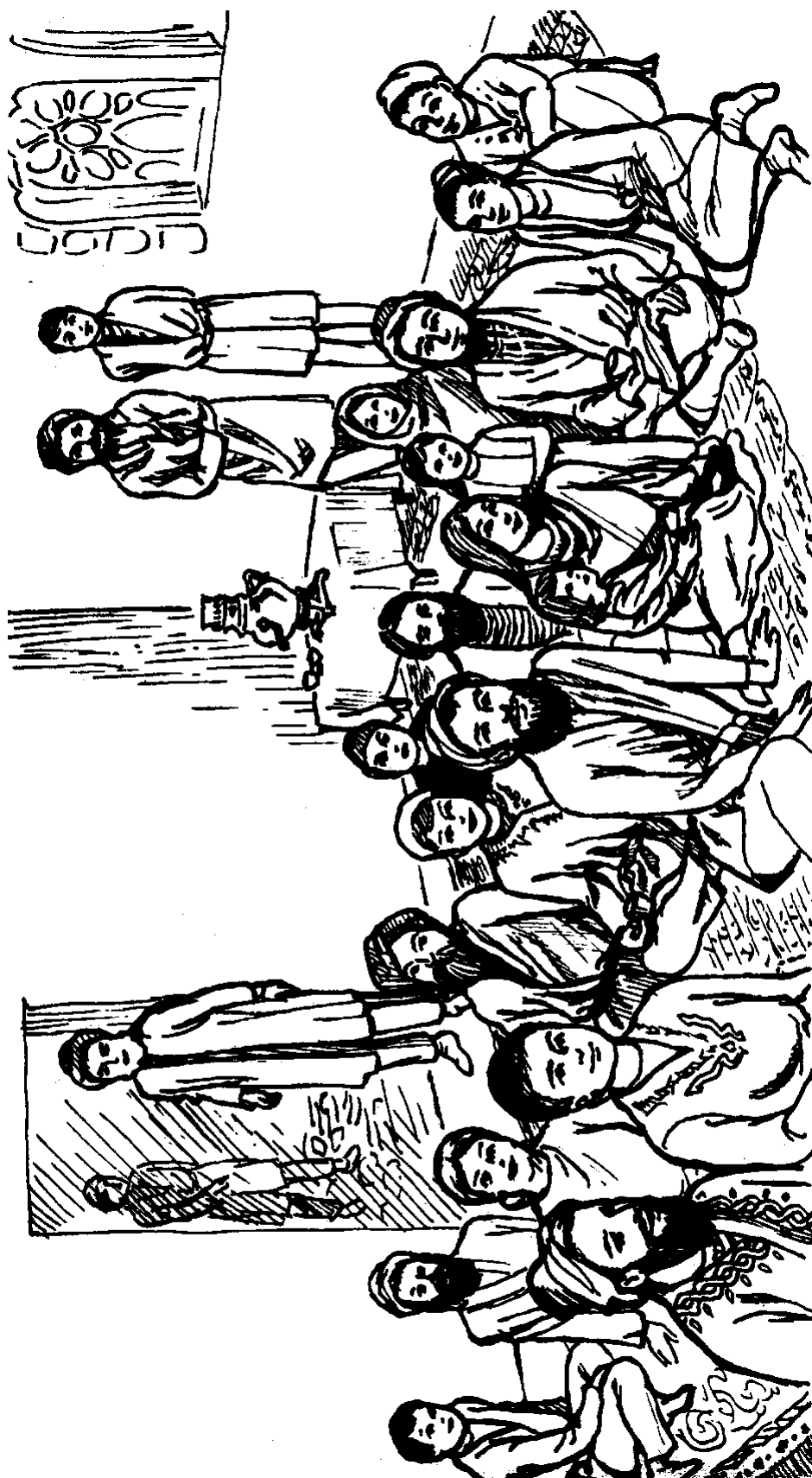
Myndighederne var ikke villige til at acceptere den sandhed, som Báb forkyndte, og de begyndte at forfølge dem, der troede på Ham, og således begyndte Bahá'u'lláhs lidelser. I år 1852 blev Han arresteret og lagt i lænker i et af de mest forfærdelige fængsler i Tebran.

I dette fængsel åbenbarede Gud for Bahá'u'lláh, at Han var Den, der var lovet af Báb og alle fortidens Profeter. Fra dette mørke fangehul steg Sandhedens Sol op, oplyste verden og fødte en ny Dag i menneskehedens liv.

Efter fire måneders fængsel forviste regeringen Bahá'u'lláh fra Hans hjemland. I den bitre vinterkulde rejste Bahá'u'lláh og Hans familie den lange vej fra Tehran til Baghdad.

I Baghdad spredte rygter om Bahá'u'lláhs visdom sig i alle retninger. Folk fra alle baggrunde strømmede til Hans hjem for at søge Hans hjælp og råd. Regeringen, som var bange for Bahá'u'lláhs indflydelse, besluttede at forvise

Ham endnu længere væk fra Hans hjemland.

Ridvanhavenue

April 1863

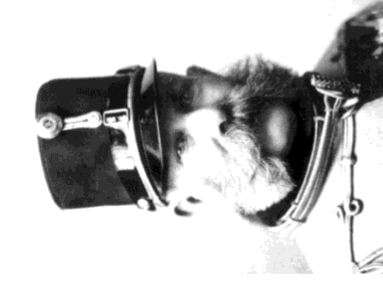
Før Bahá'u'lláh forlod Bagdad, tilbragte Han tolv dage i en have uden for byen, hvor strømme af besøgende kom for at tage afsked med Ham. I denne have proklamerede Bahá'u'lláh, at Han var Guds Manifestation for denne dag. I de kommende århundreder vil denne periode på tolv dage i april blive fejret som Ridván, højtiden for Bahá'u'lláhs bekendtgørelse af Sin verdensomspændende Mission.

Sultán 'Abdu'l-Aziz af
Det Osmanniske Rige

Nicolaevitch Alexander II,
Zar af Rusland

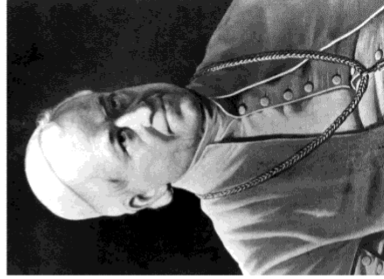
Franz-Joseph,
Østrigs kejser

Napoleon III,
kejser af Frankrig

Násiri'd-Din,
sháh af Persion

Pave Pius IX

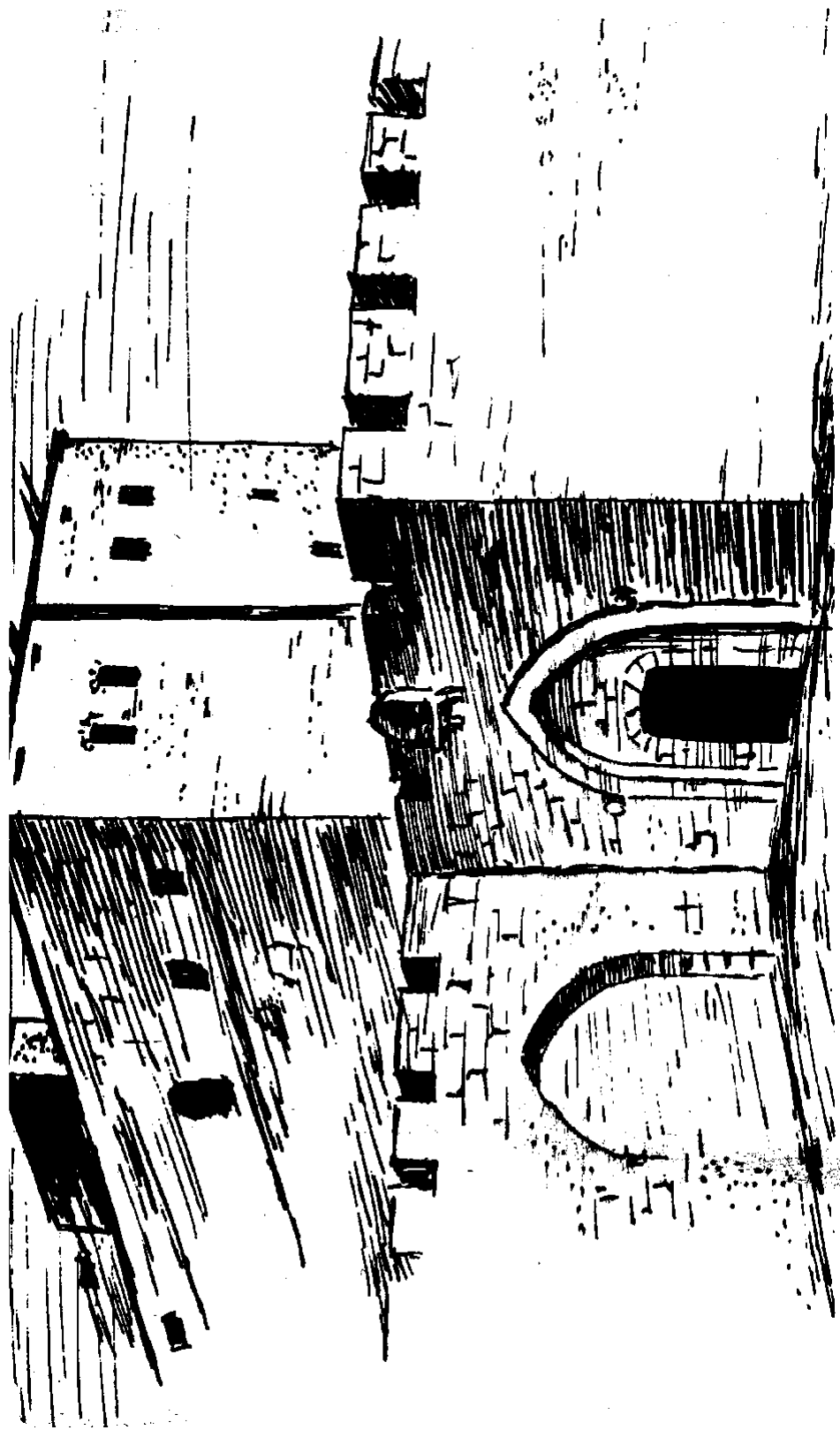

Dronning Victoria
af England

William I,
konge af Preussen

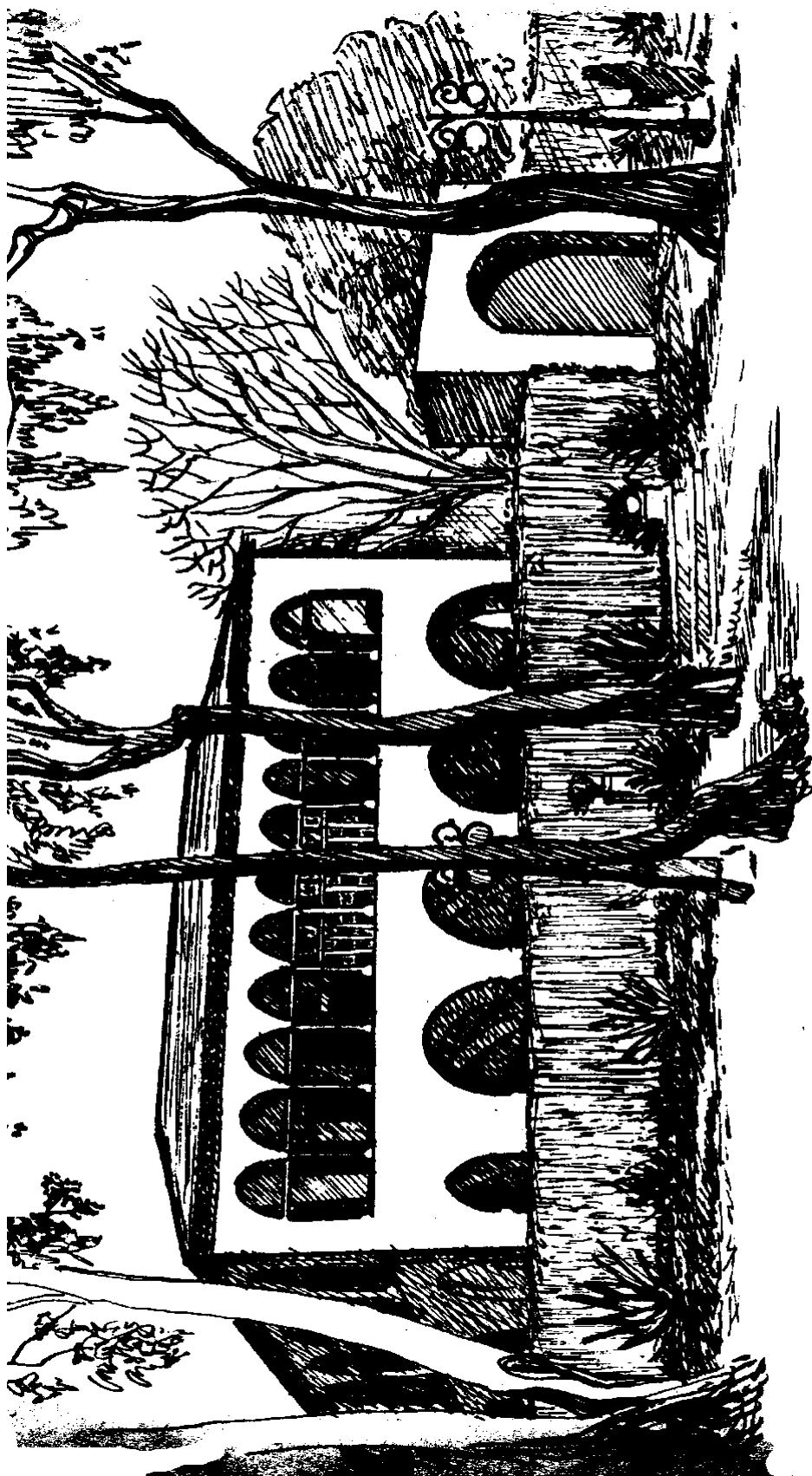
Bahá'u'lláhs næste eksil var Konstantinopel og senere Adrianopel, begge byer i det nuværende Tyrkiet. Fra Adrianopel sendte Bahá'u'lláh, tilfangetaget og eksileret, breve til verdens konger og herskere, hvor Han bad dem om at opretholde retfærdighed og bruge deres magt til at sætte en stopper for elendighed og krig.

I Adrianopel spredte Bahá'u'lláhs berømmelse sig, som før, blandt indbyggerne i regionen, og regeringen besluttede at forvise Ham endnu længere væk til fængselsbyen 'Akko. Det var dér fængsel, hvor landets værste forbrydere og agitatorer blev sendt hen, og man hørte aldrig fra dem igen.

Fængselsforholdene var ekstremt strenge. Nogle af Bahá'u'lláhs tilhængere rejste over store afstande til 'Akko, men fik ikke lov til at komme ind i Hans nærvær. De kunne kun få et glimt af Ham på afstand, når Han vinkede til dem fra vinduet i Sin fængselscelle.

Gradvist blev forholdene bedre, efterhånden som et stigende antal mennesker i regionen anerkendte Bahá'u'lláhs magt og storhed. I de sidste år af Sit liv boede Han i palæet i Bahij uden for bymuren. I 'Akko åbenbarede Bahá'u'lláh mange bøger med vejledning til menneskeheden, herunder Kitáb-i-Aqdas, Hans Helligste Bog.

I maj 1892 døde Bahá'u'lláh. Hans hvilested i Bahjí, som nu er omgivet af smukke haver, er Det Helligste Sted på Jorden. Hvert år besøger tusinder fra hele verden Hans hvilested for at vise deres respekt og for at bede og meditere i de rolige omgivelser.

HENVISNINGER

1. From a talk given on 18 April 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 34.
2. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), no. 3.14–15, p. 248.
3. Ibid., no. 3.16–17, pp. 248–49.
4. *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, 2018 printing), p. 119.
5. Ibid., pp. 119–20.
6. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 11.
7. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), p. 53.
8. *The Dawn-Breakers*, p. 96.
9. Ibid., p. 104.
10. Ibid., pp. 104–5.
11. Ibid., pp. 105–6.
12. Ibid., p. 106.
13. Ibid., p. 107.
14. Ibid.
15. Ibid., pp. 107–8.
16. *Selections from the Writings of the Báb* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2014 printing), no. 3:8.1, pp. 106–7.
17. Ibid., no. 3:27.1, pp. 126–27.
18. Ibid., no. 5:21.3, p. 193.
19. *The Dawn-Breakers*, p. 113.
20. Ibid., p. 116.

21. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXXIX, par. 1–2, pp. 316–17. *Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter*, CXXIX, par. 1-2 (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, i tryk).
22. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 22 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 6, pp. 193–94.
23. *The Dawn-Breakers*, pp. 607–8.
24. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 4.22, p. 40. *Bahá'u'lláhs Tavler* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2023), nr. 4.22, s. 29.
25. Ibid., no. 7.40, p. 96. Ibid., nr. 7.40, s. 78.
26. *Epistle to the Son of the Wolf*, pp. 20–21.
27. *The Dawn-Breakers*, p. 632.
28. *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 21.
29. Ibid., p. 22.
30. *The Summons of the Lord of Hosts*, no. 1.6, pp. 6–7.
31. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XXIX, par. 5, p. 80. *Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter*, XXIX, par. 5 (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, i tryk).
32. From a letter dated 24 June 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, in “Crisis and Victory: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), vol. 1, no. 287, p. 148.
33. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory* (Oxford: George Ronald, 1991, 2018 printing), p. 106.
34. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2019 printing), pp. 169–70.
35. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), par. 278, p. 231. Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán: Vishedens Bog* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2009), par. 278, s. 134.
36. Bahá'u'lláh, cited in *God Passes By*, pp. 178–79.
37. Nabíl-i-A'zam, quoted in *God Passes By* pp. 215–16.
38. *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 22.

39. Bahá'u'lláh, cited in *God Passes By*, p. 226.
40. *The Kitáb-i-Íqán*, par. 1, p. 3. *Kitáb-i-Íqán*, par. 1, s. 3.
41. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), p. 3. Bahá'u'lláh, *De Skjulte Ord* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2025), s. 5.
42. Bahá'u'lláh, cited in *God Passes By*, p. 147.
43. Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 printing), par. 75, p. 48. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas: Den Helligste Bog* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 1999), par. 75, s. 55.
44. Nabíl-i-A'zam, quoted in *God Passes By*, pp. 240–41.
45. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh (Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter)*, XIV, par. 1, 4–5, 11–12, pp. 29–34.
46. *God Passes By*, p. 252.
47. Bahá'u'lláh, cited in *God Passes By*, pp. 292–93.
48. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, pp. 317–19.
49. Bahá'u'lláh, cited in *God Passes By*, p. 292.
50. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, 1972 printing), p. 17. *Bahá'u'lláhs Proklamation* (trykt i Danmark af Det Nationale Åndelige Råd for Bahá'ís i Danmark, 1970), s. 17.
51. Ibid., p. 28. Ibid., s. 26.
52. Ibid., p. 33. Ibid., s. 31.
53. Ibid., p. 39. Ibid., s. 37.
54. Ibid., p. 43. Ibid., s. 41.
55. Ibid., p. 47. Ibid., s. 45.
56. Ibid., p. 60. Ibid., s. 58.
57. Ibid., p. 63. Ibid., s. 61.
58. Ibid., p. 84. Ibid., s. 82.
59. Ibid., p. 95. Ibid., s. 93.

60. *God Passes By*, p. 325.
61. Edward Granville Browne, recording the words of Bahá'u'lláh, quoted by H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, pp. 378–80.
62. Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas*, par. 1–5, pp. 21–23. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas*, par. 1-5, ss. 33-34.
63. Bahá'u'lláh, cited in *God Passes By*, pp. 350–51.
64. Nabíl-i-A'zam, quoted in *God Passes By*, pp. 351–52.
65. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), pp. 323–27. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Bønner* (Hellerup: Dansk Bahá'í Forlag, 2025), s. 252.